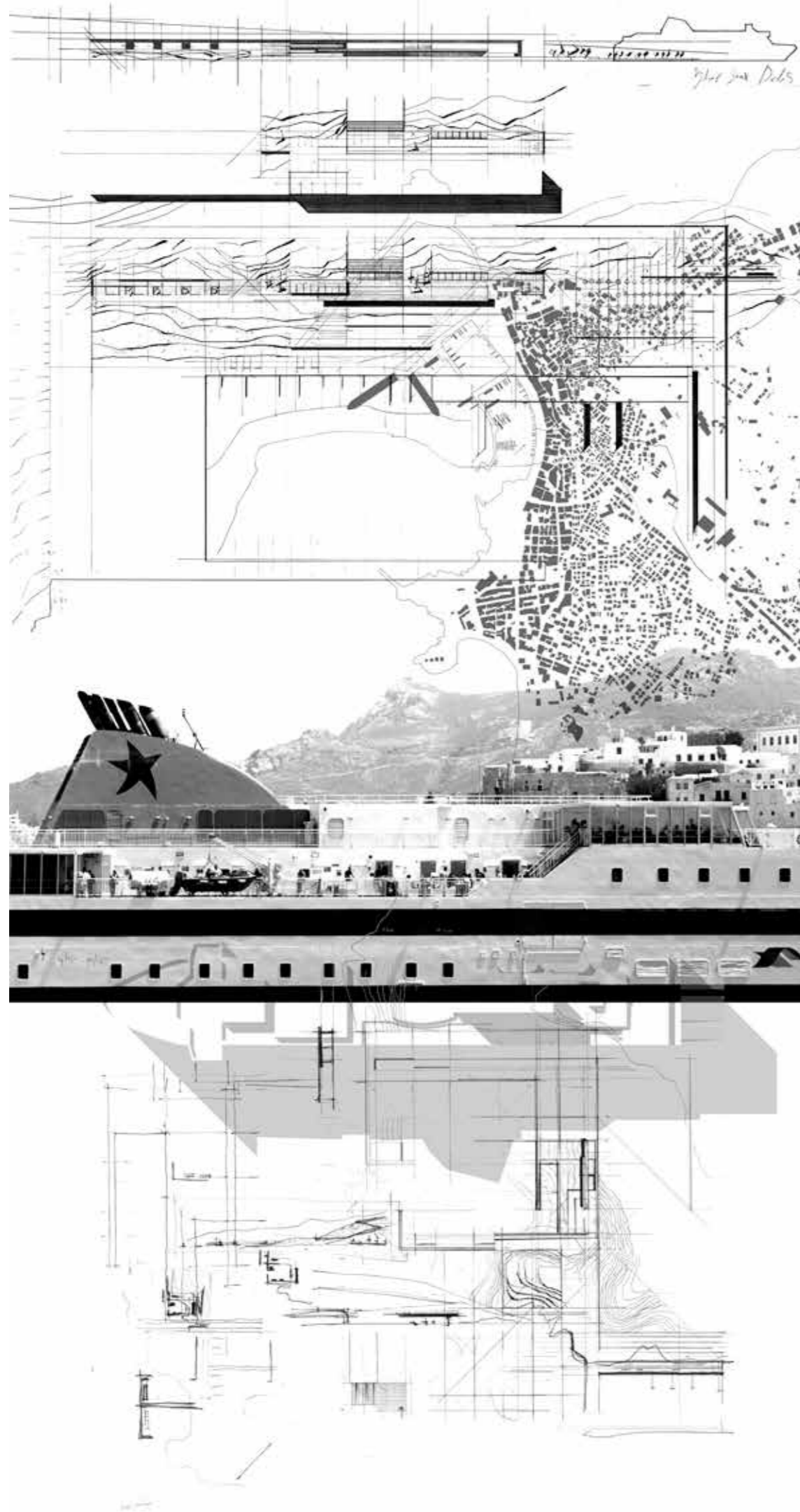

Λ Ι Μ Α Ν Ι Α Λ Λ Ο Υ

Ν α τ α λ ί α Κ ώ σ τ ο γ λ ο υ

ΛΙΜΑΝΙ ΑΛΛΟΥ

Κώστογλου Ναταλία

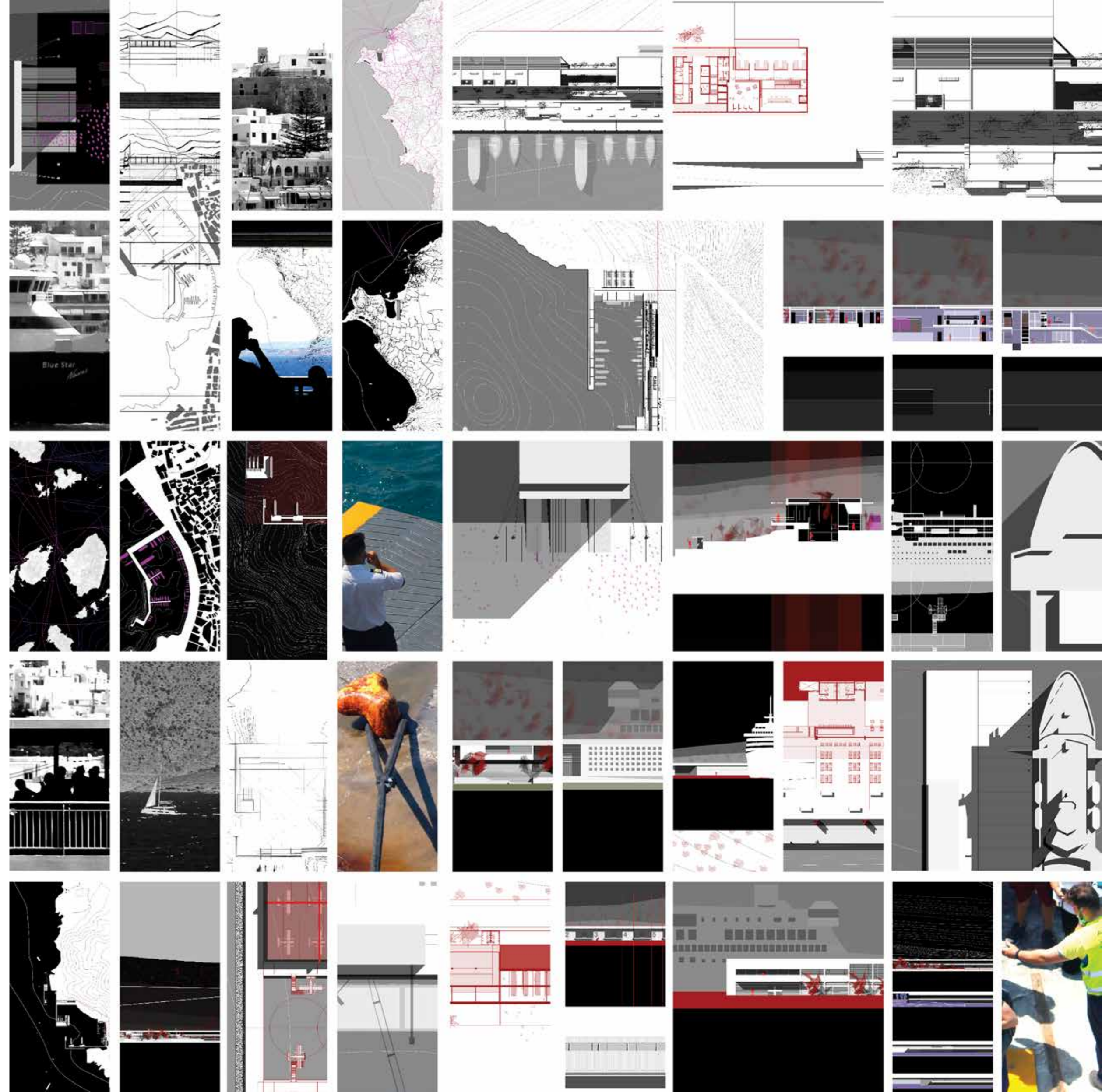
Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
Διπλωματική Εργασία
Φεβρουάριος 2023

Επιβλέπων Καθηγητής: Ανδριανόπουλος Τηλέμαχος

Σύμβουλος: Ζαχαριάδης Ιωάννης

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Περίληψη	6
Σχεδιάσα ένα λιμάνι αλλού	8
Το λιμάνι της Νάξου Η όψη της χώρας	12
Πρέπει να πάει αλλού	30
Το πέρασμα ανάμεσα στην Πάρο και την Νάξο	
Η κοινωνία της ενδοχώρας	
Ο όρμος _ Το πεδίο άφιξης	36
Το Λιμάνι Αλλού	38
Το κυρίως λιμάνι	62
Επιβατικός σταθμός	84
Κρουαζιέρα	142
Έξω απο το περίγραμμα	152
Υδροπλάνα	156
Cargo	162
Η πόλη απο μακριά	170
Ευχαριστίες	174

Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Η

Κάθε πλοίο που βγαίνει στα ανοιχτά είναι ένα πιθανό ναυάγιο, που αναβάλλεται για άλλη φορά όταν φτάνει σε λιμάνι. Ακόμα και αν δεν το σκεπτόμαστε, κάτι μέσα μας το νοιώθει, και έτσι αντιλαμβάνομαι την χαρά μας όταν φτάνουμε, την ηρεμία κατά την είσοδό μας στα ήσυχα νερά του λιμανιού. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό, το φτάσαμε μόνο του δεν έχει την ίδια γονιμότητα με το φτάνω στον προορισμό μου. Η εμφάνιση του προορισμού, ως το δεύτερο σημείο που ανάμεσα σε αυτό και της αναχώρησης, διαγράφεται το ταξίδι, είναι καθοριστική. Και εδώ το πρόβλημα που εντοπίζεται στο λιμάνι της Νάξου.

Το πλήθος των ανθρώπων και των μηχανημάτων που εκβάλλει καθημερινά από τα πλοία που φτάνουν όλη μέρα, διοχετεύονται όλα μαζί και πιεστικά ανάμεσα από άλλους ανθρώπους και αντικείμενα κατά μήκος του μετώπου της χώρας και από εκεί σε στενούς δρόμους και σοκάκια μέχρι να φτάσουν σε κάποιο άνοιγμα. Το πρόσωπο της χώρας προς τη θάλασσα, αυτό το καλωσόρισμα στον ταξιδιώτη που φτάνει, άφαντο κάτω από τις ατέρμονες χαρακιές της κίνησης του πλήθους. Και ακόμα δεν έχουν εισβάλλει τα κρουαζιερόπλοια. Το λιμάνι, έτσι όπως είναι τα πράγματα, πνίγει την χώρα και πρέπει να πάει αλλού.

Το αλλού βρέθηκε να είναι στη νότια άκρη του νησιού, στο τέλος του περάσματος από το πλάι της Πάρου, σε ένα φυσικό όρμο με μόνη παρουσία του ανθρώπου το μικρό εκκλησάκι του Άη Σώστη. Λόγω της θέσης του, είναι προστατευμένο από τους βοριάδες, ενώ το τοξοειδές σχήμα του, ημιτελές, προκαλεί να το συμπληρώσει και ολοκληρώσει η κατασκευή του λιμανιού. Άλλο λιμάνι όμως αυτό, δεν είναι σαν τα άλλα απόληξη μιας αστικής δομής, να την θρέφει και να θρέφεται από αυτήν με τους ανθρώπους της. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι στο πουθενά, αλλά θα είμασταν επιπόλαιοι ή τουλάχιστον ανυπόμονοι. Το λιμάνι θα φτιάξει το αλλού στο πουθενά. Αυτό το στιγμιαίο πουθενά δεν είναι χωρίς χαρακτήρα. Και χώρο έχει λόγω της έκτασης της καμπύλης του, προστασία λόγω του προσανατολισμού του - στο βυθό του άγκυρες από την αρχαιότητα το καταμαρτυρούν - αλλά και βάθος ικανό για να δεχτεί τα μεγάλα πλοία της εποχής μας. Και αν μοιάζει μακριά από την Χώρα, που αυτό έγινε επίτηδες για να την αποσυμφορήσει. Ο καινούργιος δρόμος ταχείας κυκλοφορίας θα επιτρέψει και συνδέσεις με την παραγωγική ενδοχώρα του νησιού. Το λιμάνι οργανώνεται γεωμετρικά ως τετράγωνο που εγκαθίσταται στο τοπίο - ξηρά και θάλασσα - που στο εσωτερικό του βρίσκεται ο επιβατικός σταθμός και οι προβλήτες που υποδέχονται τα πλοία της γραμμής, τα κρουαζιερόπλοια αλλά και τα πλοία αναψυχής. Έξω από το 'περιτοίχισμα', από την μια πλευρά ο σταθμός CARGO για τα εμπορικά πλοία και από την άλλη τα υδροπλάνα ανοίγουν νέους προορισμούς στο Αιγαίο. Όσο για το άλλο λιμάνι, όψη πια καθαρή του τόπου, διατηρεί την παραδοσιακή ζωογόνο σχέση του με την Χώρα εξυπηρετώντας τα τοπικά δρομολόγια και τους αλιείς ψαριών.

A B S T R A C T

Every ship that goes out to sea is a potential wreck, put off for another time when it reaches port. Even if we don't think about it, something inside us feels it, and so I understand our joy when we arrive and the calm, as we enter, gradually begin to identify with the quiet waters of the harbour. But it is not the only thing that gives us joy, we have arrived on its own alone does not have the same fertility as I arrived at my destination. The appearance of the destination, as the second point between which the journey is transcribed, between it and the departure, is decisive for the enjoyment of the soul. And here is the problem found in the port of Naxos.

The surf of men and machinery which pours forth from the ships which arrive all day, are forced and pressed among other men and things along the front of the country, and thence through narrow streets and alleys until they reach some opening and take a breath in nowhere. The face of the country towards the sea, this welcome to the arriving traveller, lies invisible beneath the endless patterns of crowd movements. And the cruise ships are not here yet. The port, the way things are, is suffocating the town and must go elsewhere.

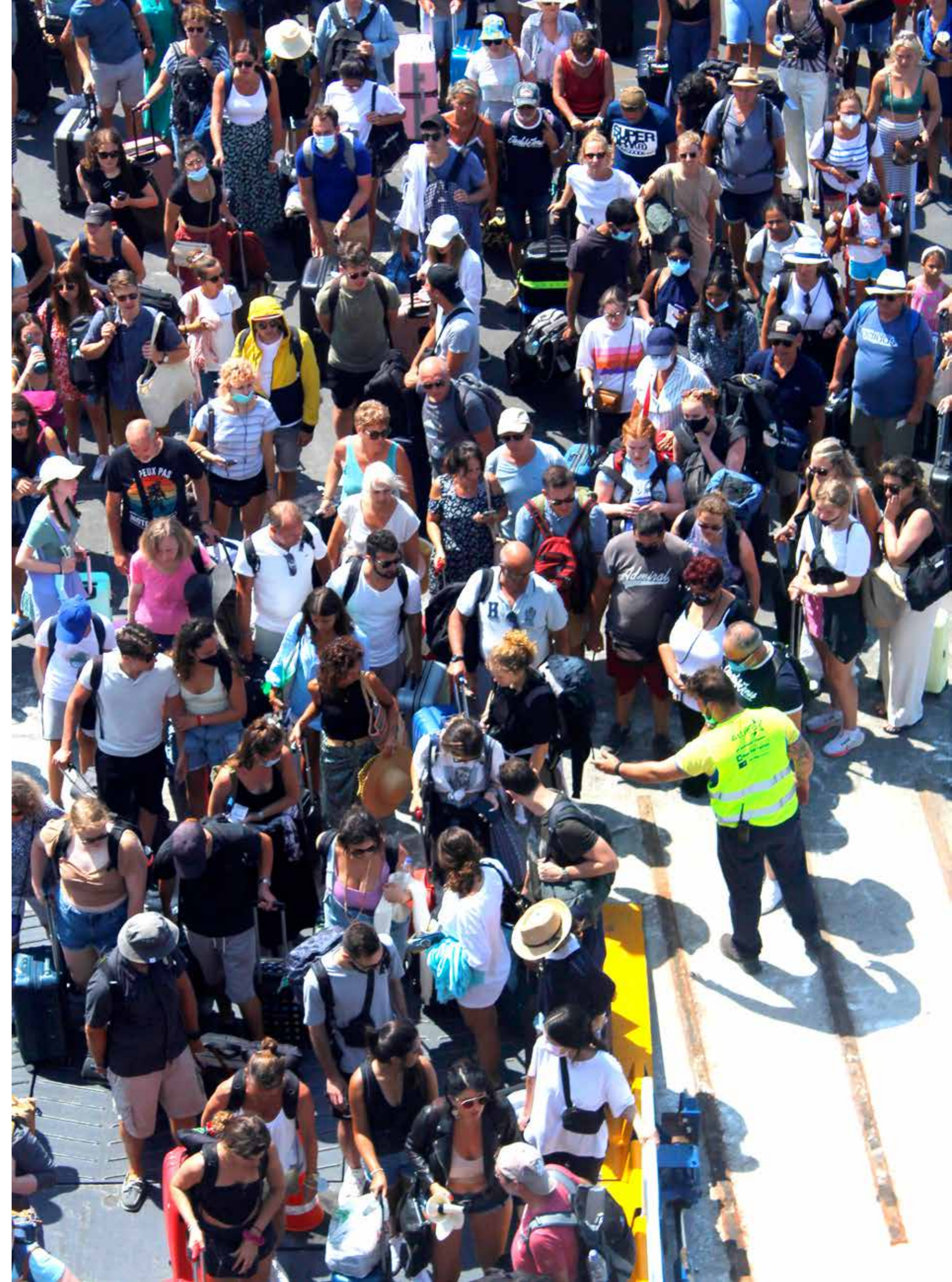
The other one was found to be on the southern edge of the island, at the end of the passage from the side of Paros, in a natural bay with the only human presence being, the small church of St Sostis. Because of its location, it is protected from the north winds, while its arched shape, incomplete, invokes the construction of the port to complete it. But this is another port, it is not like the others which are the result of an urban structure, feeding it with its products and being fed by it with its people. We could say it's in the middle of nowhere, but we'd be flippant or at least impatient. Because just as our gaze makes the landscape in a place, so the port will make the nowhere into elsewhere. However, this momentary nowhere is not without character. And it has space due to the extent of its curve, protection due to its orientation - at its bottom the ruins of an ancient harbour bear witness to this - but also a depth sufficient to receive the large ships of our time. And if it seems far from the town, which was done on purpose to decongest it, this will be taken care of by the new expressway that will also allow connections to the island's productive hinterland. The port is organized geometrically as a square that rests upon the landscape - land and sea - inside which are the passenger station and the piers that welcome liners, cruise ships and pleasure boats. Outside the enclosure, on one side is the CARGO station for commercial ships and on the other, seaplanes open new destinations across the Aegean. As for the other port, now a clean face of the place, it maintains its traditional life-giving relationship with the Town by serving local routes and the local fishermen.

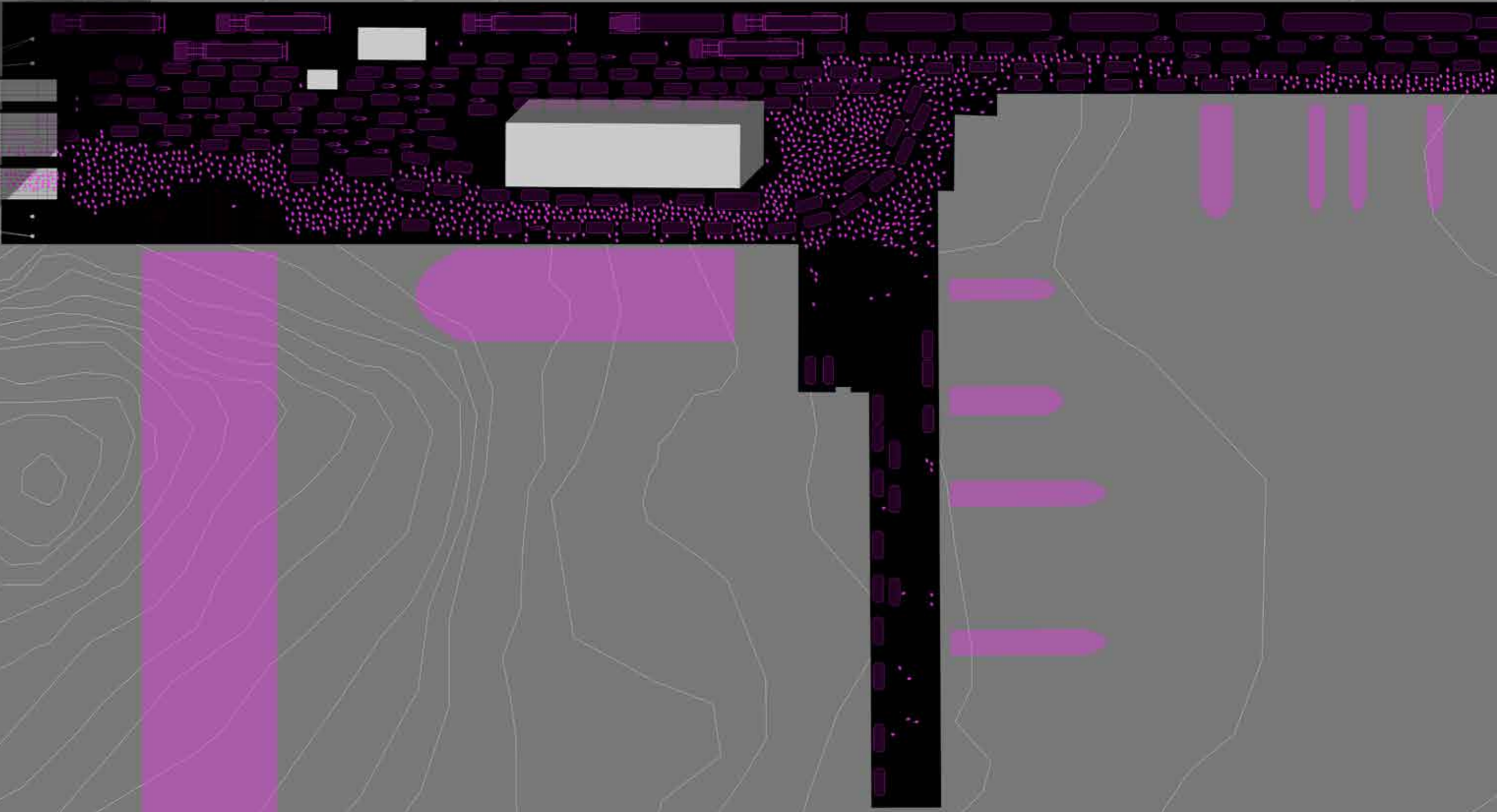
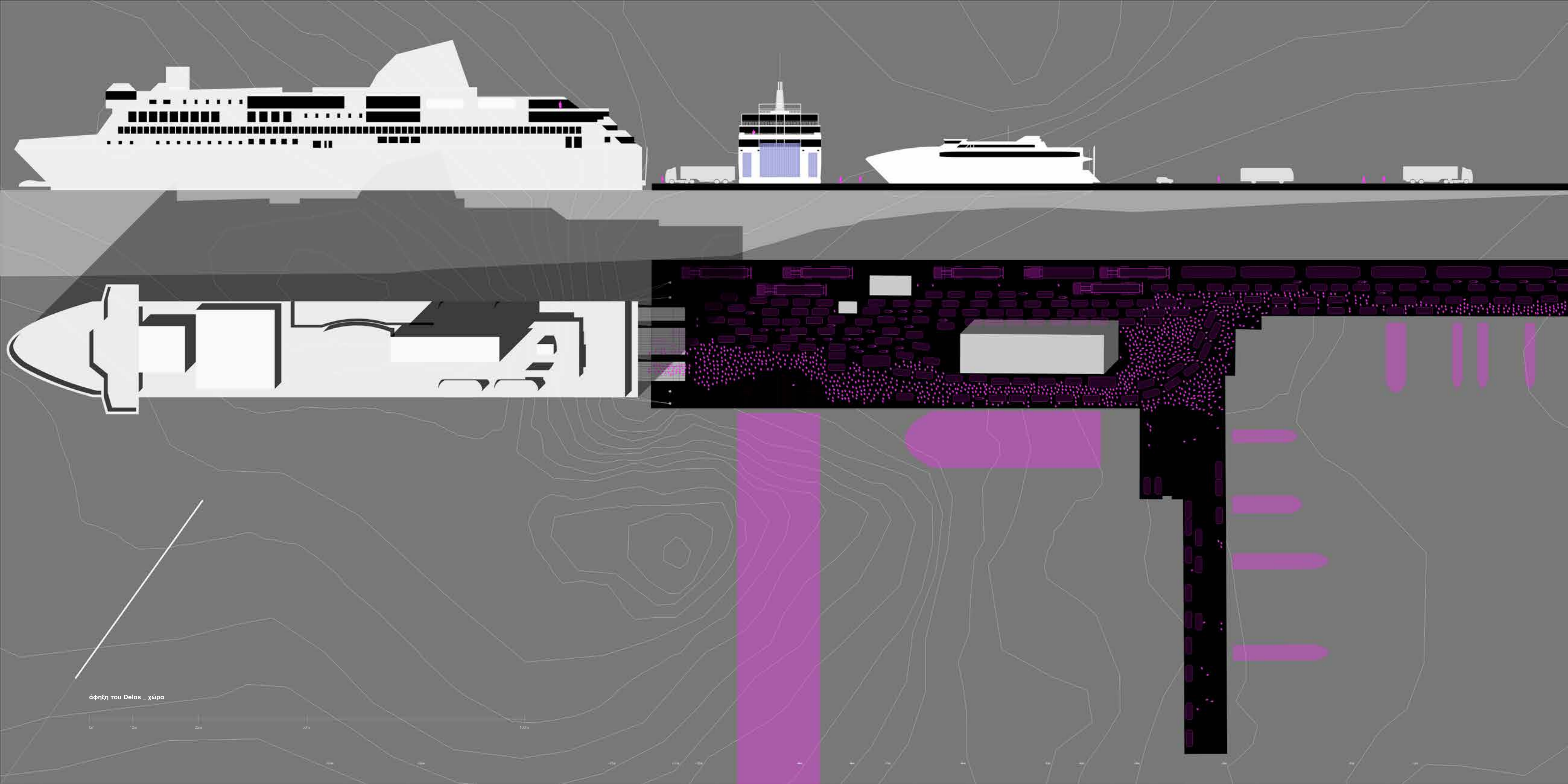
ΣΧΕΔΙΑΣΑ ΕΝΑ ΛΙΜΑΝΙ ΑΛΛΟΥ

Θα μπορούσα να είχα πει “Το νέο λιμάνι της Νάξου” ή ακόμα και “Το άλλο λιμάνι της Νάξου”. Αλλά δεν το είπα και, για να πω την αλήθεια, ούτε θα μπορούσα να πω κάτι άλλο από αυτό που είπα. Δεν θυμάμαι ποια από τις δύο λέξεις αναδύθηκε πρώτη ως ανάγκη, το λιμάνι ή το αλλού. Δηλαδή, χρειαζόταν ένα άλλο, καλύτερο λιμάνι, εκεί, ή κάποια άλλη κατάσταση απαιτούσε μια μετεγκατάσταση λιμανιού, αλλού; Ίσως τώρα πια, να μην έχει και τόση σημασία πιο πρώτο προκάλεσε το άλλο, έτσι κι αλλιώς είναι πλέον συνδεδεμένα σε ένα λόγο: “Λιμάνι αλλού”.

Όταν κατέβηκα από το πλοίο, χάθηκα ανάμεσα στους ανθρώπους, στα αυτοκίνητα και τα μηχανάκια που ξέβρασε ο καταπέλτης του Blue Star Delos. Σώματα και μέταλλα, ήχοι άρρυθμοι και φωνές σε άλλες γλώσσες ξένες, με τύλιξαν και χάθηκα. Δεν ήμουν πουθενά, παρά μόνο τμήμα από ένα κύμα ανθρωπομάζας σε άβουλη κίνηση. Μέτρησα τα βήματα μου, 110 μέτρα η προβλήτα - και μετά χαθήκαμε ξανά, να παίρνουμε το σχήμα ανάμεσα σε εφημερίδες περίπτερα, ξεβαμμένες φωτογραφίες από θαλασσινά και τραπέζια με αποψάγια, υπαίθρια μηχανήματα αναψυκτικών. Μέχρι που βρέθηκα σε ένα ξέφωτο ανάμεσα σε κτήρια και είδα ξανά ψηλά το Κάστρο που είχα δει από το πλοίο όταν έφτανε στη Νάξο.

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΦΤΑΝΩ

άφηξη του Delos _ χώρα

0m 10m 20m 50m 100m

0m 10m 20m 30m 40m 50m 60m 70m 80m 90m 100m

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΝΑΞΟΥ | Η ΟΨΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Αν δω την πόλη από τη θάλασσα, θέλοντας να έχω μια όψη της Χώρας να στέκεται, σαν νησί που είναι, πάνω στο νερό που την περιβάλλει, δεν θα μπορέσω. Δεν υπάρχει, μια και την έχουν καταφάει τα καταστήματα που σπρώχνονται για μια θέση στον ήλιο. Ένα υπαίθριο παντοπωλείο εκτεθειμένο ασυνάρτητα στη θέα. Να περπατήσει κανείς με τον δικό του ρυθμό αποκλείεται μια και θα τον παρασύρει το ρεύμα, να αγναντέψει τη θάλασσα περιμένοντας να φανεί η αργοπορημένη βάρκα δεν υπάρχει σε αυτούς τους χρόνους παρά μόνο σε αναμνήσεις από τα παλιά.

Το μέτωπο της χώρας πάνω στη προκυμαία είναι πρόσωπο για αυτούς που έρχονται στο νησί από την θάλασσα αλλά είναι και η ταυτότητα των κατοίκων, βλέπουν τον εαυτό τους να υπάρχει μέσα από την εικόνα της πόλης τους από την θάλασσα. Όταν αυτή δεν φαίνεται, όταν δεν υπάρχει πια στα μάτια μας, πως υπάρχει κάποιος σε αυτή τη Χώρα; Η κατάσταση δεν βελτιώνεται, αποβάλλεται το ανισόρροπο. Το λιμάνι αλλού.

Π Ω Σ / Π Ο Υ Φ Τ Α Ν Ω ;

Φ Τ Α Ν Ω Κ Α Π Ο Υ

χώμα Νάβου

0m 50m 200m 500m

Π Ο Υ Κ Α Ι Π Ω Σ

χώρα Νάφλου | σχέδιο πρότασης επέκτασης λιμανιού

0m 50m 100m 200m 300m

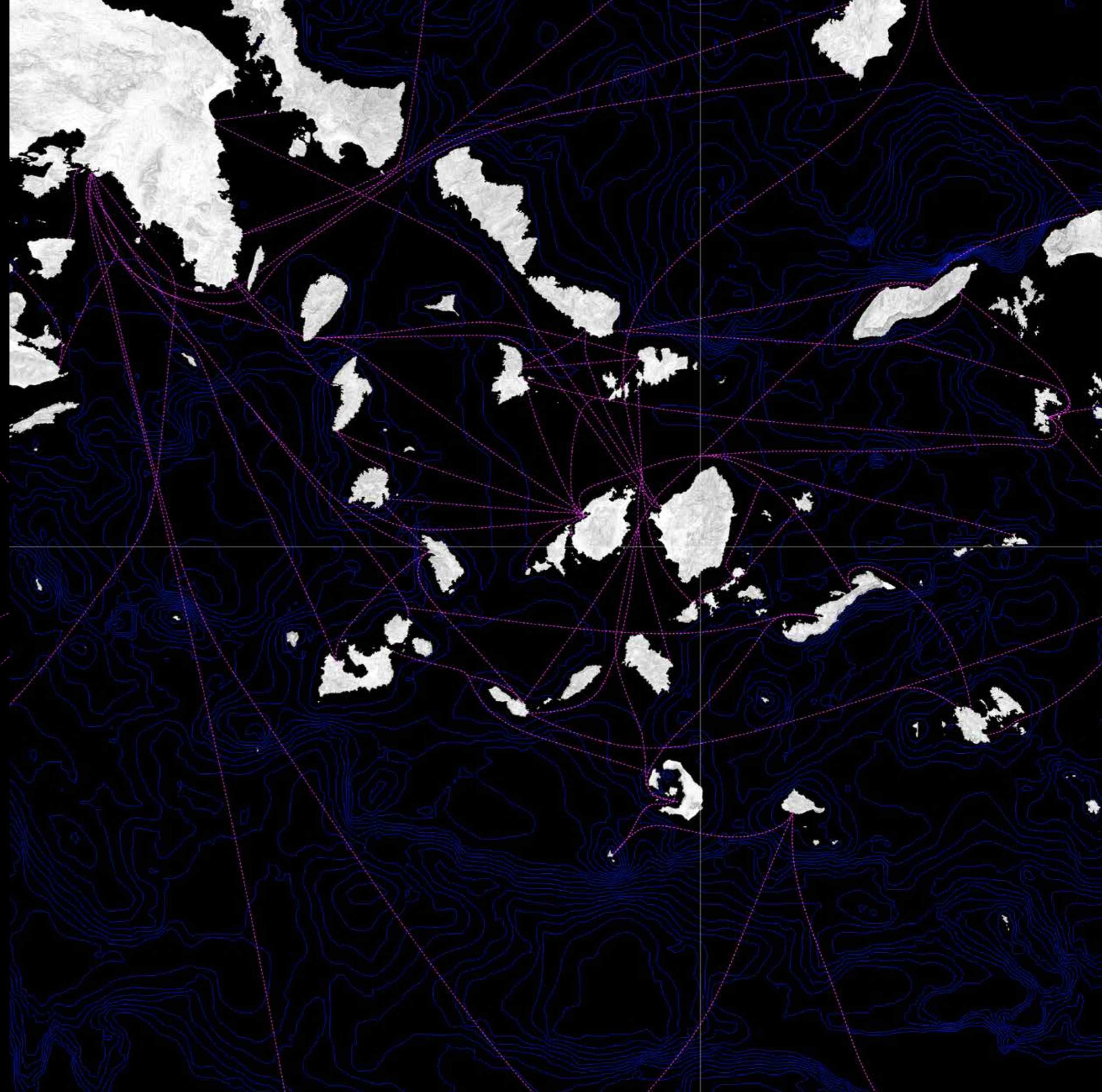
ΑΠΟ ΠΙΣΩ ΕΙΝΑΙ Η ΠΟΛΗ

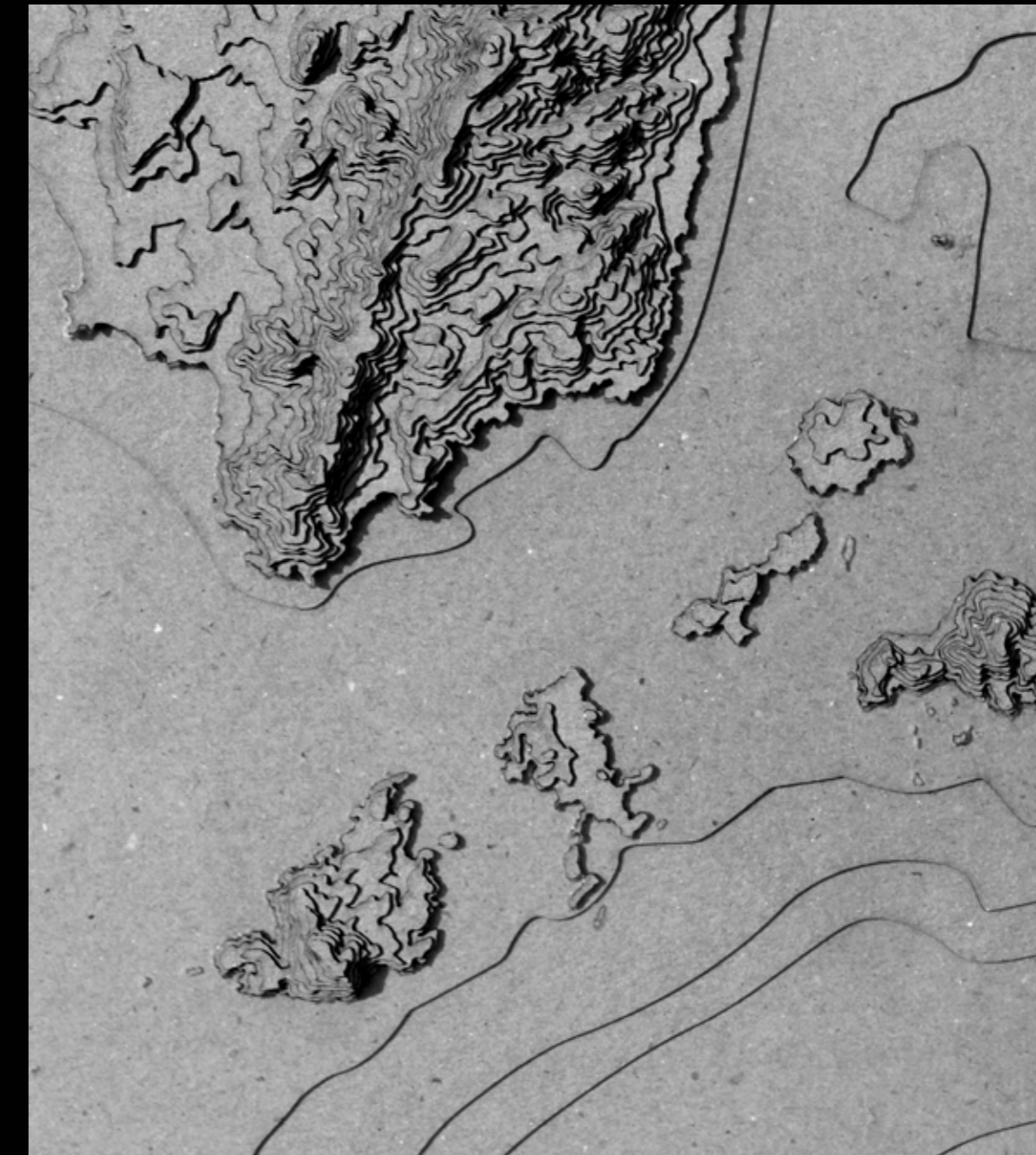

			
Blue Star Delos 145x22	Chrisanthi_oil products/tanker 56x9		Alexander 41x11
			
Blue Star Naxos 124x19	PapaMoc_Tug 21x 5,8		Naxos Star 41x7
			
Blue Star Chios 141x21	Apliotis 77x14		Skopelitis express 45x8
			
Champion Jet 88x26	Kapetan Christos 98x18		Kyriakos II 26x6
			
Blue Star Patmos 145x24	Anastasia_general cargo 82x11		Lazuli 14x6
			
Sea Jet 2 42x10	Thanos_cement carrier 78x13		Opiti 40x7
			
Sifnos Jet 45x13	Artemis 89x14		To Calisto 50x8
			
Thunder 76x24	Blue Carrier I 143x23		Eyslum 64x 13
			
Ekaterini P. 116x16	EKO I_tanker 90x14		Eleri K. 26x6
			
Celestial Olympia_cruise 215x28	Ag. Antonios 67x15		Argoklitossa 12x3

ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΕΙ ΑΛΛΟΥ

ΠΟΥ ΘΑ ΕΡΘΟΥΝ ΝΑ ΑΡΑΞΟΥΝ ΤΑ ΠΛΟΙΑ;

Που φτάνουν οι επισκέπτες; Η έλλειψη μετουσιώνεται σε ανάγκη. Το λιμάνι ως μεσολαβητής χώρος, ως ενδιάμεσος, ανάμεσα στον επισκέπτη και τον κάτοικο, εμφανίζεται πλέον ως ερώτημα. Η απάντηση το μετακινεί αλλού.

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΝΑΞΟ

Το αλλού είναι στο νοτιότερο κομμάτι γης πριν η Νάξος συναντήσει την θάλασσα. Κοντά στις μικρές Κυκλάδες, όπου προστατεύεται από αυτές. Στο λιμάνι αυτό φτάνεις έχοντας μπει σε αυτόν τον διάυλο, όπου η Πάρος και η Νάξος ως ένα σώμα γης ορίζουν ένα χώρο στη θάλασσα. Όλη αυτή η πορεία μέχρι να φτάσεις στον τόπο αυτόν, ανάγεται σε είσοδο.

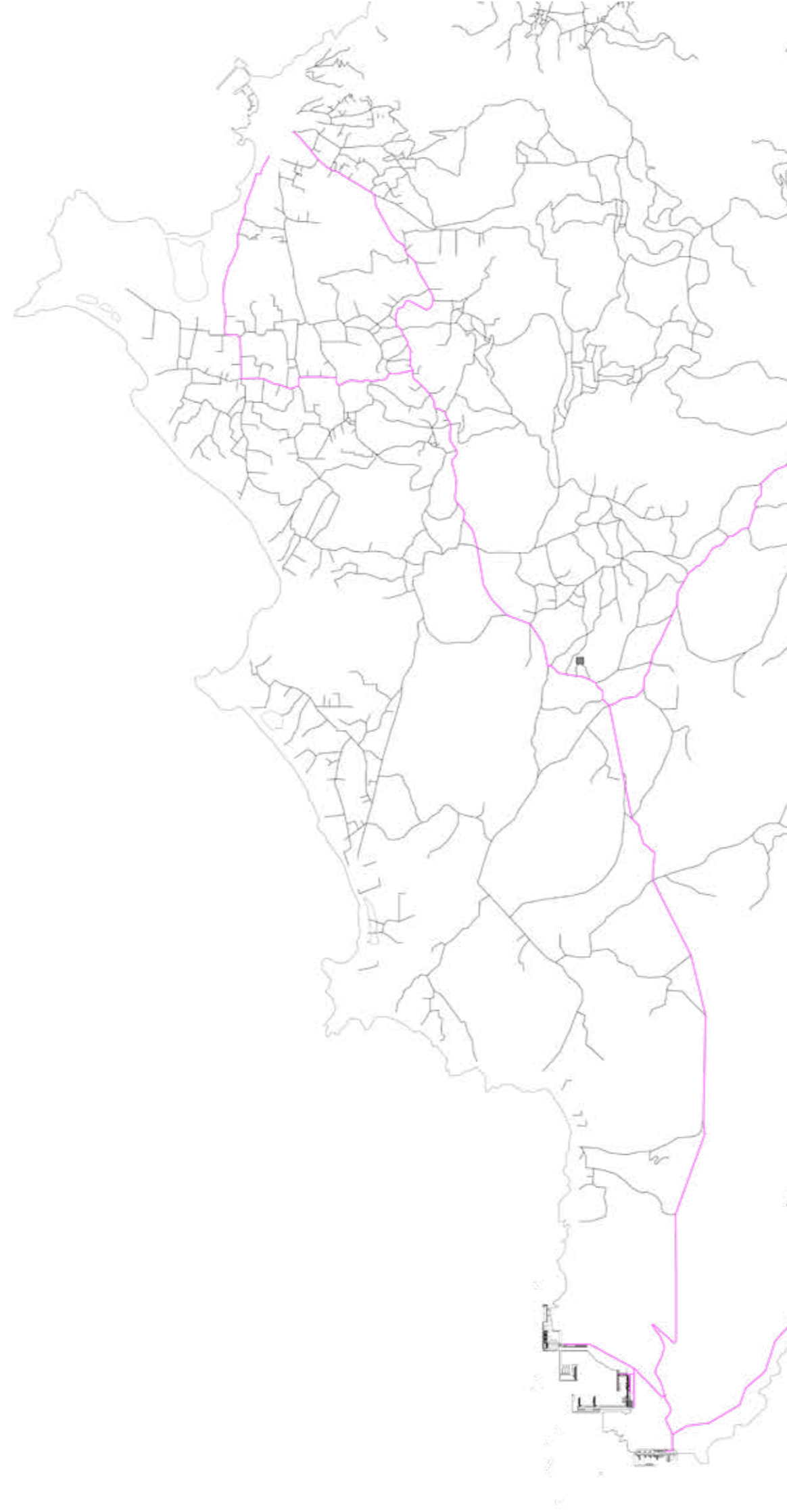
Όλο αυτό το ενδιάμεσο, είναι ο χρόνος που μαζεύω τα πράγματα του και ετοιμάζομαι. Με το πέρασμα, καθώς ξεδιπλώνετε η κορυφογραμμή της δυτικής Νάξου μπροστά μου, η ματιά μου ανα-γνωρίζει το νησί και πάλι. Ήδη φτάνω.

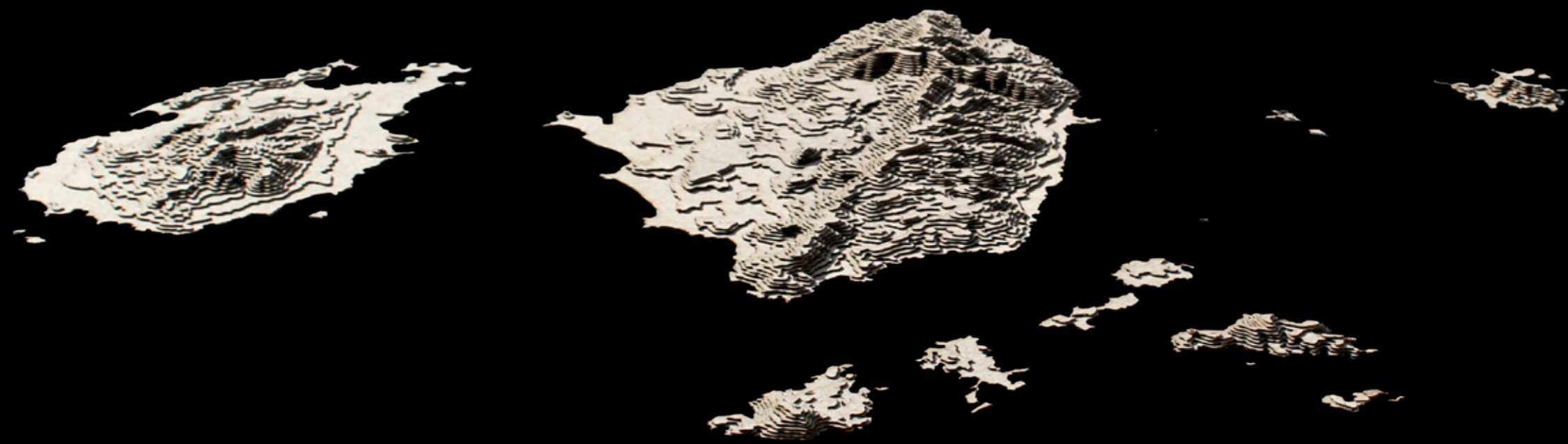
Όσο για την άμεση σύνδεση των δύο νησιών, αυτή διατηρείται και θα γίνεται από τις υπάρχουσες προβλήτες στο λιμάνι της Χώρας. Η προβλήτα στην Χώρα που δένουν τώρα τα μεγάλα πλοία, θα την χρησιμοποιούν τα τοπικά πλοία τα σκάφη αναψυχής και τα ψαροκάικα.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΕΝΔΟΧΩΡΑΣ

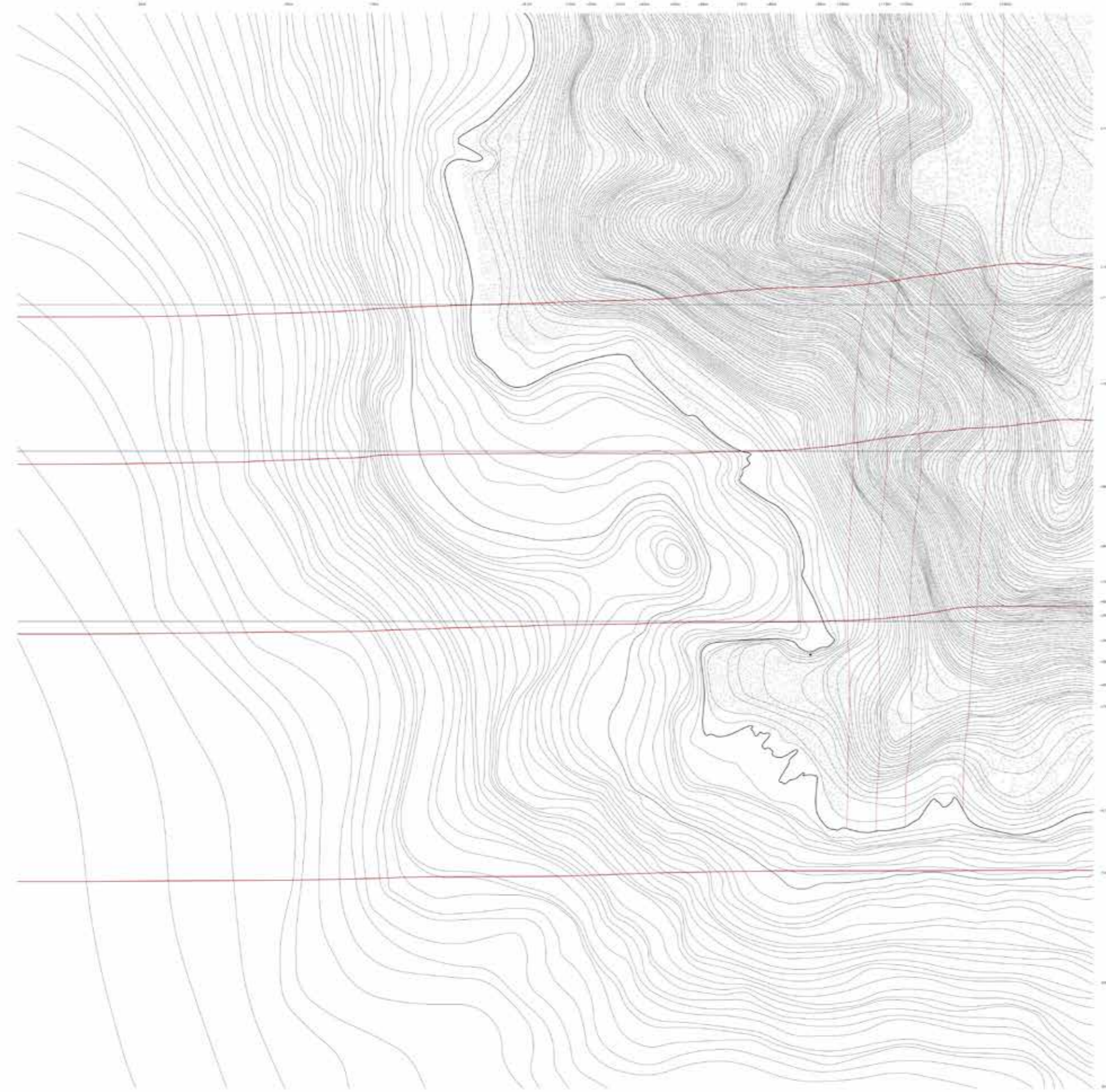
Τώρα υπάρχει πια λόγος το οδικό δίκτυο να επεκταθεί και να συνδεθεί με το υπάρχον. Η σύνδεση με την χώρα της Νάξου γίνεται από την ενδοχώρα. Εξυπηρετώντας κατευθύνσεις εκτός Χώρας ήδη μειώνει την πίεση από την κυκλοφορική κίνηση στη Χώρα. Έτσι κι αλλιώς, όσοι έρχονται με τα πλοία δεν πάνε αποκλειστικά στην Χώρα. Εγκαθίσταται λοιπόν σημείο διακλάδωσης, σε σχέση με το υπάρχον δίκτυο, για τα χωριά στην κεντρική Νάξο, με αποτέλεσμα η πρόσβαση και προς το ανατολικό κομμάτι του νησιού να γίνεται εφικτή. Η παραλιακή, όπου υπάρχει, παραμένει να εξυπηρετεί τοπικά συμφέροντα.

Η ΝΑΞΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΧΩΡΑ ΜΟΝΟ

0m 100m 250m 500m 1000m

Ο ΟΡΜΟΣ _ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΑΦΙΞΗΣ

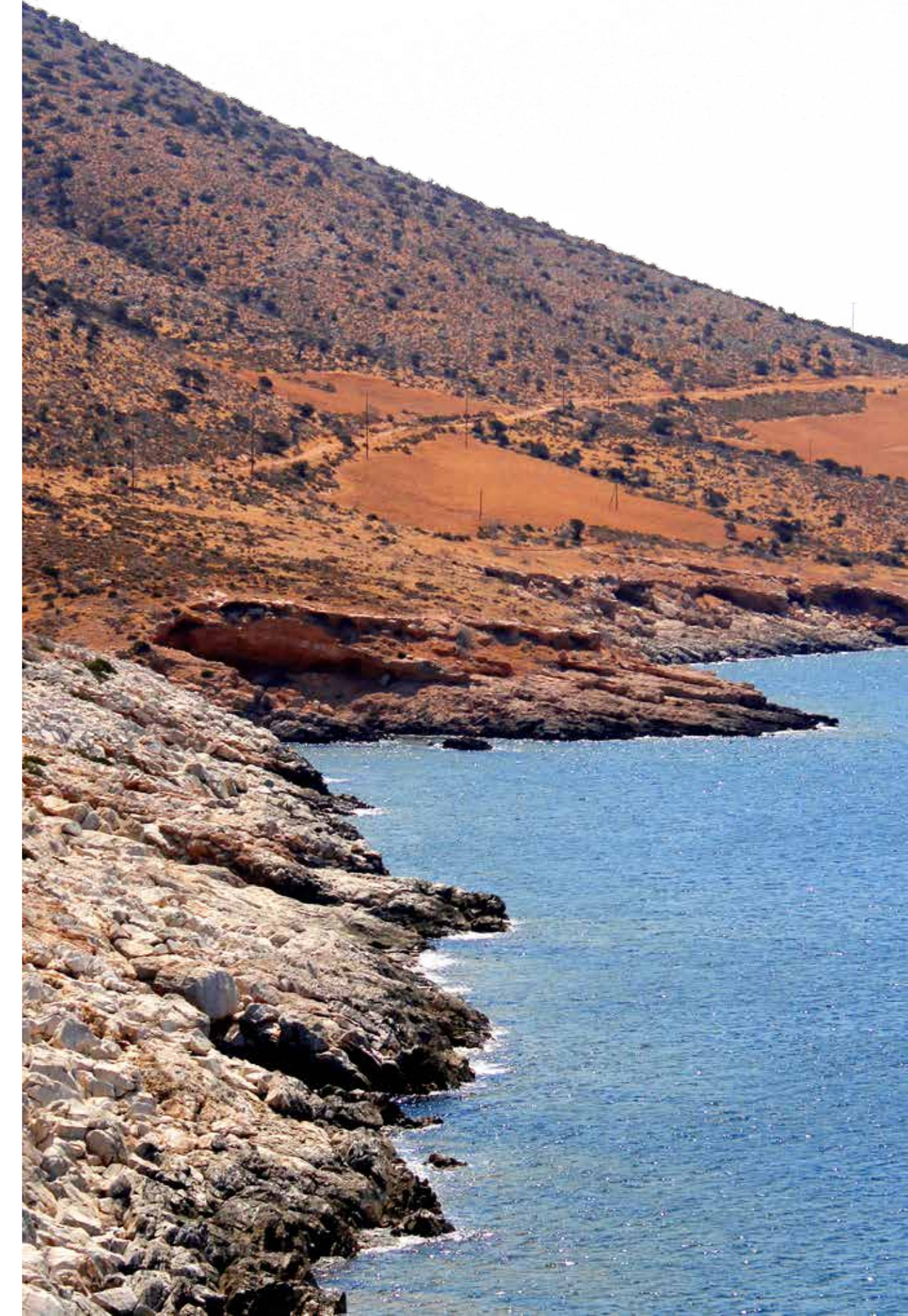
Είμαστε ανάμεσα στον Καλαντό και την Αγιασό. Εδώ είναι φυσικό λιμάνι με άνοιγμα του όρμου να είναι κοντά στο 1χλμ. Βραχώδες πλήρες με φρύγανα και κέδρους σε διαβαθμισμένα ύψη.

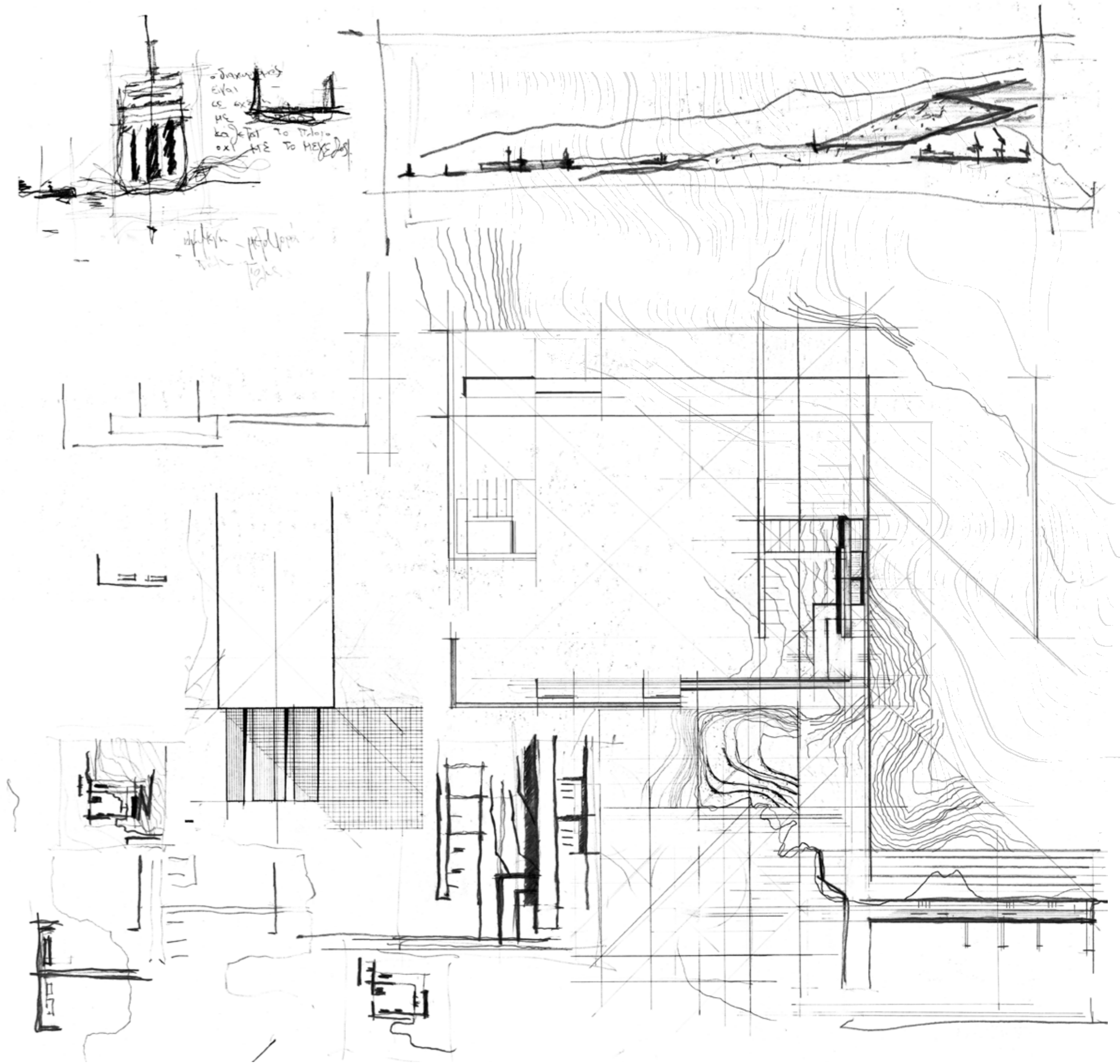
Ένα τοπίο. Ένα τοπίο όμως άγονο οικιστικής παρουσίας. Δεν υπάρχει ένα 'ασπράκι' εκτός από το εκκλησάκι του Αγίου Σώστη. Όλα τα άσπρα' τα είδαμε νωρίτερα στις παραλίες δυτικά. Άγιος Προκόπιος, Αγία Άννα, Πλάκα, Μικρή Βίγλα, Καστράκι, Αλυκός, Πυργάκι, Αγιασό. Όπου σταδιακά, μέχρι τον όρμο αυτόν, η ουρά ξεθωριάζει. Εδώ δεν υπάρχει ούτε παραλία.

Δεν υπάρχει εδώ το πλαίσιο ενός οικισμού να με οριοθετήσει, να με καθοδηγήσει στις χαράξεις του λιμανιού. Σχεδιάζω ένα λιμάνι λοιπόν από το μηδέν. Κινούμαι αντίστροφα. Πρώτα η εγκατάσταση του λιμένα και λόγω αυτού η προφητεία της 'πόλης'. Έχω την καμπύλη, το φυσικό υπονοούμενο, αυτό έχει να κάνει με την αρχική μου επιλογή, και τα όρια βάθους που απαιτούν τα πλοία καθώς και το όριο βάθους 10μ. για διευκόλυνση των θεμελιώσεων των προβλητών. Από εκεί και πέρα τα υπόλοιπα είναι θέμα σχεδιασμού.

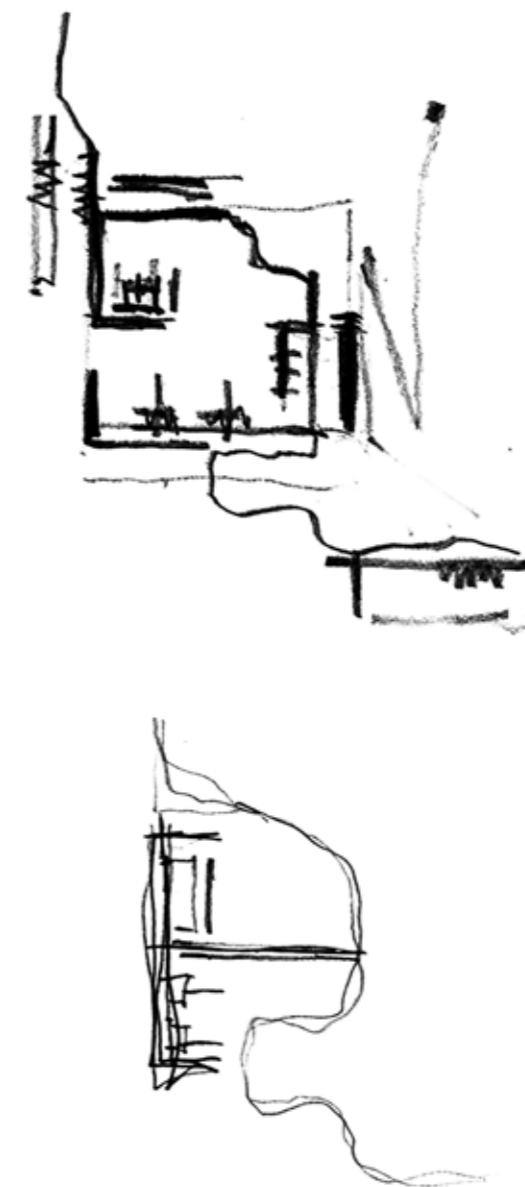
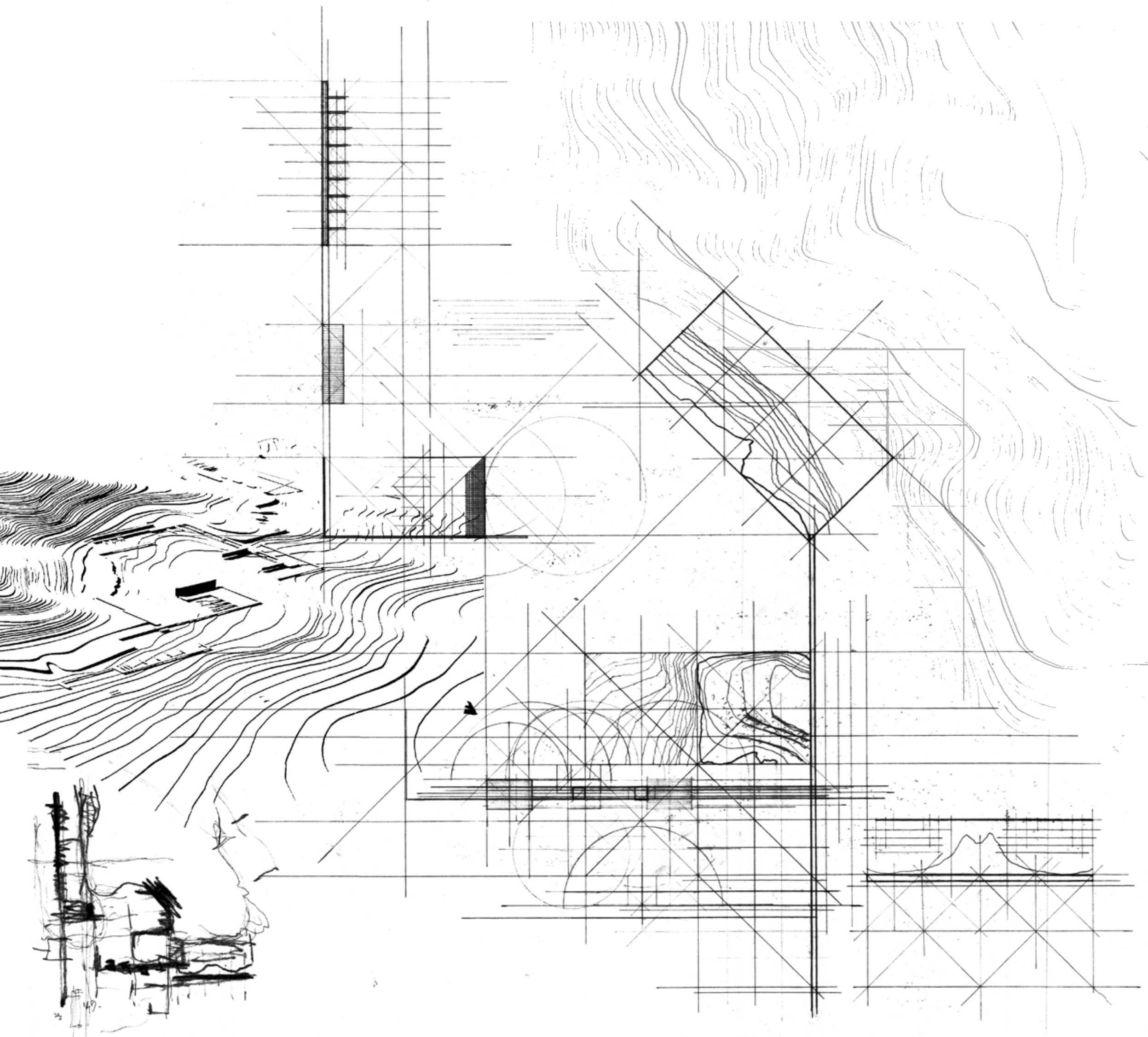

Ο ορθοκανονικός λοφίσκος έχει διαστάσεις 300μ. . 300μ.

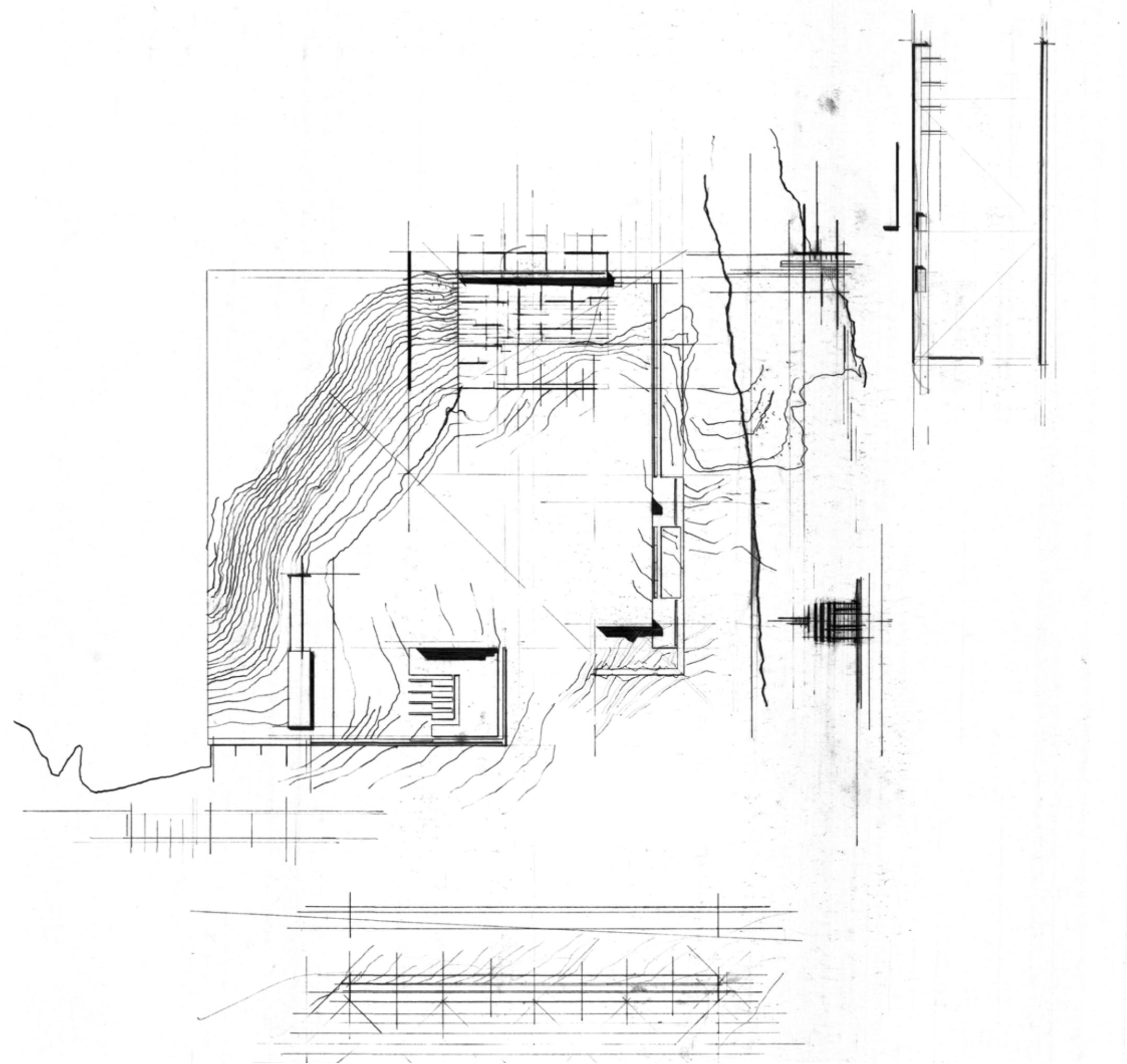

“ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΩΣ ΕΡΩΤΗΜΑ, ΩΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ ΧΩΡΟΣ, ΩΣ ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΣ, ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΤΟΙΚΟ”

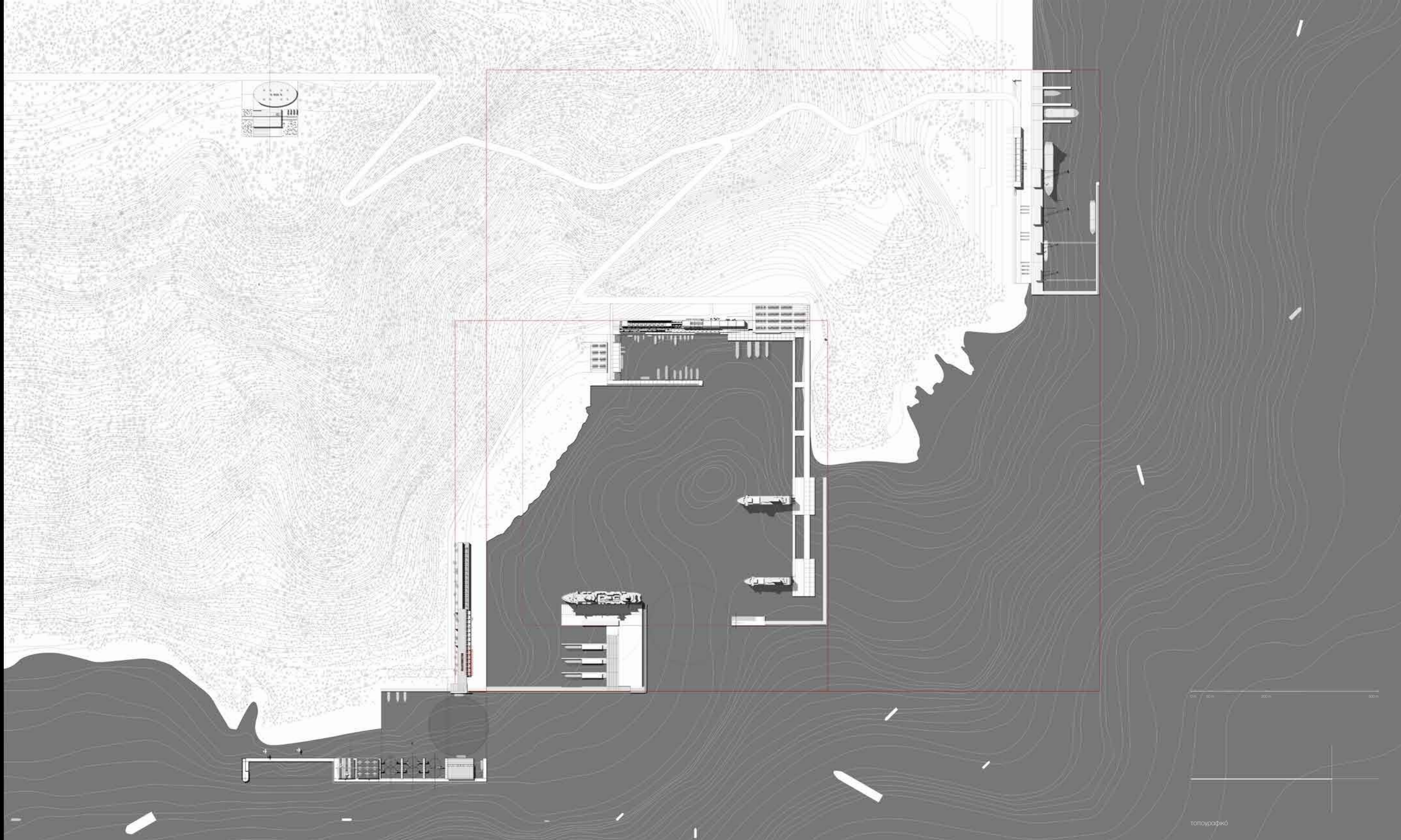

Οριοθέτηση του λιμανιού σε έναν τόπο
ΦΤΑΝΩ • ΕΙΣΟΔΟΣ • ΑΣΦΑΛΕΙΑ

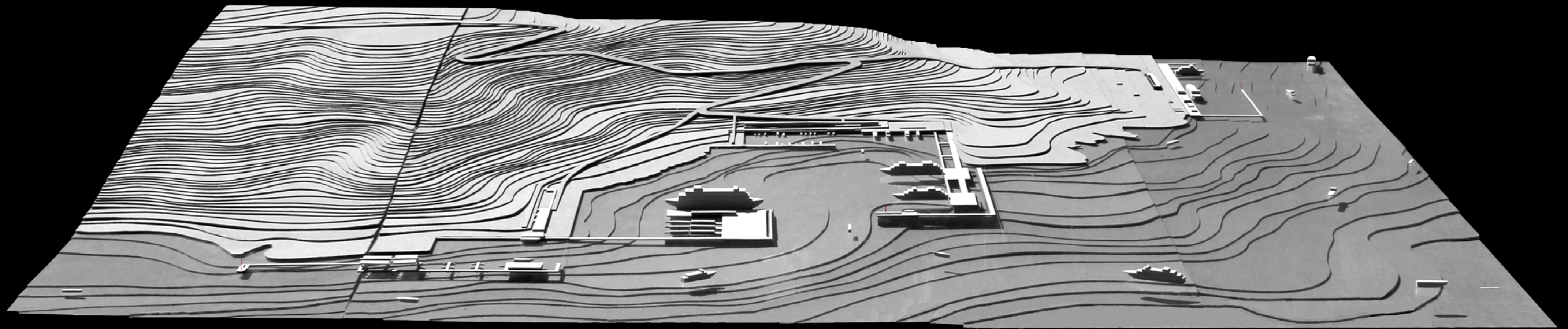

Έχω το φυσικό υπονοούμενο, χρησιμοποίησα το Περίγραμμα. Περιβάλλω ένα εσωτερικό το οποίο ακτινοβολεί ασφάλεια για ένα πλοίο που έρχεται από το ανοιχτό πέλαγος να αράξει.

0m 50m 100m 200m 500m

τοπογραφικό

ΈΝΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ – ΜΙΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Τ Ο Λ Ι Μ Α Ν Ι Α Λ Λ Ο Υ

Το λιμάνι συγκροτείται από τα εξής: στο εσωτερικό του 'περιβόλου' είναι το κυρίως επιβατικό λιμάνι - με προβλήτες για τα πλοία της γραμμής, μικρή μαρίνα για σκάφη αναψυχής και μικρά πλοιάρια και χώρο για το κρουαζιερόπλοιο. Έξω από το περίγραμμα, τα υδροπλάνα και το cargo για φορτηγά και tanker καθώς και χώρο για επισκευές πλοίων.

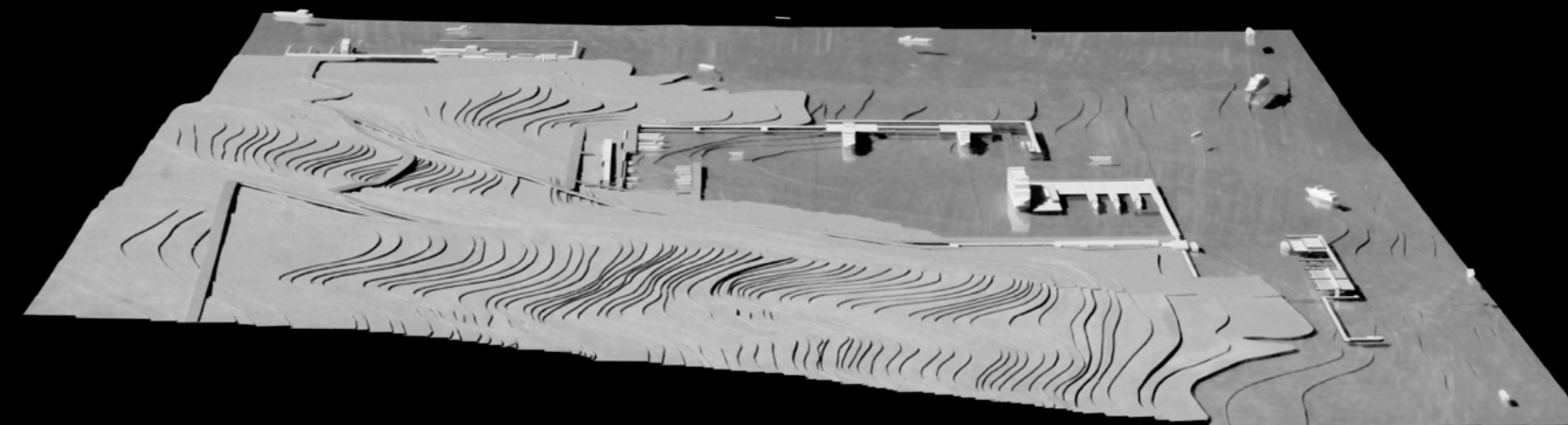
Η προβλήτες των πλοίων, τόσο του κρουαζιερόπλοιου όσο και των πλοίων της γραμμής, είναι σε τέτοια απόσταση από την ακτογραμμή ώστε αφενός το βάθος να επιτρέπει την άνετη θεμελίωσή τους στο βυθό. Αφετέρου, η τοποθέτησή τους σε σχέση με τα μεγέθη των σκαφών είναι τέτοια ώστε κλίμακά τους να εναρμονίζεται με τα κτήρια, τον βράχο του Αη Σώστη και τους λόφους. Όταν μάλιστα λείπει η κρουαζιέρα, μοιάζει το λιμάνι να ανήκει στα πλοία της γραμμής μόνο, μια και τα περιβάλλει αυτά εξ ολοκλήρου ο όρμος.

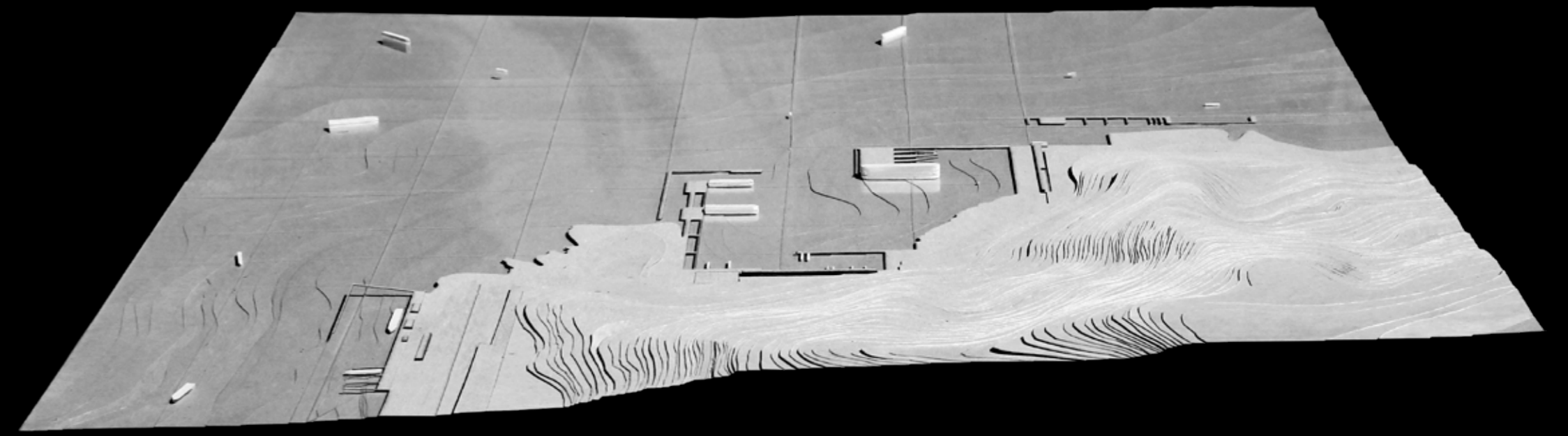
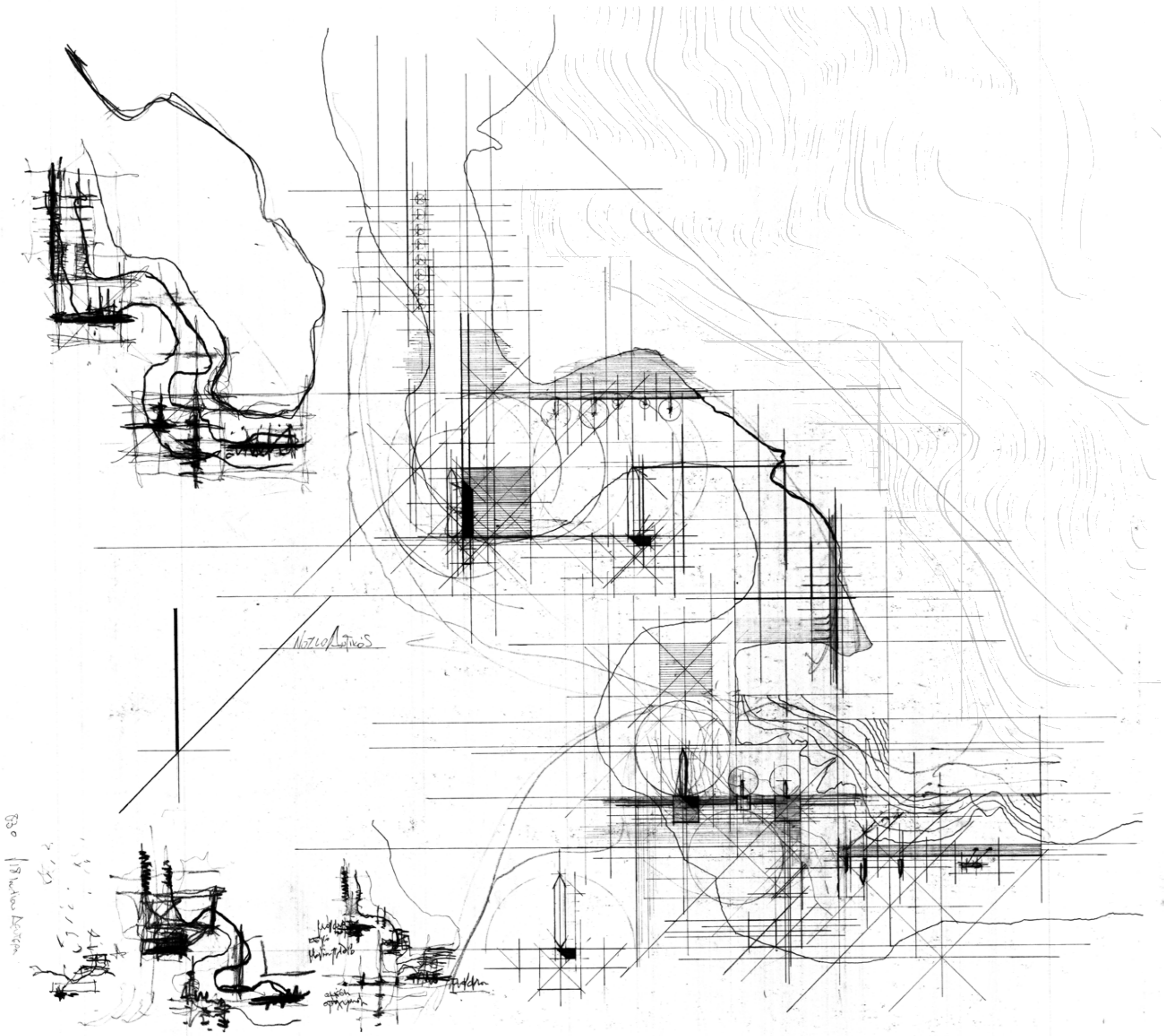
Βασικά στοιχεία του φτάνω είναι η χρονική διάρκεια του "πλησιάζματος". Σε σχέση με αυτό το λιμάνι, αρχίζεις να το νοιώθεις από τη στιγμή που θα μπεις στο πέραςμα ανάμεσα στη Πάρο και τη Νάξο. Από εκεί και πέρα είναι η οπτική από μακριά που σου επιτρέπει να έχεις σημείο αναφοράς. Αυτήν την ευθύνη την επωμίζεται εδώ το κτήριο του επιβατικού σταθμού, ένα κτίριο που είναι μηχανήμα. Από μακριά η όψη του, μια συνεχής γραμμή στο βάθος, ικανοποιεί αυτή την ανάγκη για τοπόσημο. Το μήκος του κτηρίου, εκτός από το να ικανοποιεί τις λειτουργικές του ανάγκες, καθορίζεται και από την σχέση της κλίμακας του με το βουνό. Εξ ου και η σχέση του είναι μετωπική προς την άφιξη και την είσοδο στο λιμάνι. Και για αυτό και δεν έσπασε το κτήριο στα λειτουργικά τμήματα που το συγκροτούν - διοίκηση, μεταφορά και ξενώνας - γιατί θα χανόταν η εντύπωση του μεγέθους και η καθαρότητα των γραμμών του, που είναι το σημαντικό εδώ, ώστε να λειτουργεί οπτικά σε μεγάλο μήκος και από απόσταση.

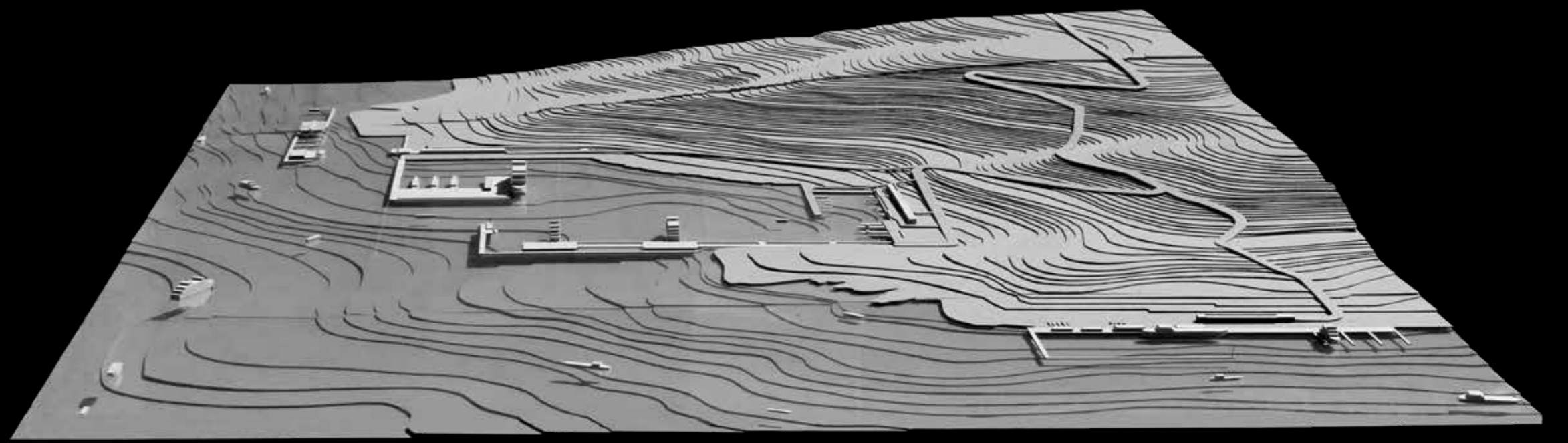
Τα πλοία της γραμμής, μπαίνουν μέσα, δίπλα στα ιστιοπλοϊκά, στα πλοία αναψυχής και στα καΐκια ενώ μπροστά το κτίριο μας υποδέχεται. Εκεί εμφανίζεται ένα νέο κέντρο άφιξης και αναχώρησης. Δημιουργείται ένας μεταβατικός χώρος αποσυμπίεσης του πλήθους των επιβατών μια και προσφέρονται πολλαπλές δυνατότητες μετακίνησης στη Νάξο, στις Κυκλάδες και στο Αιγαίο. Αυτό γίνεται με τα υδροπλάνα βόρεια, και τον ξεχωριστό χώρο για τα εμπορικά που πρέπει να είναι απομακρυσμένα από το κυρίως λιμάνι. Δεν μπορεί να γεμίσει νταλικές το κυρίως λιμάνι ή η Χώρα.

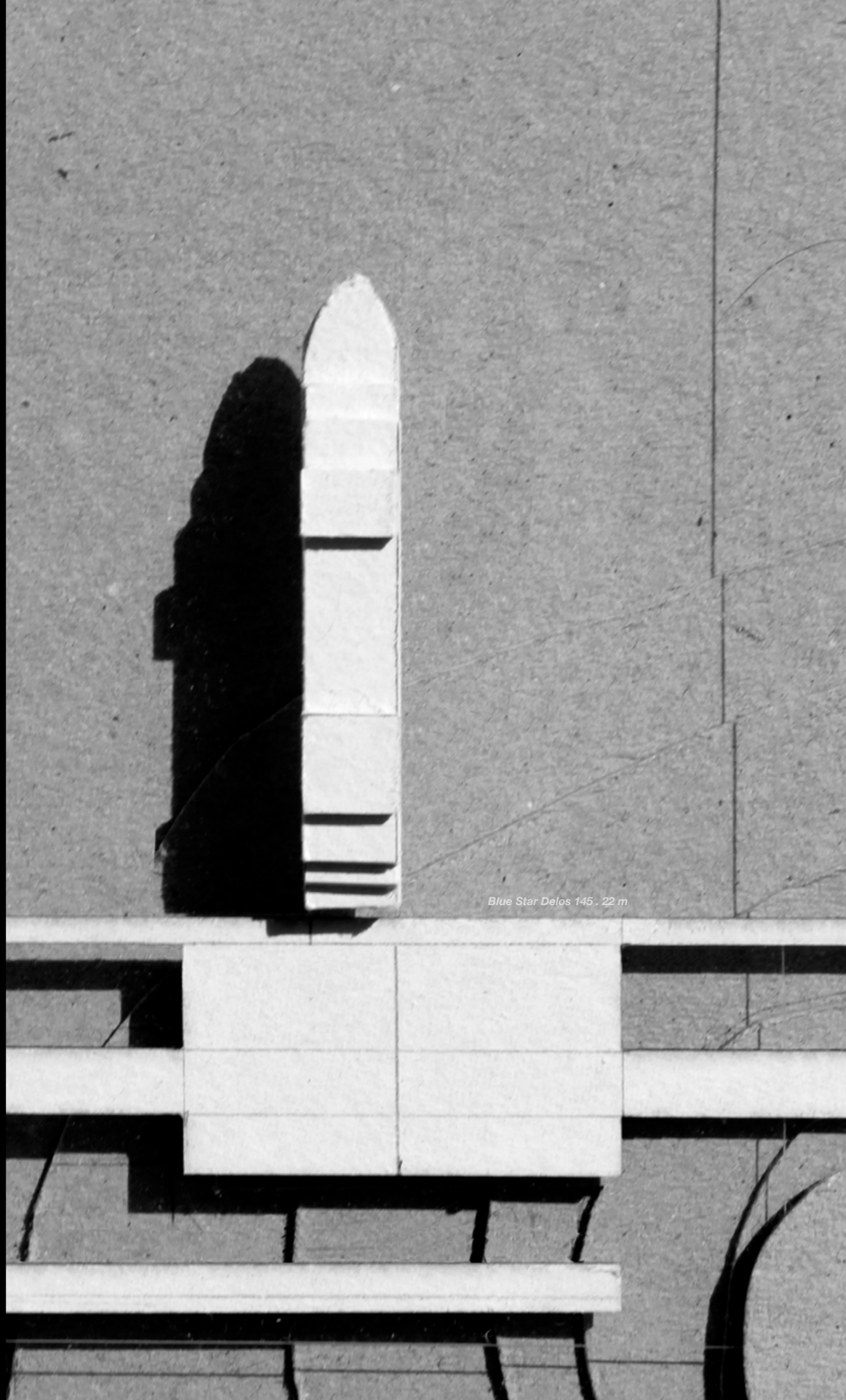
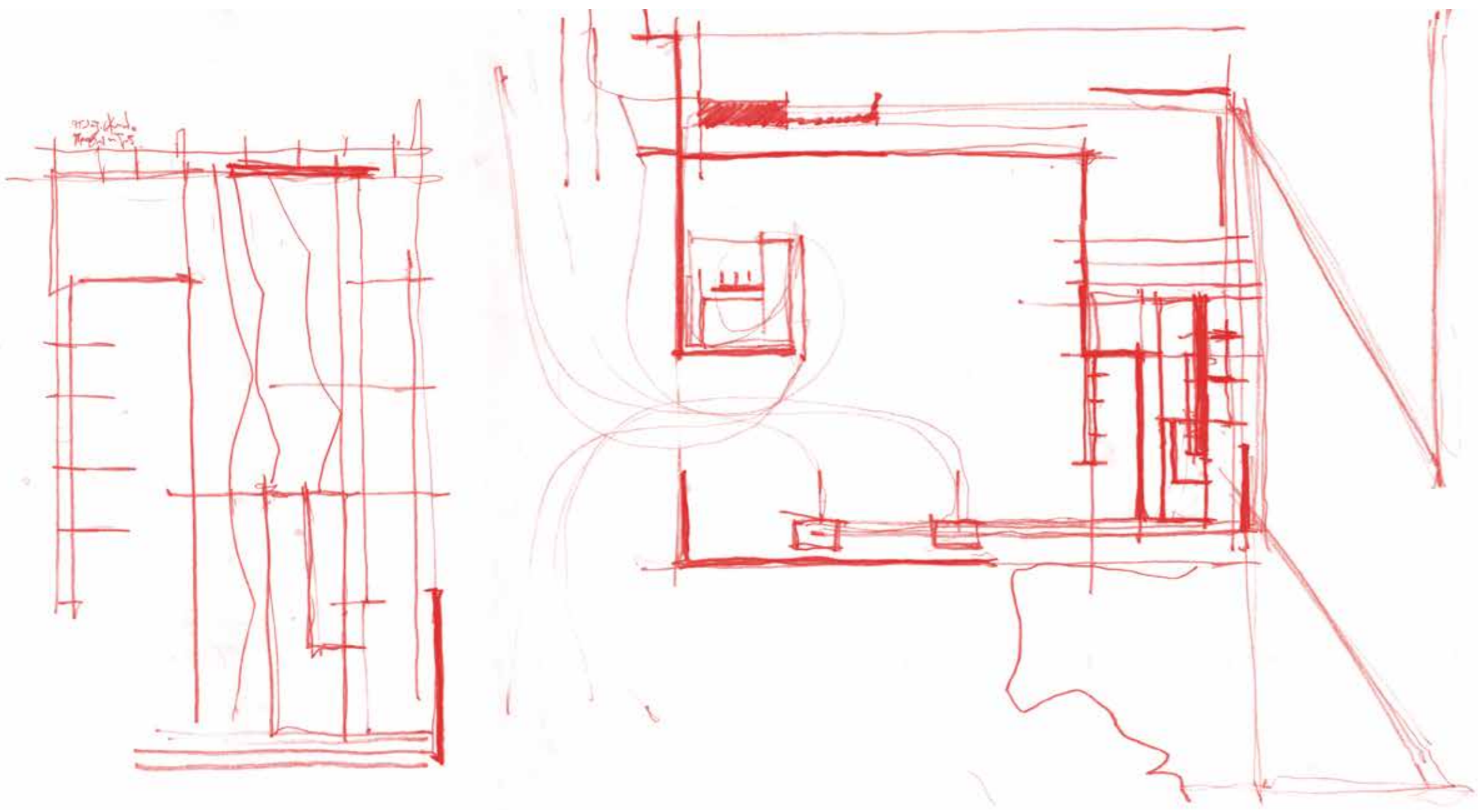
Βασική παράμετρος που αφορούσε και στην κλίμακα και στο μέγεθος για να υπάρξει το λιμάνι αλλού ήταν τα κρουαζιερόπλοια. Τα οποία λόγω του μεγέθους τους εισάγουν μια νέα κλίμακα, η οποία από μια άποψη προσβάλλει την κλίμακα του νησιού και υπάρχει ειδική διαχείριση για αυτό, και ως πλήθος ανθρώπων αλλά και οπτικά απο τον όγκο του πλοίου.

Ως προς την απόσταση από την Χώρα, θεωρώ ότι δεν είναι μακριά, ιδιαίτερα με την κατασκευή του νέου δρόμου στα μεσόγεια. Εξάλλου, την Χώρα την έχει καταστρέψει το λιμάνι. Η χώρα δεν χρειάζεται 45 σουβλατζιδικά. Το εμπόριο εκεί είναι μια υπερτροφική κατάσταση. Θα υπάρξουν δυνατότητες έτσι και αλλιώς, αλλά στην κλίμακα που επιτρέπει την βιωσιμότητα του μετώπου, που να μην μπουχτίζει ξανά το μέτωπο της Χώρας στο λιμάνι.

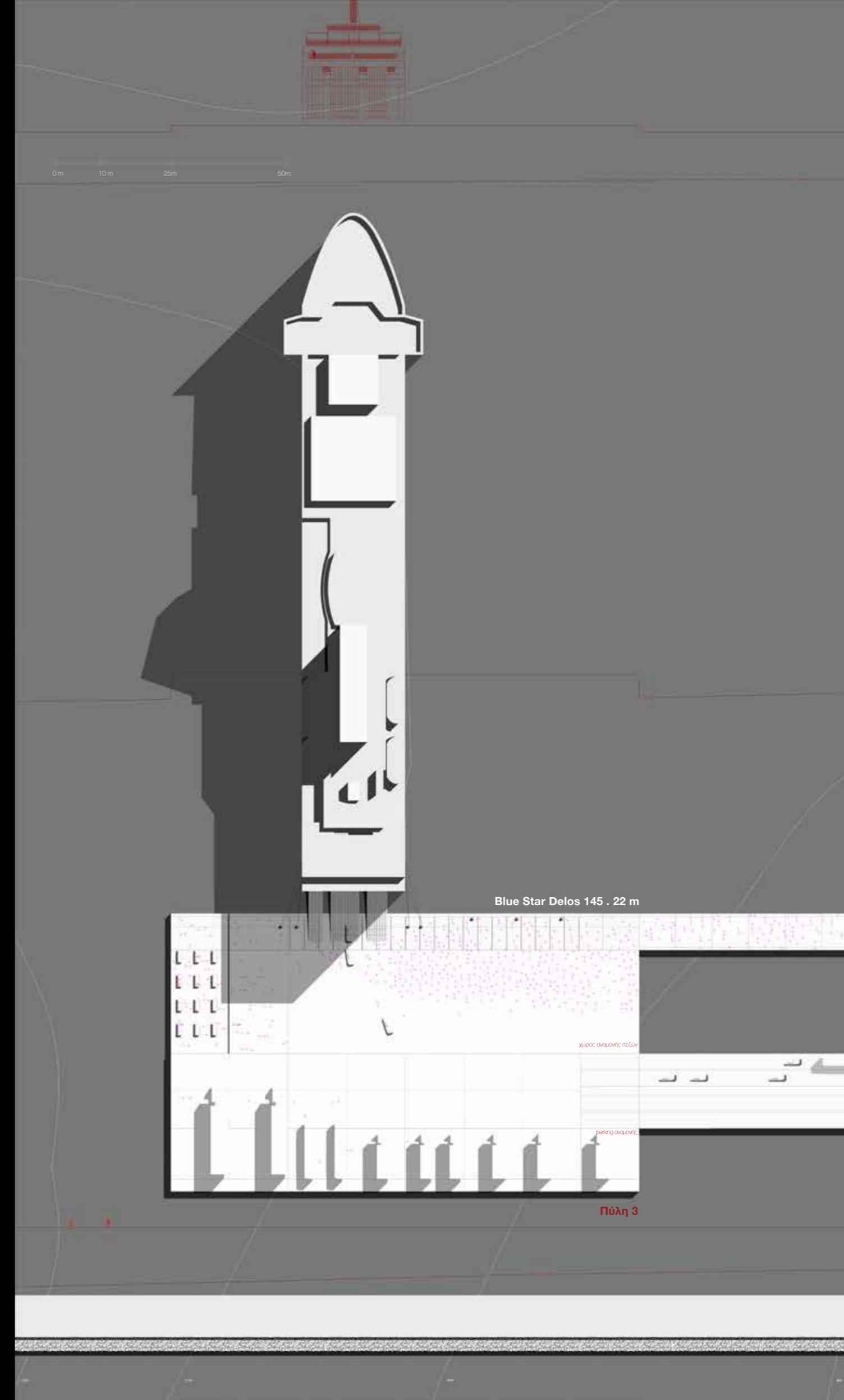

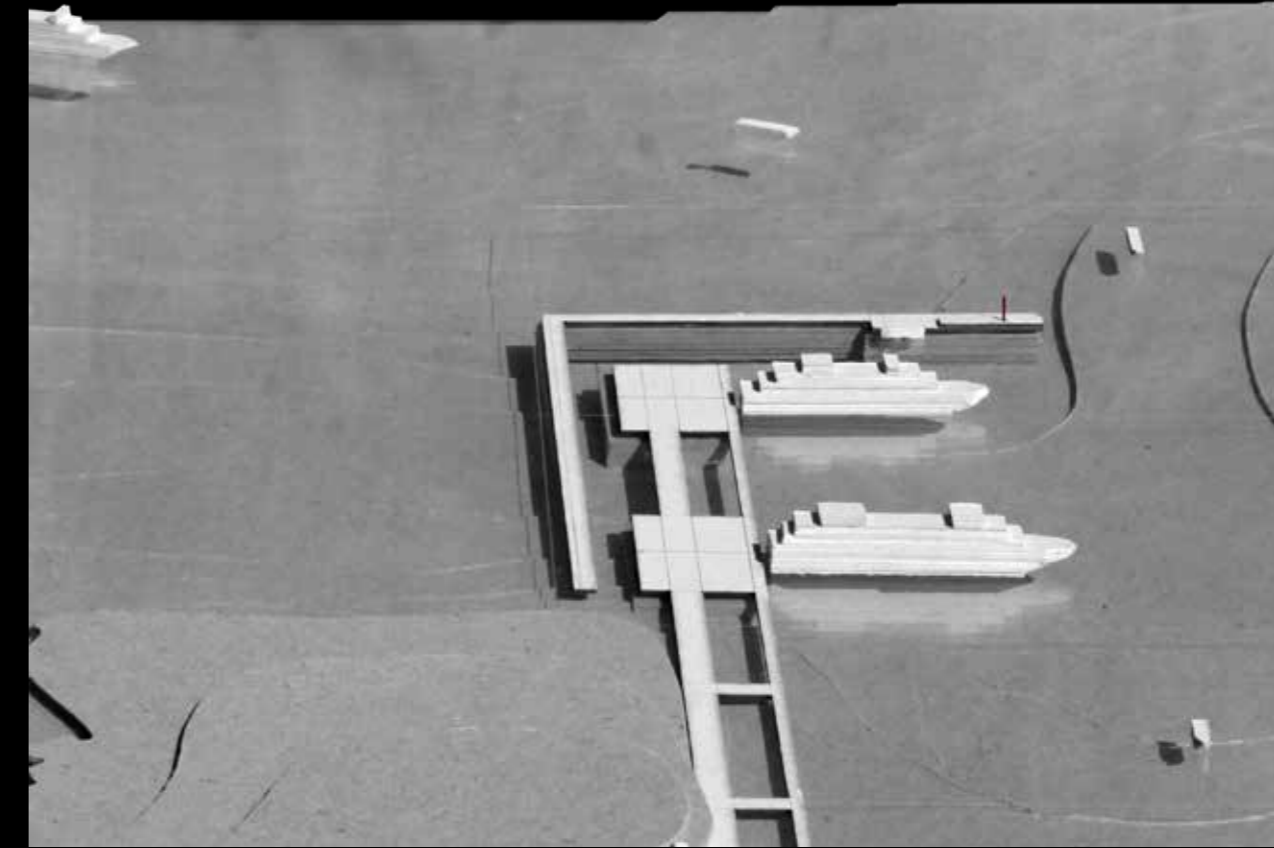
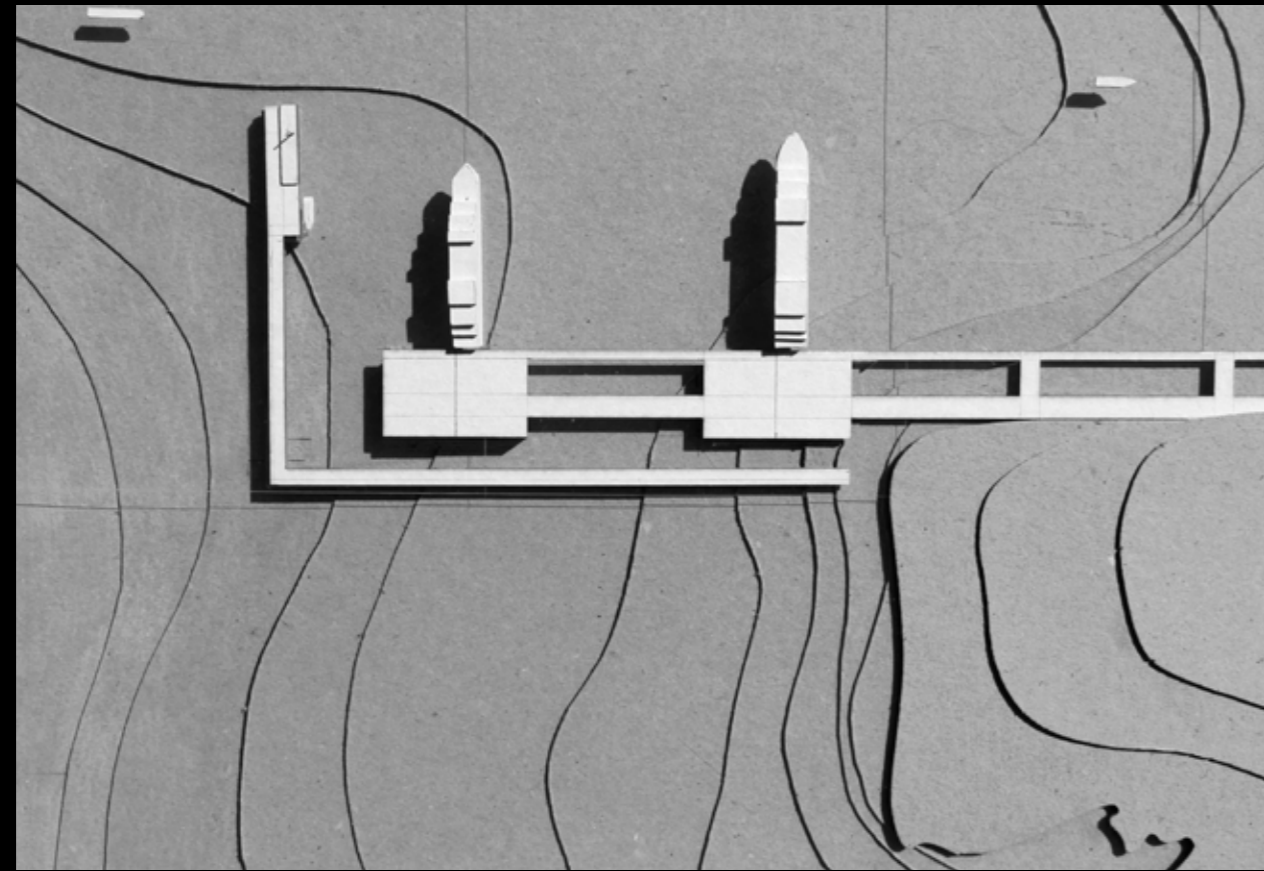

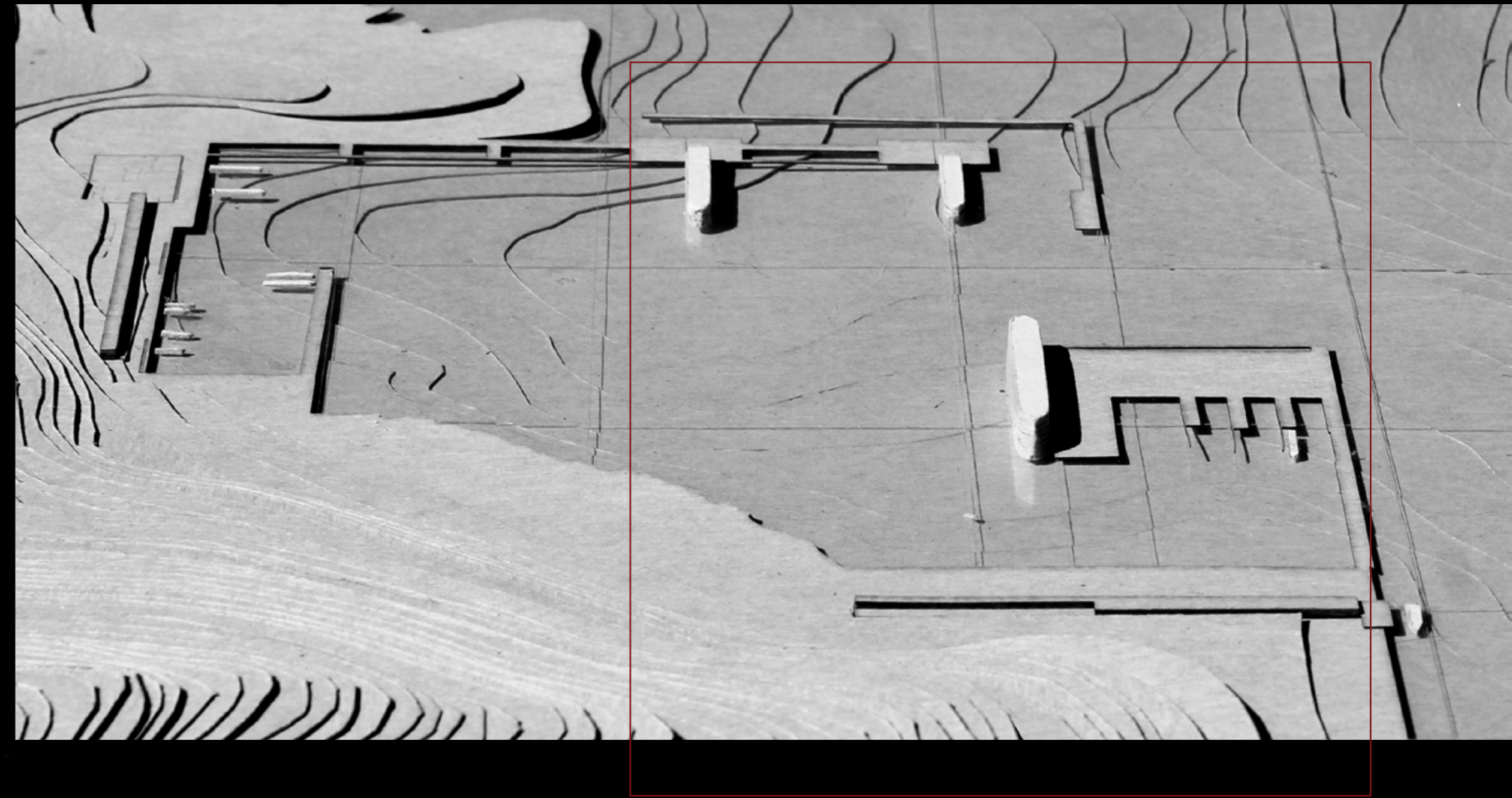
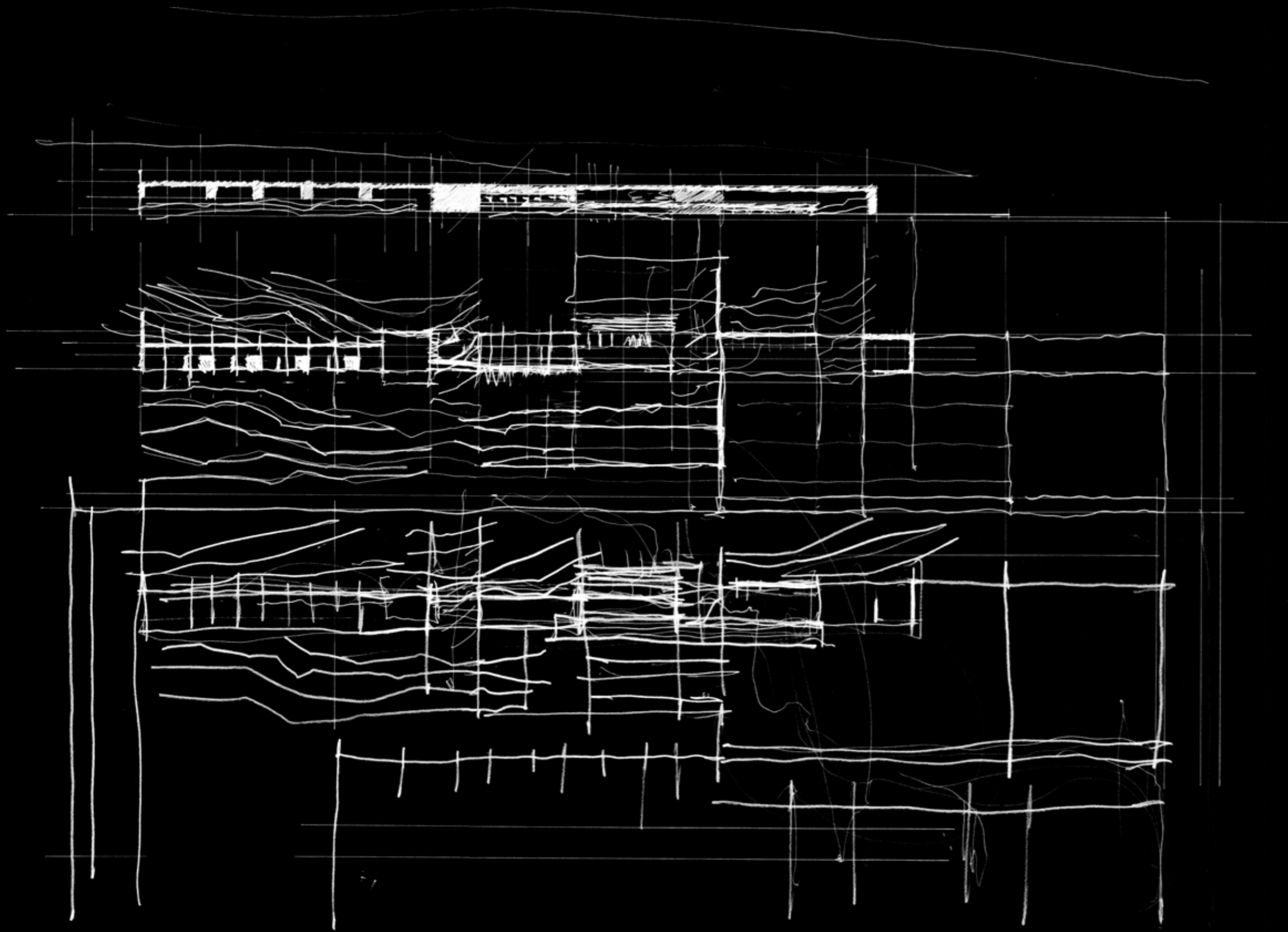

Blue Star Delos 145 . 22 m

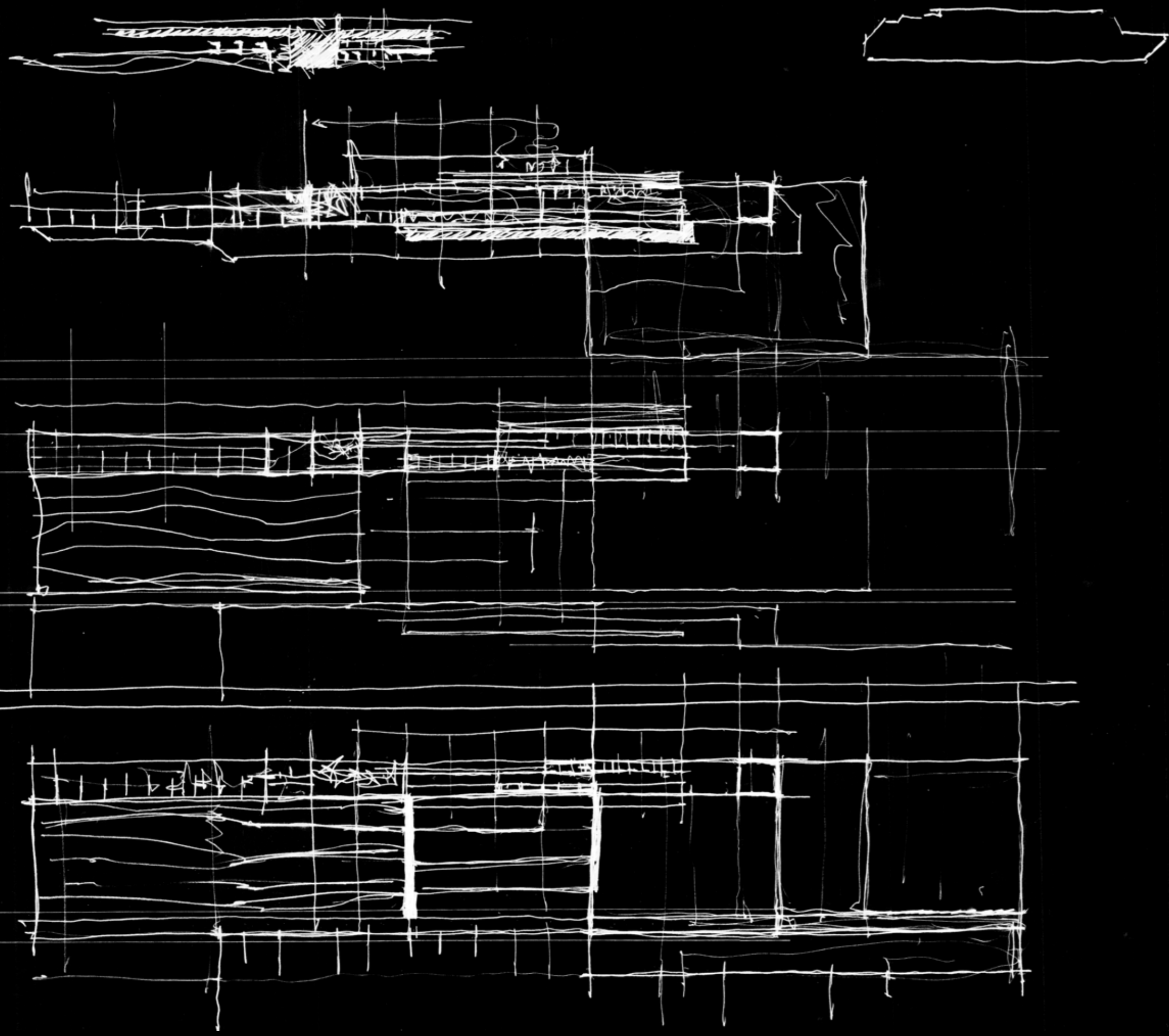

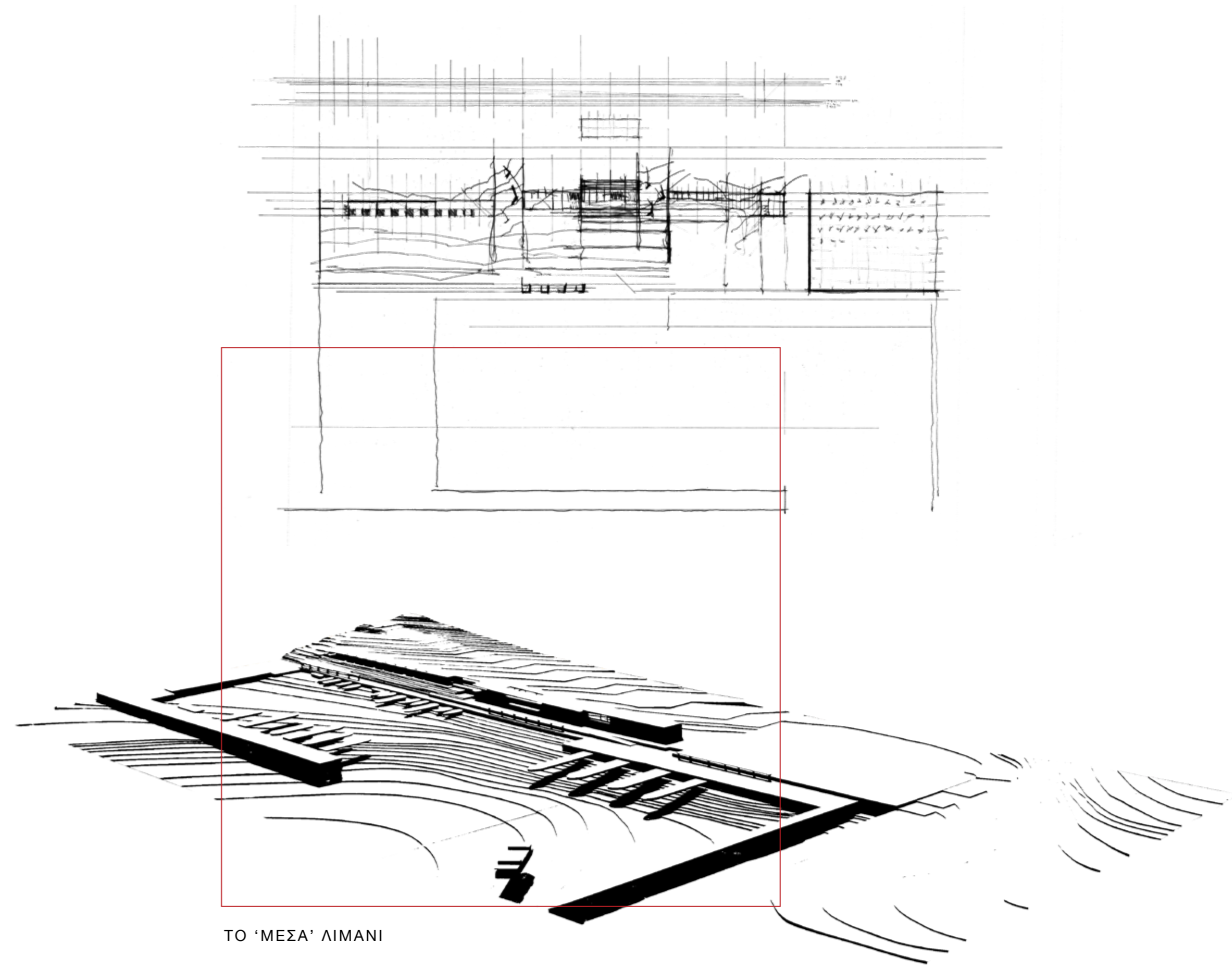
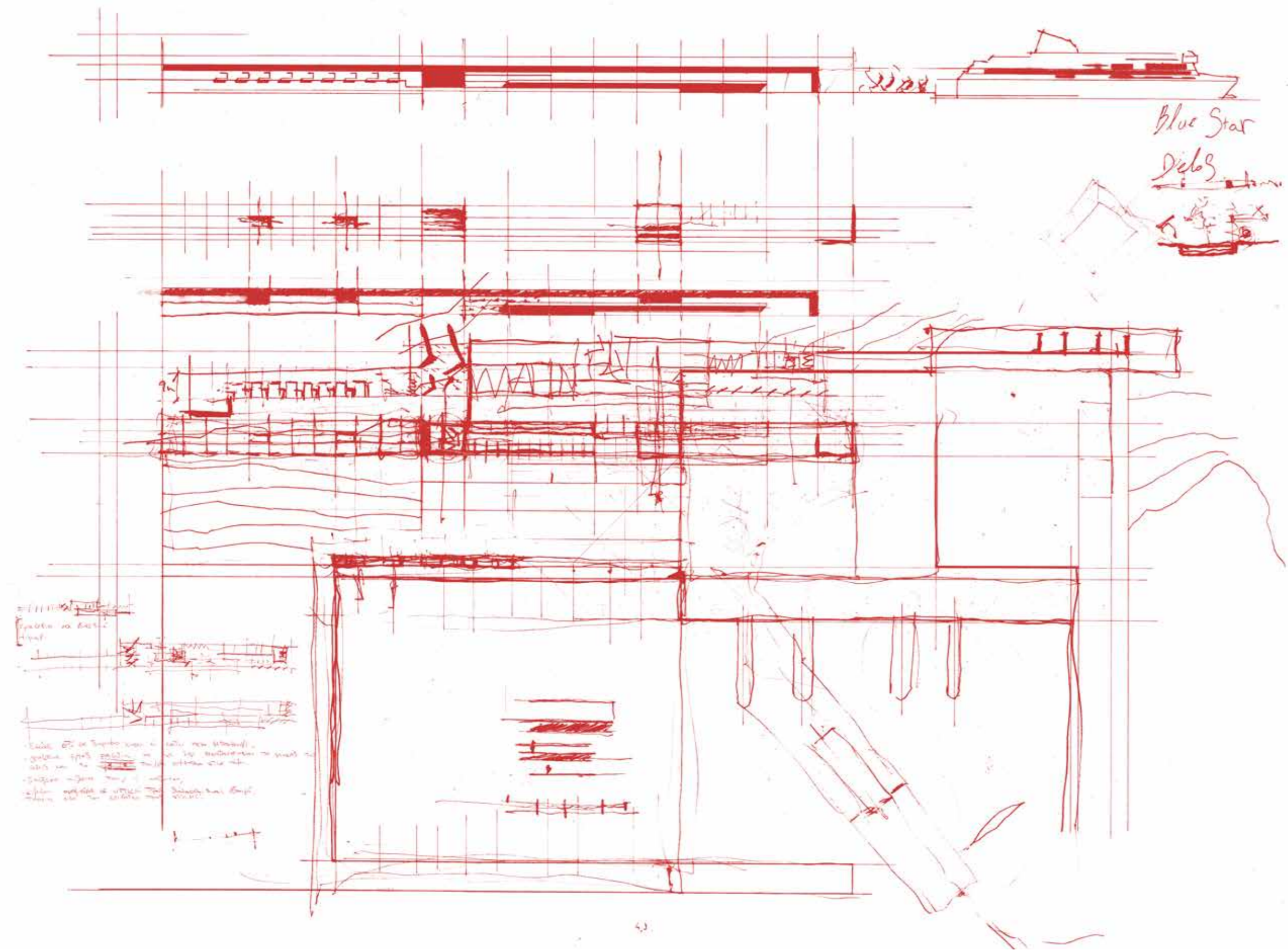
Blue Star Delos: 2500 άνθρωποι και 430 οχήματα

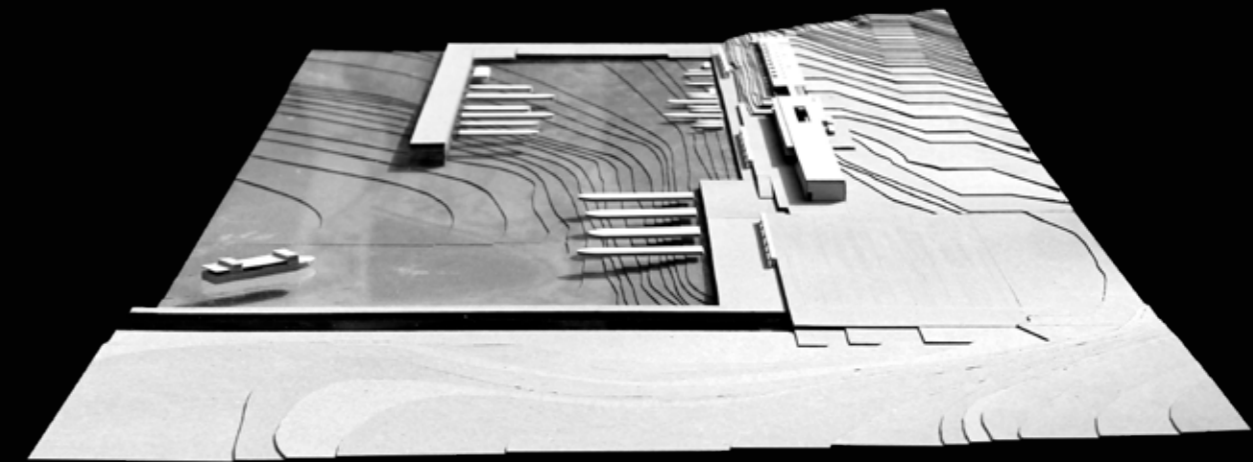
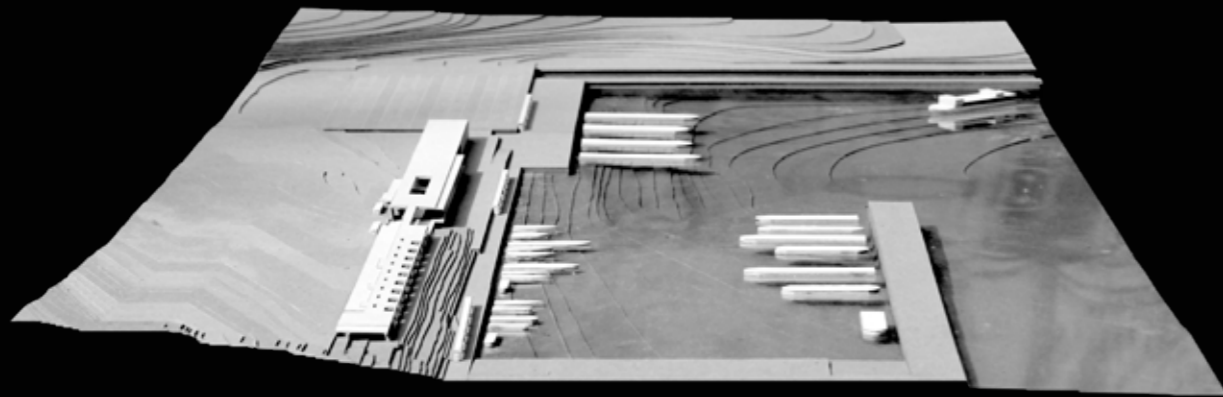
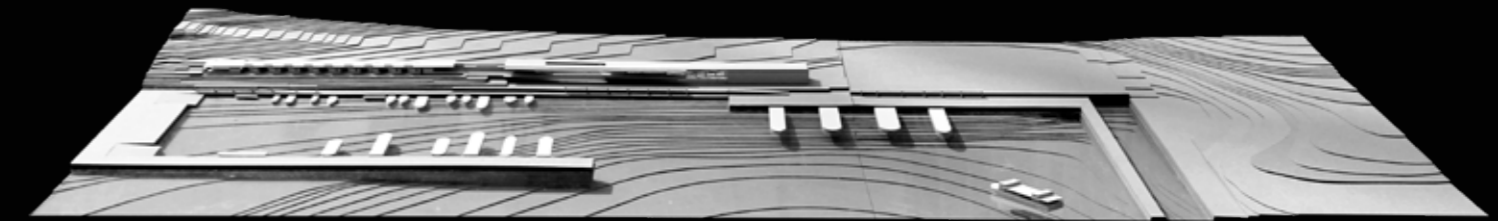
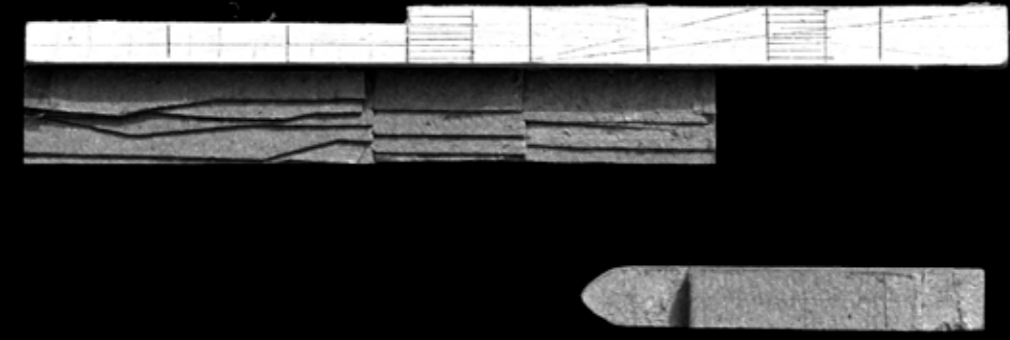
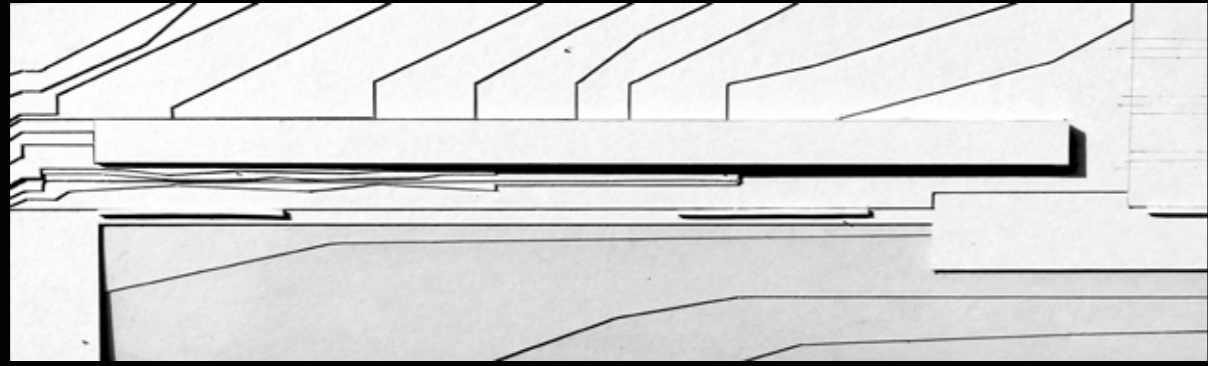

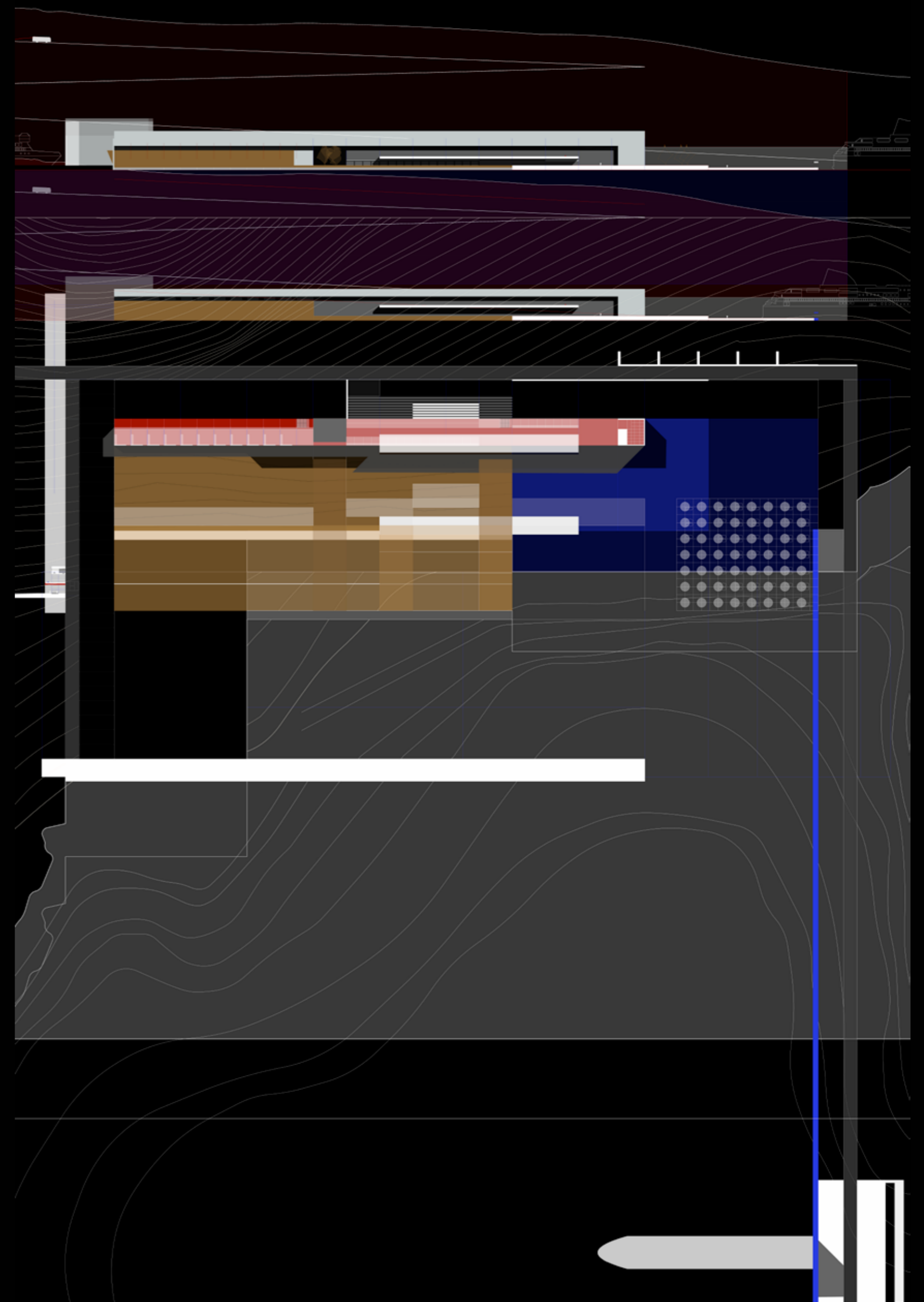
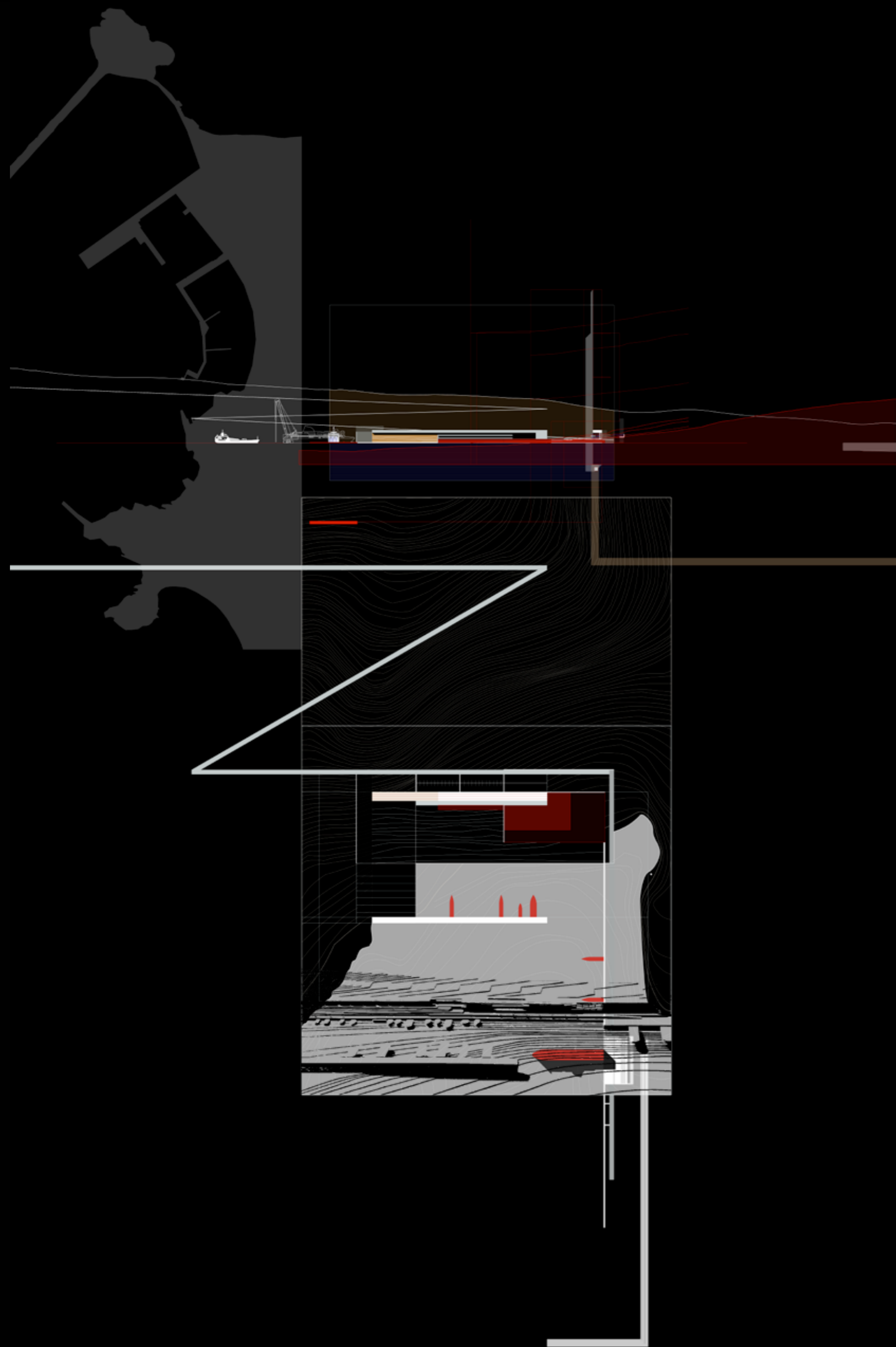
Τ Ο Κ Υ Ρ Ι Ω Σ Λ Ι Μ Α Ν Ι

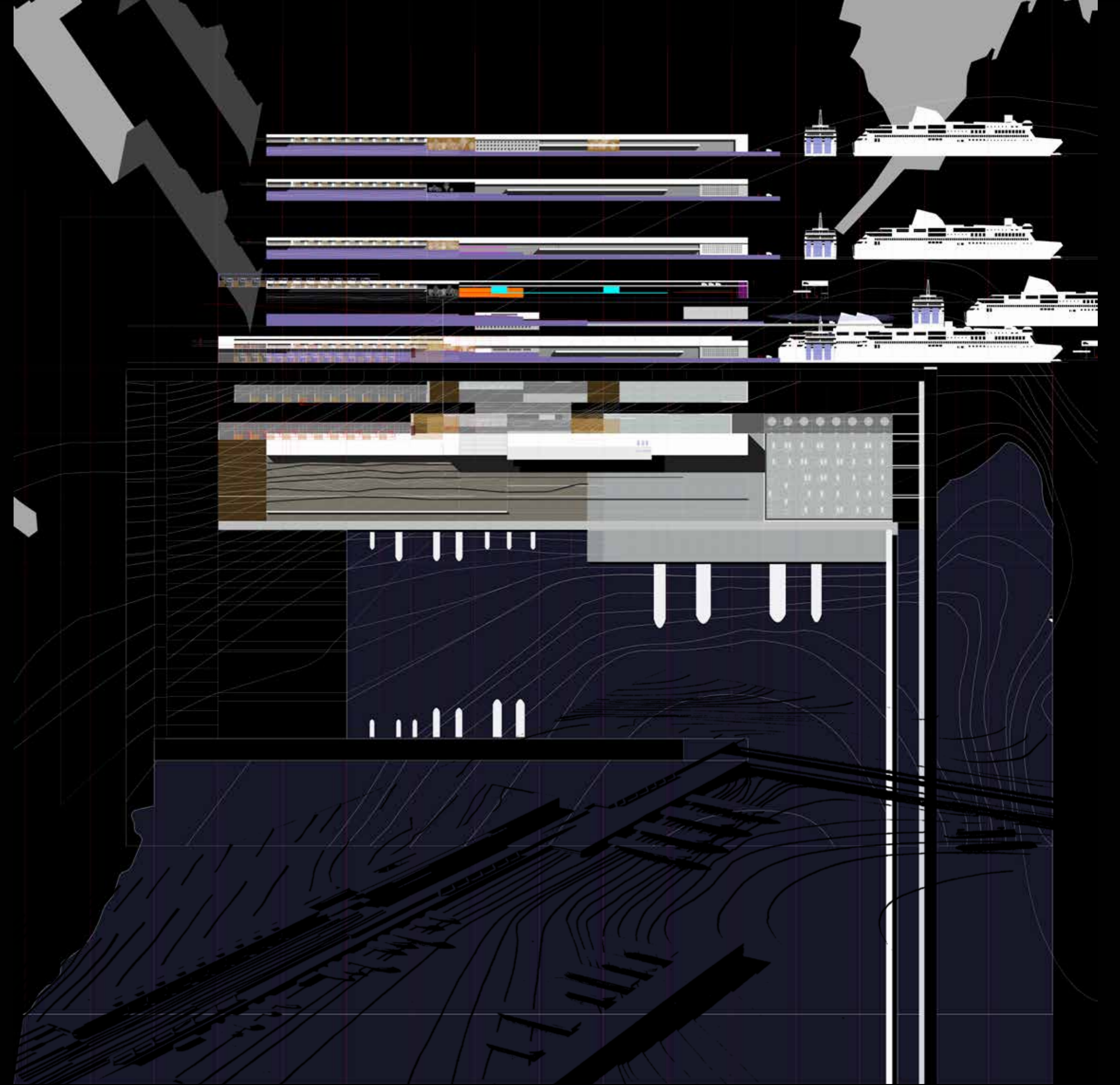
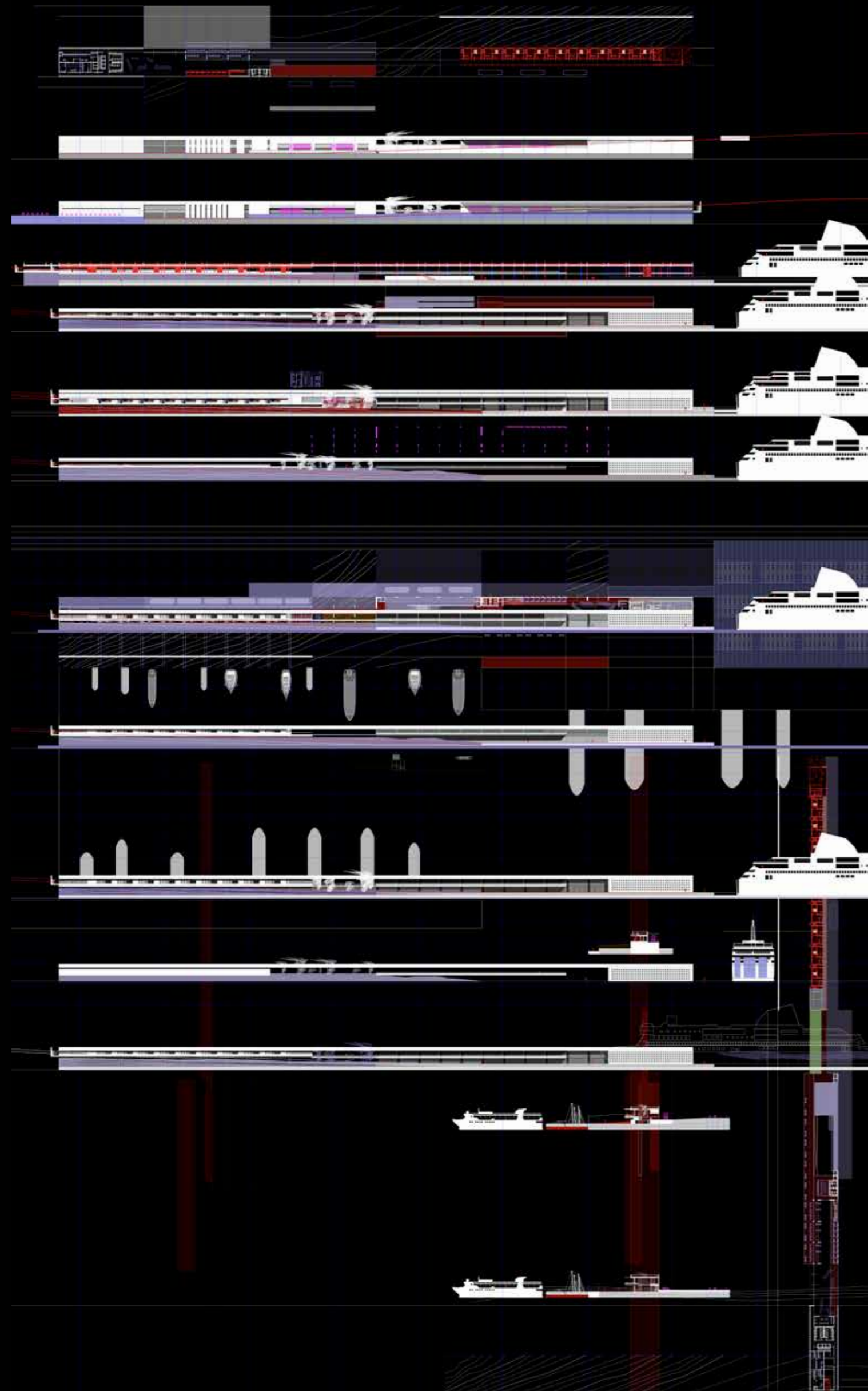

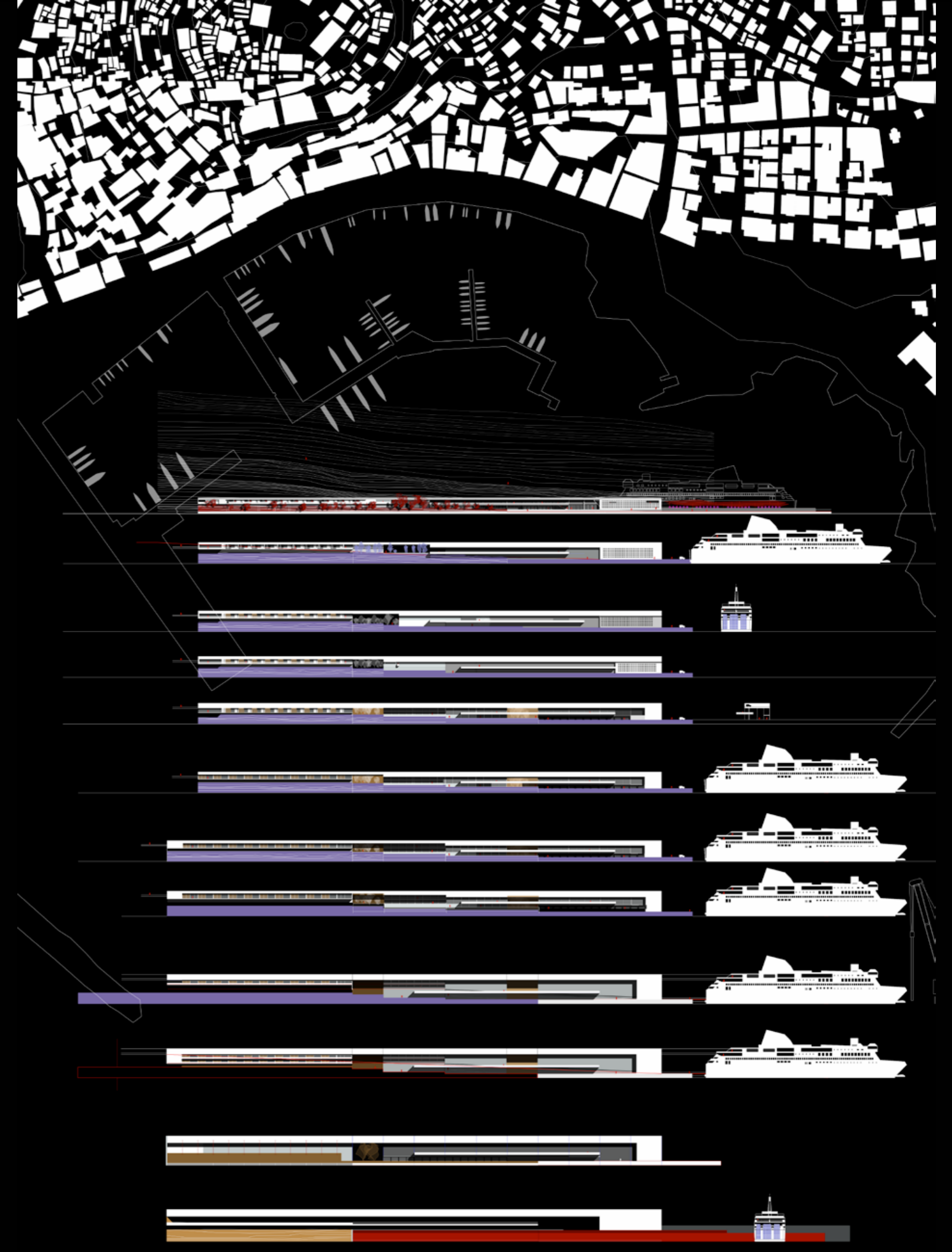
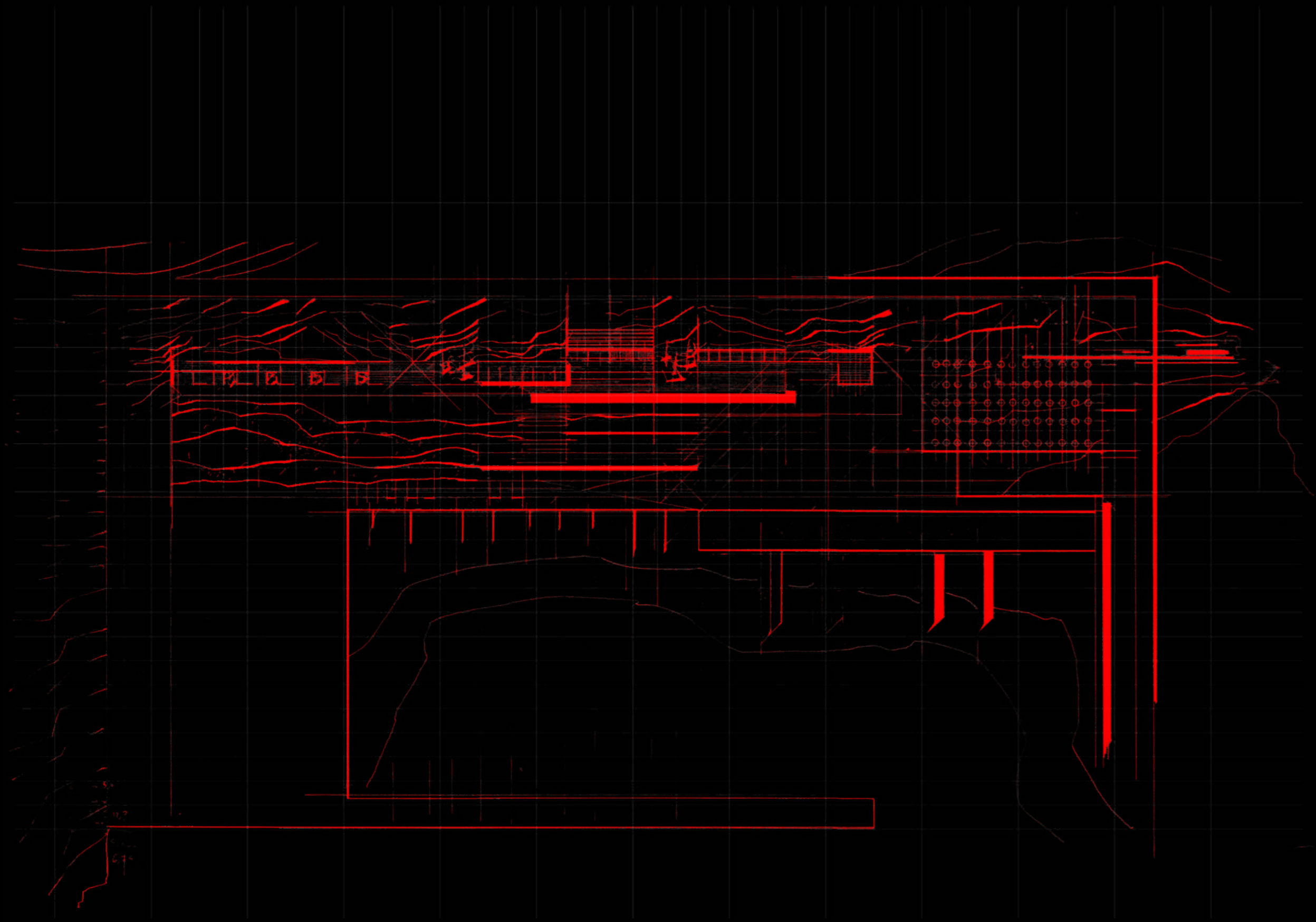
Η έννοια του λιμανιού προέκυψε μέσα από μια δυσκολία. Έλλειπε το φτάνω που, πως

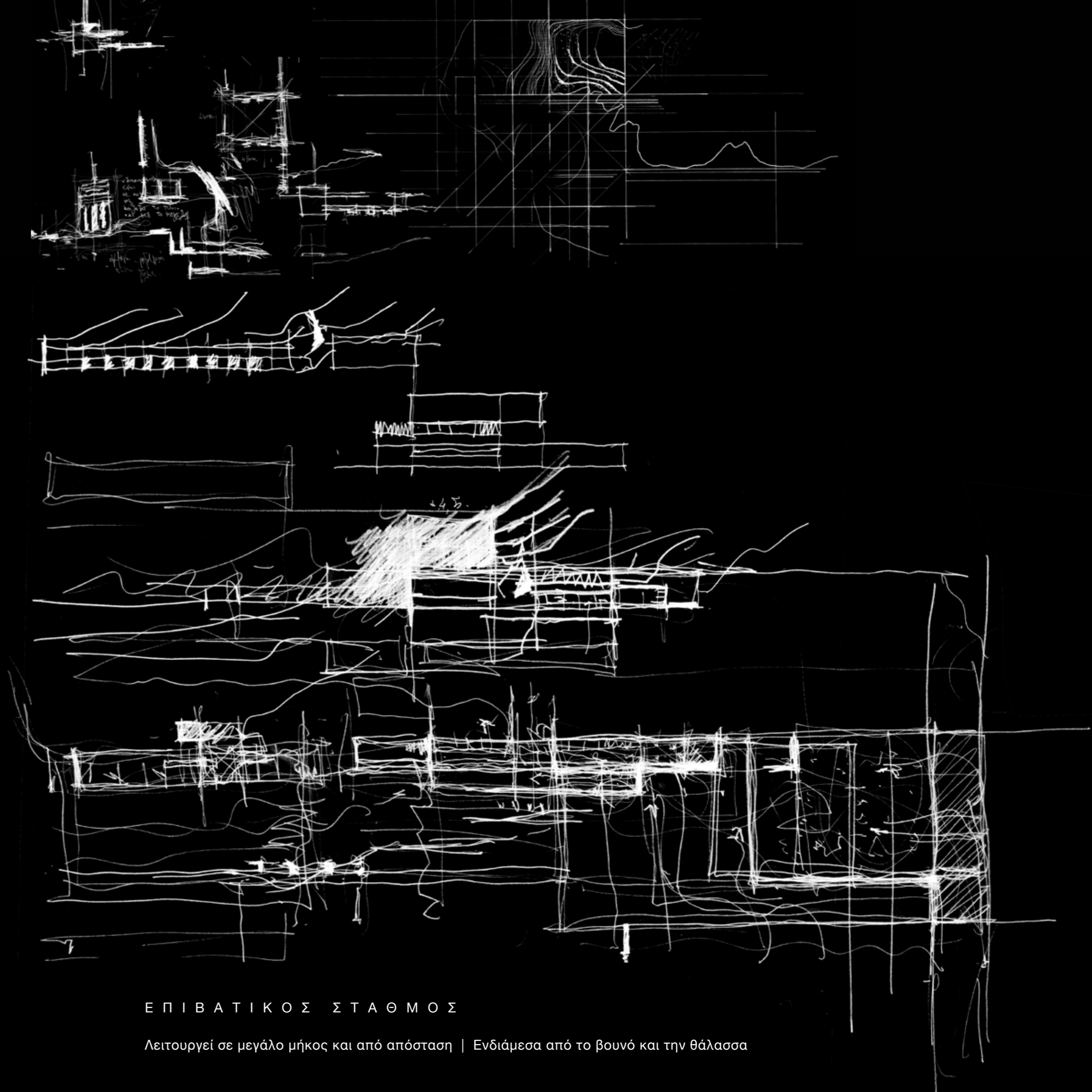
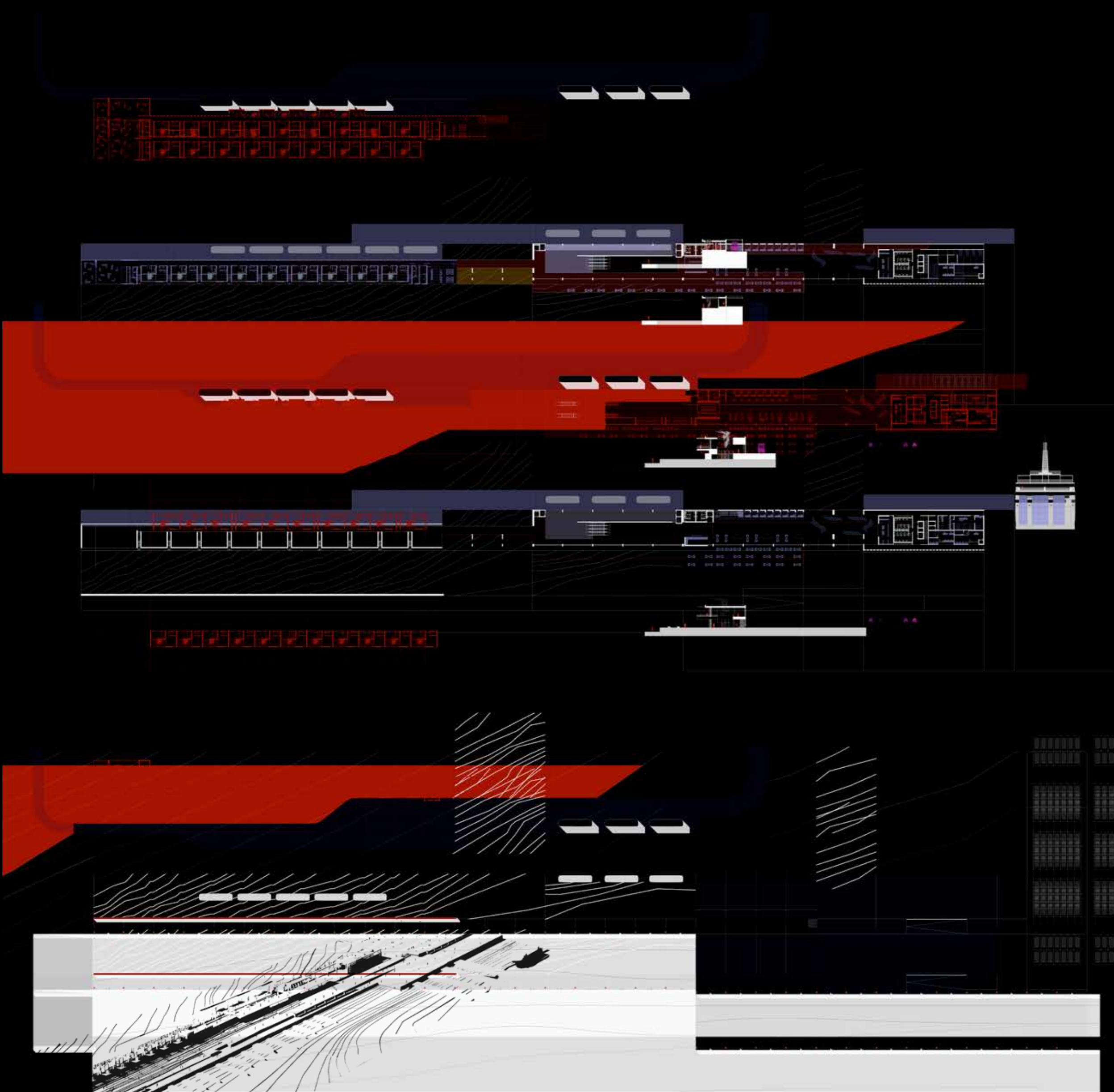

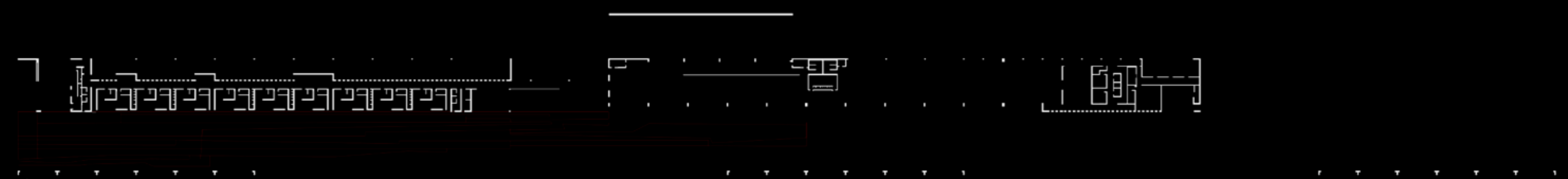
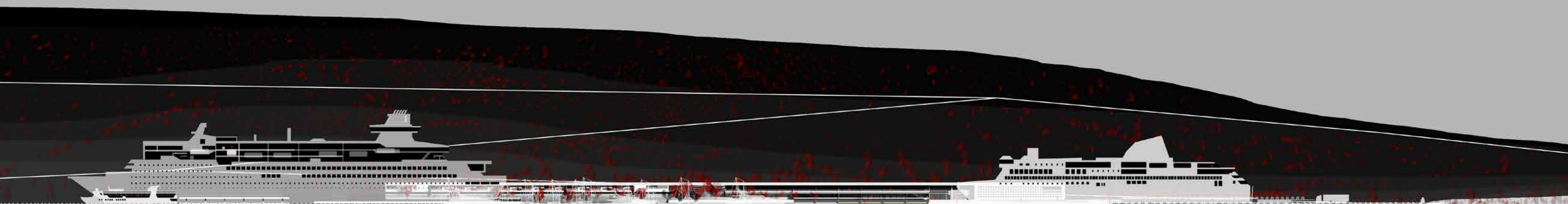

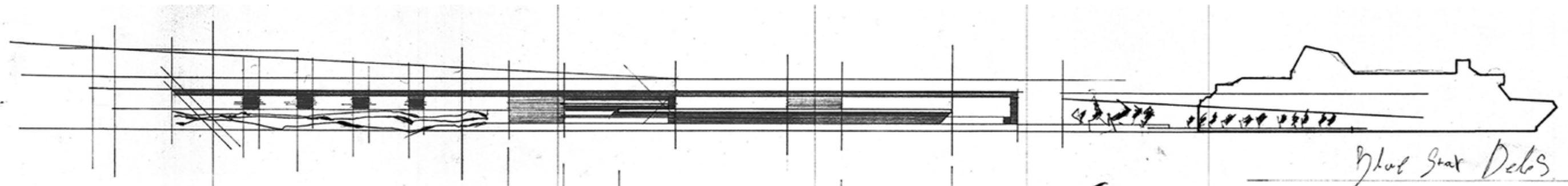

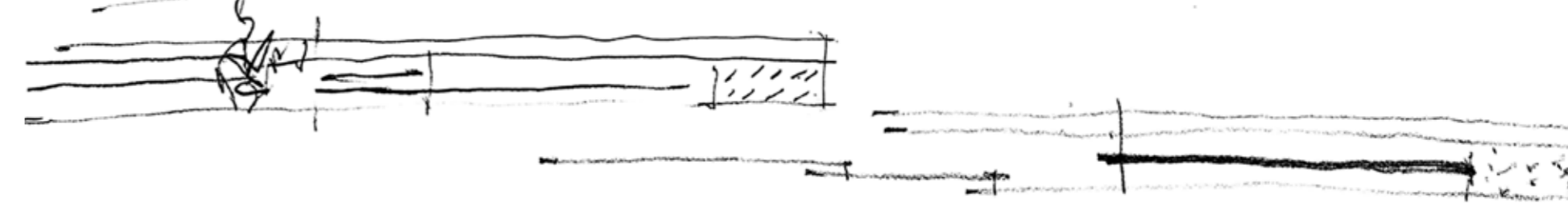
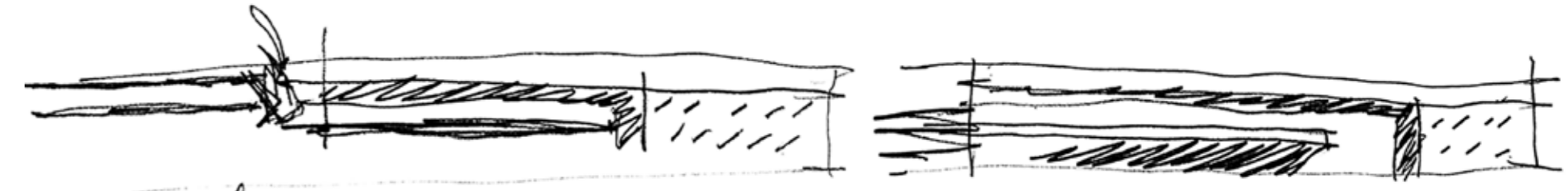
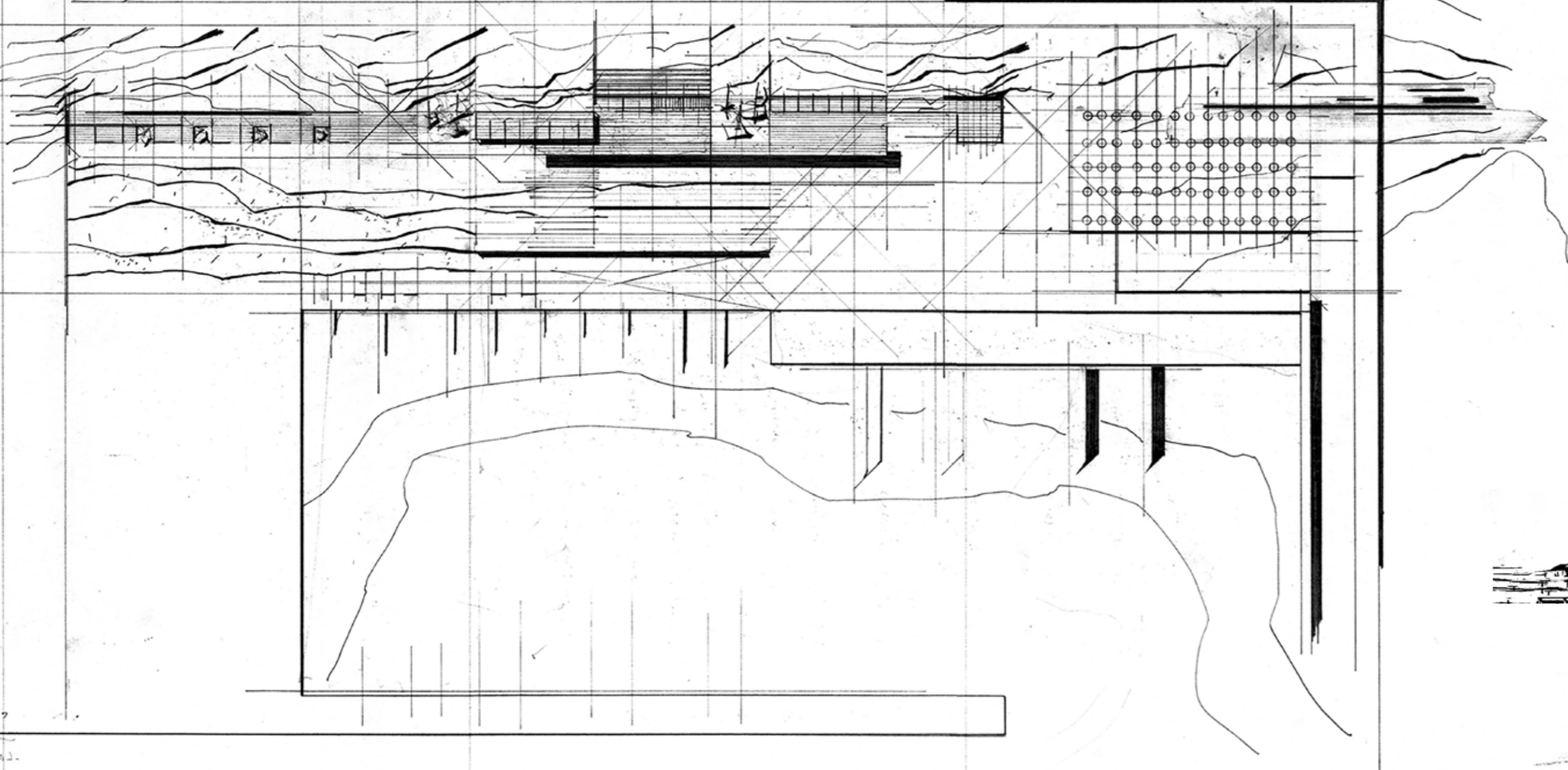
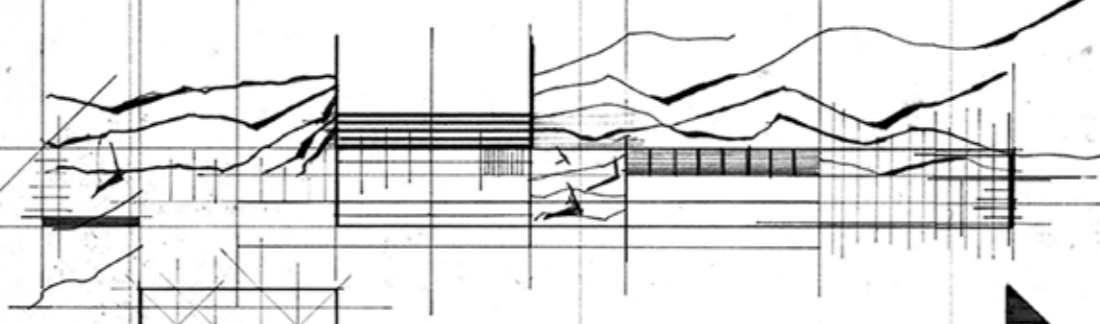
ΕΠΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Λειτουργεί σε μεγάλο μήκος και από απόσταση | Ενδιάμεσα από το βουνό και την θάλασσα

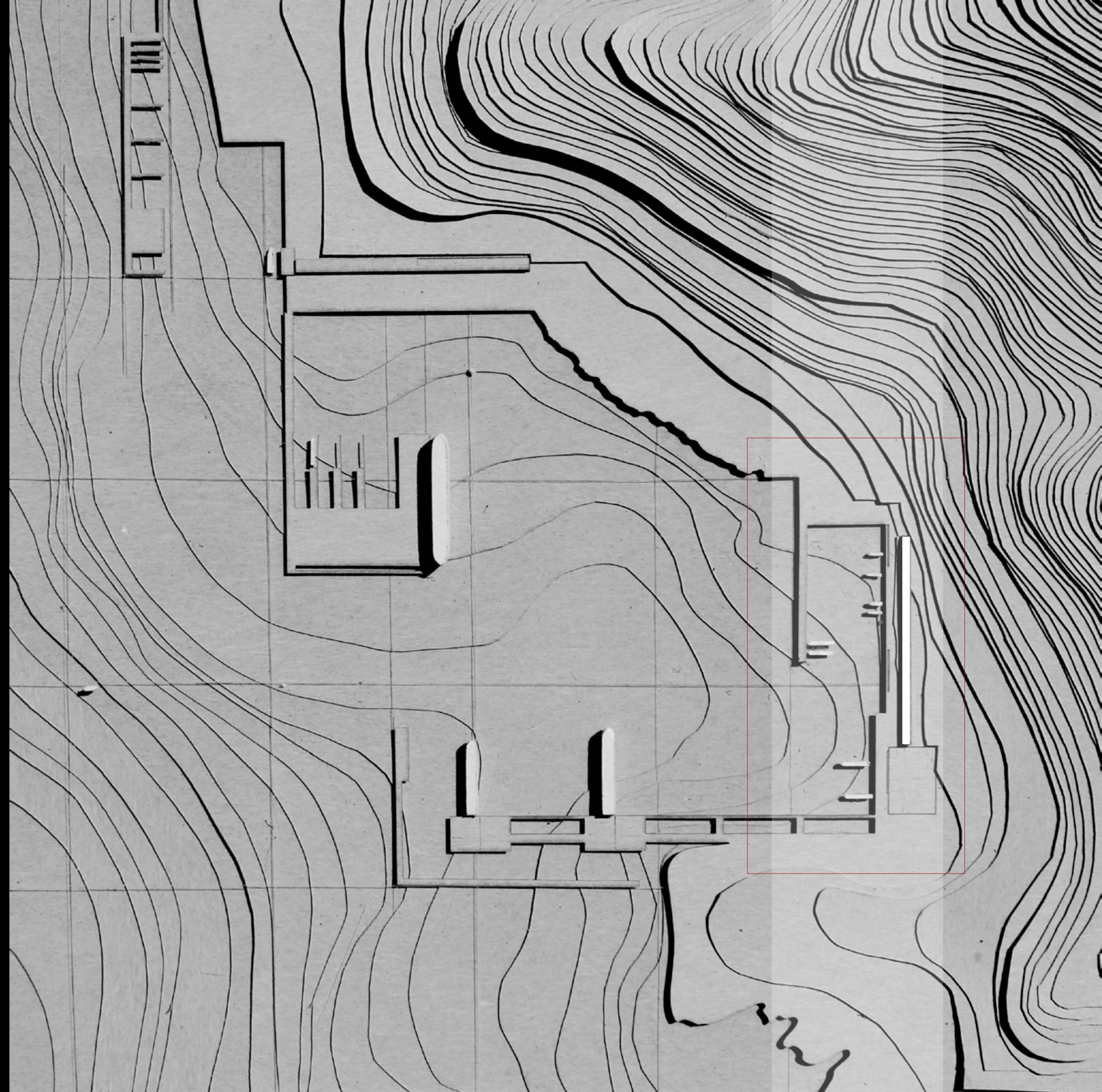

Yhad Star Delos

2,4
3,9

5,4
12,7
5,4
6,9

Ο ΕΠΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ _ Η ΟΨΗ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ

Το 'μέσα' λιμάνι: Δεξιά το βασικό πάρκινγκ και αριστερά το πάρκινγκ που αφορά στο πανδοχείο και την Μαρίνα. Όλα αυτά έχουν οροθετηθεί σε σχέση με τα μεγέθη πληθυσμού που εξυπηρετεί το BLUE STAR DELOS και τα αντίστοιχα πλοία. Η μεγαλύτερη μαρίνα εξυπηρετεί και μετακινήσεις από νησί σε νησί των Μικρών Κυκλάδων. Τρία στέγαστρα κατά μήκος του παράλιου μετώπου, επιτρέπουν στους ανθρώπους κάτω από τον αυστηρό ήλιο να έχουν σχέση με τα πλοία είτε για αναμονή είτε για αγνάπτεμα.

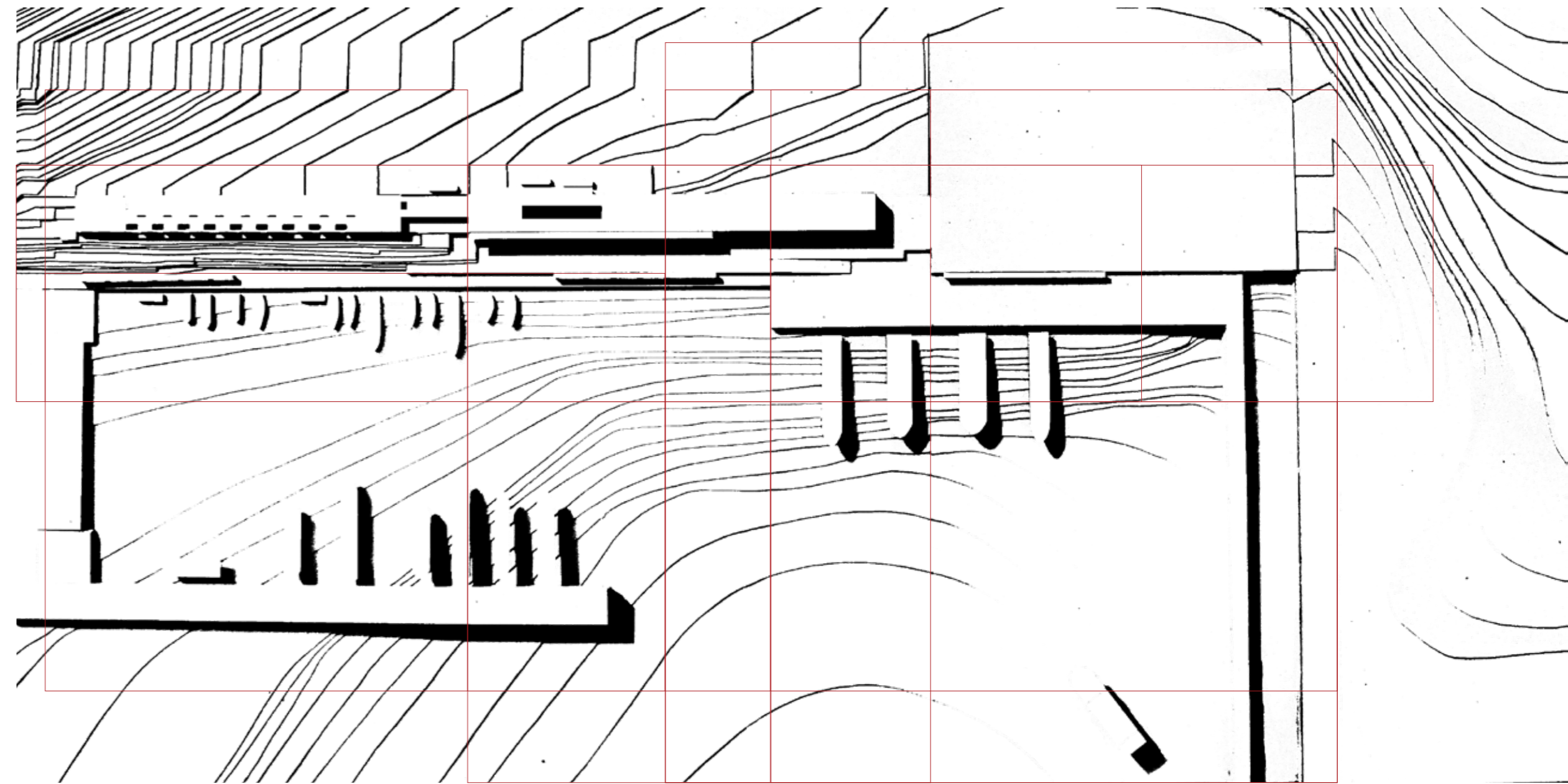
Εκεί και το κτήριο του Επιβατικού Σταθμού, που συγκροτείται σε τρεις ενότητες: 1) Διοίκηση, με τα γραφεία του λιμενάρχη, της αστυνομίας και του λιμενικού με τους κοιτώνες τους, το ιατρείο και το πωλητήριο, 2) Διαχείριση των επιβατών και μεταφορά στα ΚΤΕΛ και 3) Πανδοχείο – ξενώνας για ολιγόχρονες διανυκτερεύσεις.

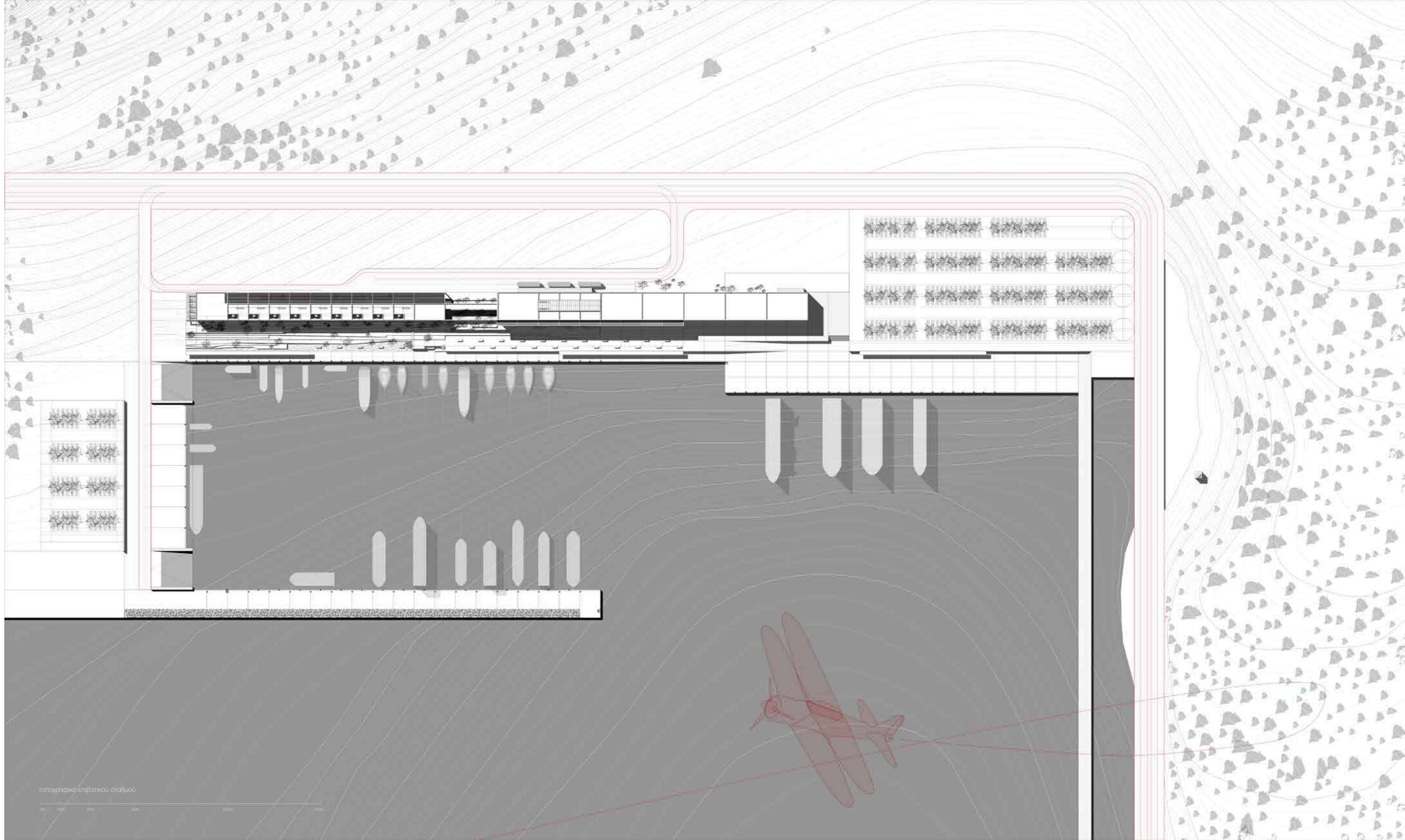
Η απλότητα και η καθαρότητα των γραμμών της σύνθεσης σε κάτοψη, επιτρέπει να αναδιπλώνεται φυσιολογικά η πολυπλοκότητα της τομής, πράγμα σημαντικό σε ένα τοπίο οριακό, μεταξύ γης και θάλασσας. Ως προς την όψη, κυρίαρχο στοιχείο της το μεγάλο μπαλκόνι, προς την θέα της θάλασσας. Η είσοδος, ορίζεται ανάμεσα σε αυτό το μπαλκόνι και, το μπαλκόνι του λιμενικού που εποπτεύει. Η διοίκηση, στο πλάι στη κάτοψη, ελέγχει το κτήριο.

Ενδιάμεσα από το βουνό και την θάλασσα, η μεγάλη ράμπα, σαν κατασκευασμένη πλέον τοπογραφική, ανεβάζει το έδαφος στη στάθμη εισόδου και φέρνει τους ανθρώπους ομαλά μέσα στο κτήριο. Πέρα από αυτό εξυπηρετεί τους ΑΜΕΑ και τους επιβάτες με βαλίτσες. Στο ισόγειο, η παραλαβή και διαχείριση επιβατών και στο επόμενο επίπεδο, κεντροβαρικά στη κάτοψη, βρίσκεται η στάθμη των λεωφορείων.

Οι τοπογραφικές του εδάφους επιτρέπουν στο πανδοχείο αριστερά να εδράζεται στο φυσικό έδαφος ενώ υφίσταται στο τρίτο επίπεδο του κτηρίου. Έτσι, έχει και το δικό του κήπο, υποδοχή και μπαράκι. Ανάμεσα στα δέντρα, τα διαμερίσματά - μονόκλινα (18τμ) και δίκλινα (22τμ) - για εκείνους που θα φιλοξενηθούν για μερικές μέρες. Μια σειρά από μικρά δωμάτια που έχουν το δικό τους υπαίθριο χώρο και άμεση πρόσβαση στη μικρή μαρίνα. Πίσω περιμένουν τα ΚΤΕΛ να έρθουν να πάρουν ανθρώπους.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΠΟΛΗ ΑΧΝΟΦΑΙΝΕΤΑΙ

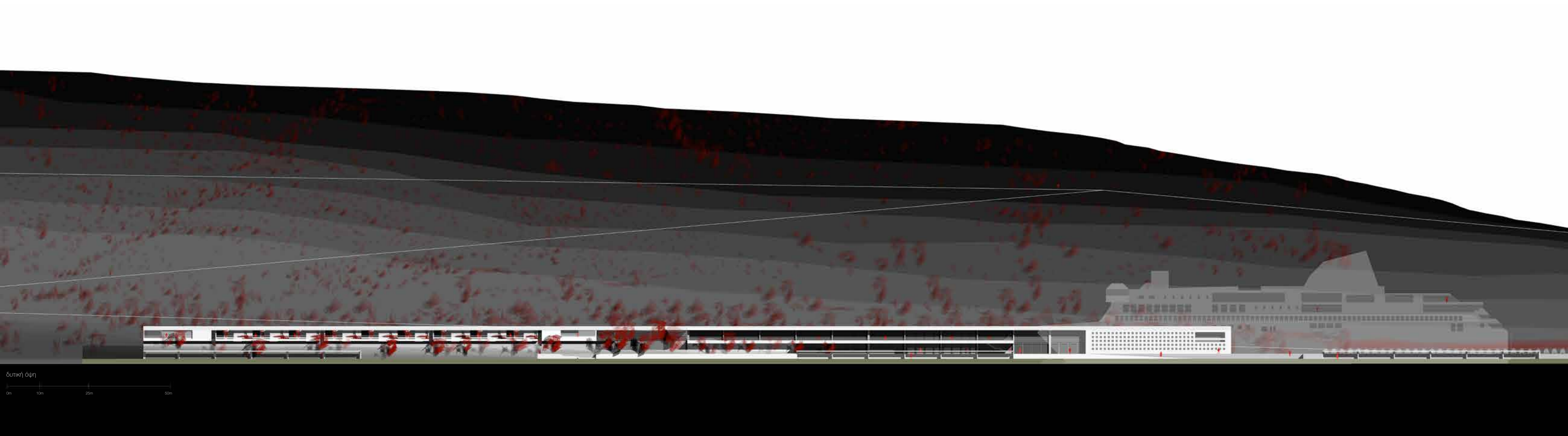

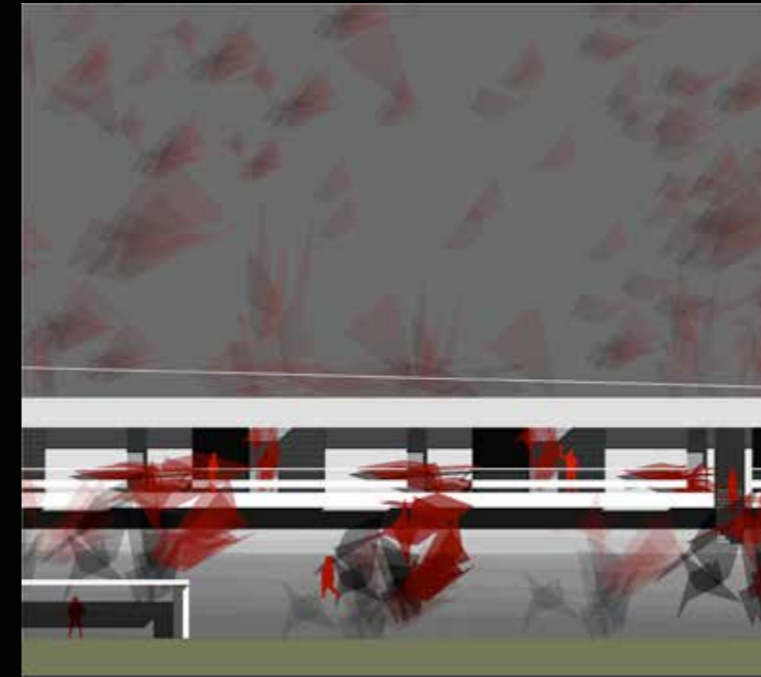
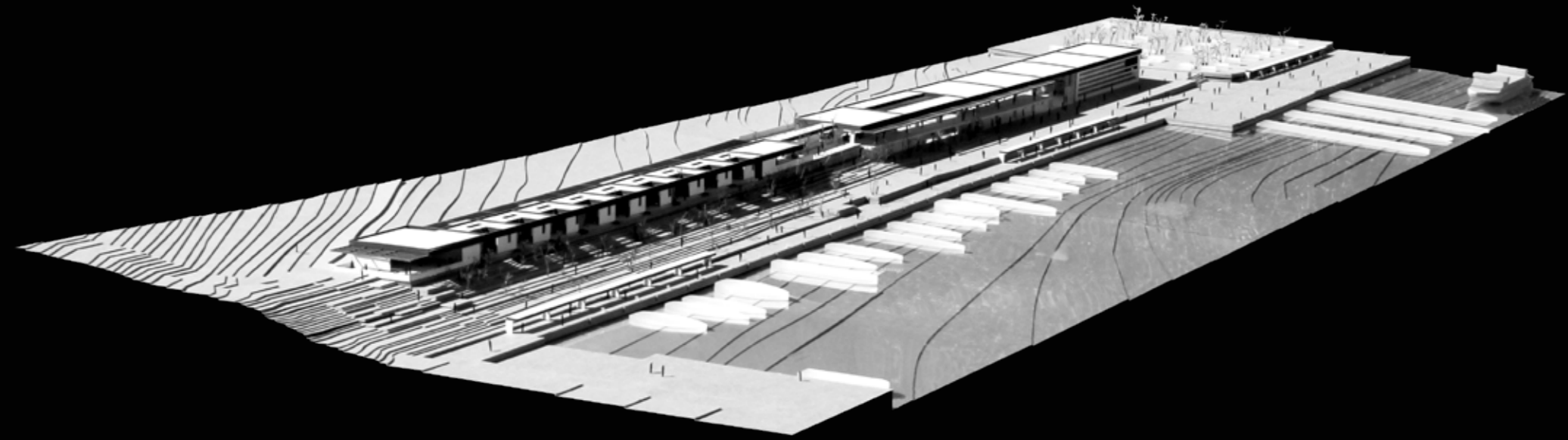
τοπογραφικό επίπεδο σταθμού

0m 10m 25m 50m 100m 150m

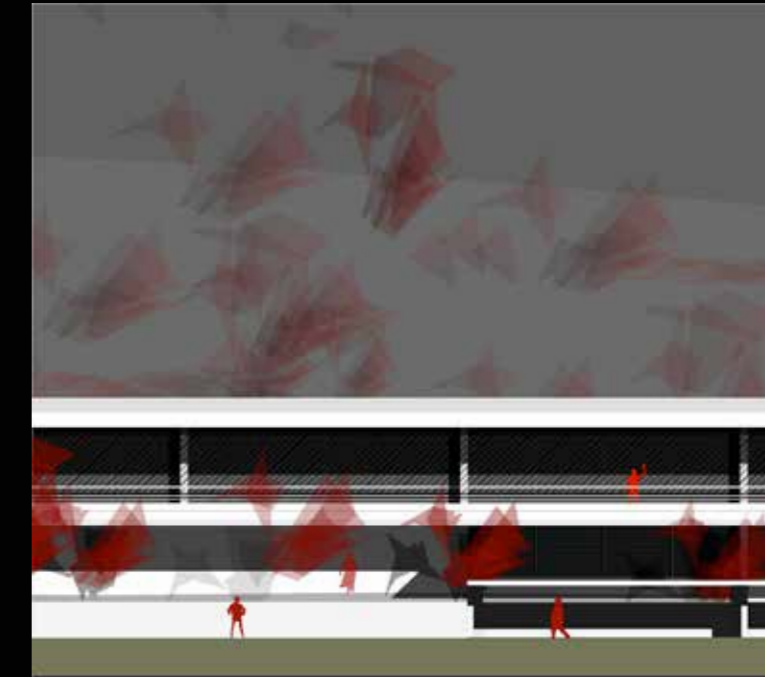

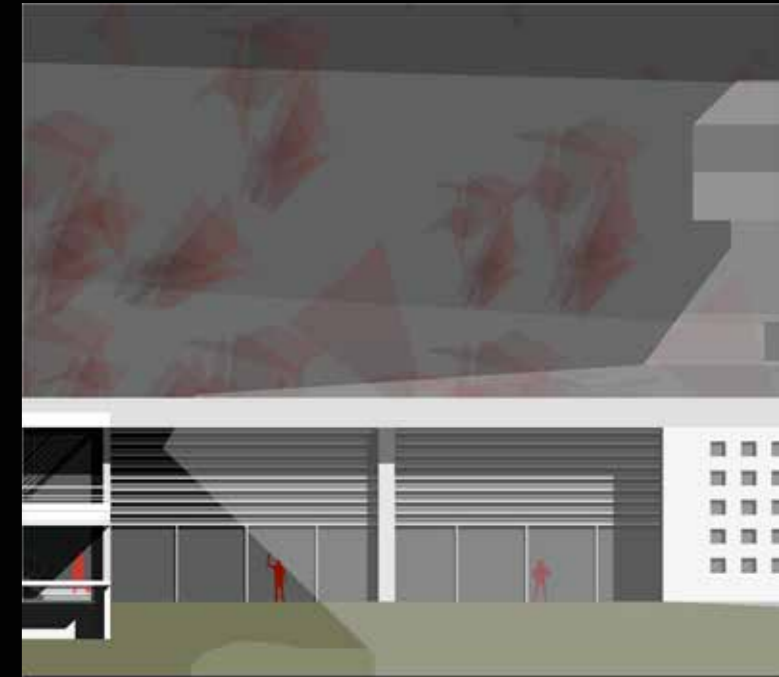
Το μέγεθος του εκτός από την λειτουργική του ανάγκη, καθορίζεται και από την σχέση κλίμακας με το βουνό.

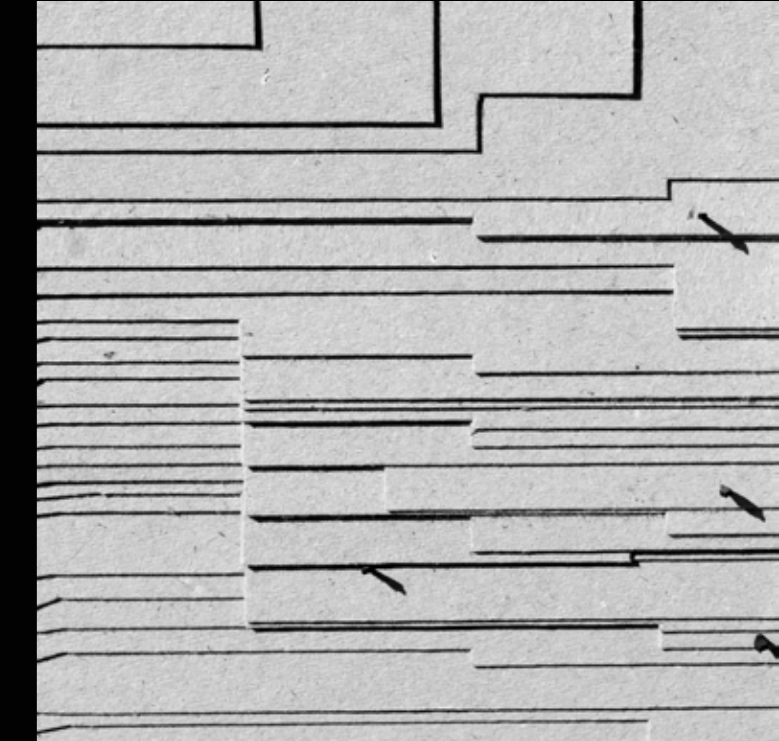
“Το πανδοχείο έχει και την δικιά του πιο άμεση πρόσβαση στα πλοιάρια. Όπως και το δικό του κήπο, υποδοχή και μπαράκι.”

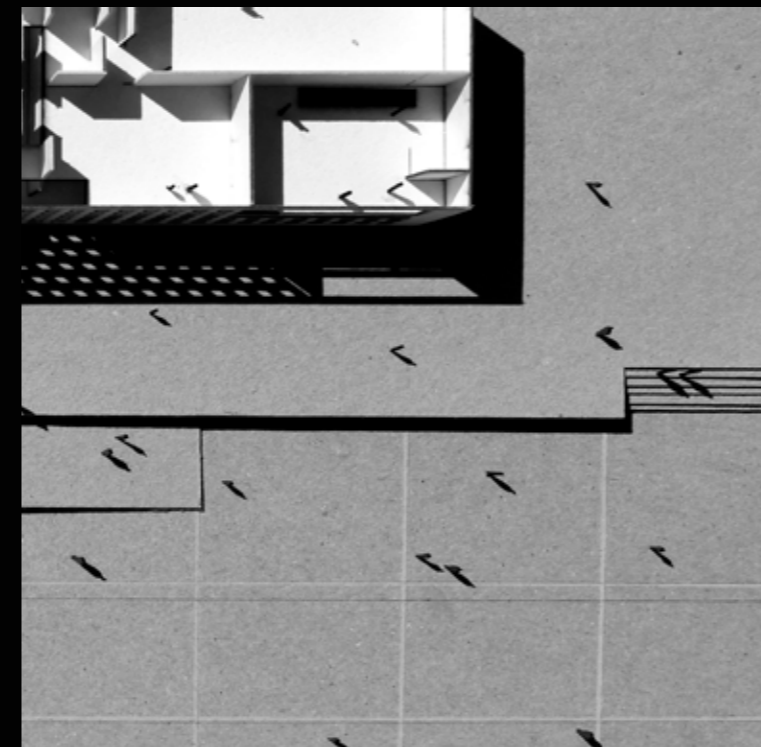
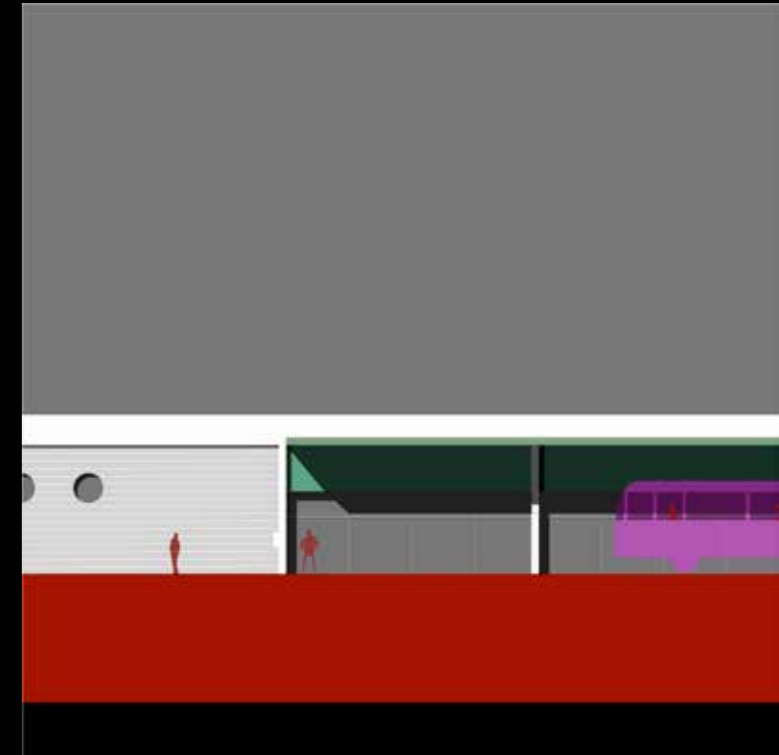
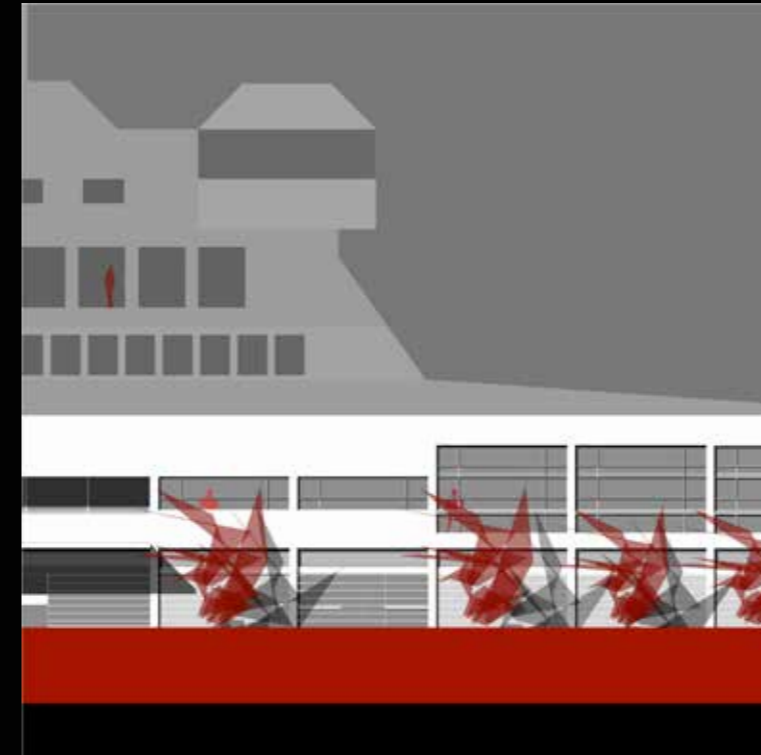
“Ός προς την όψη, κυρίαρχο στοιχείο της το μεγάλο μπαλκόνι, προς την θέα της θάλασσας.”

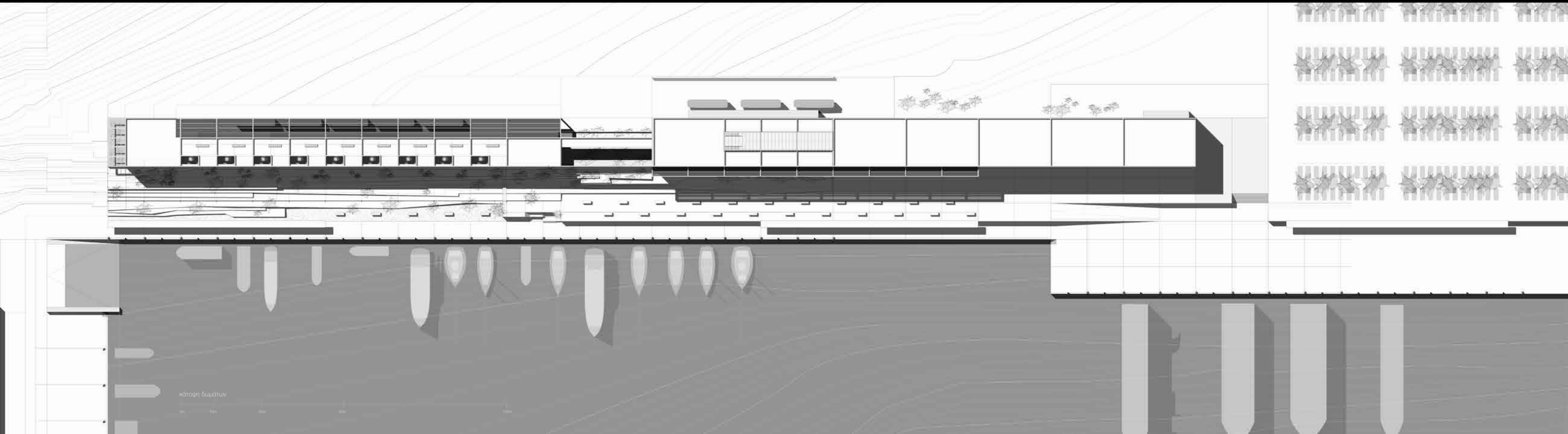

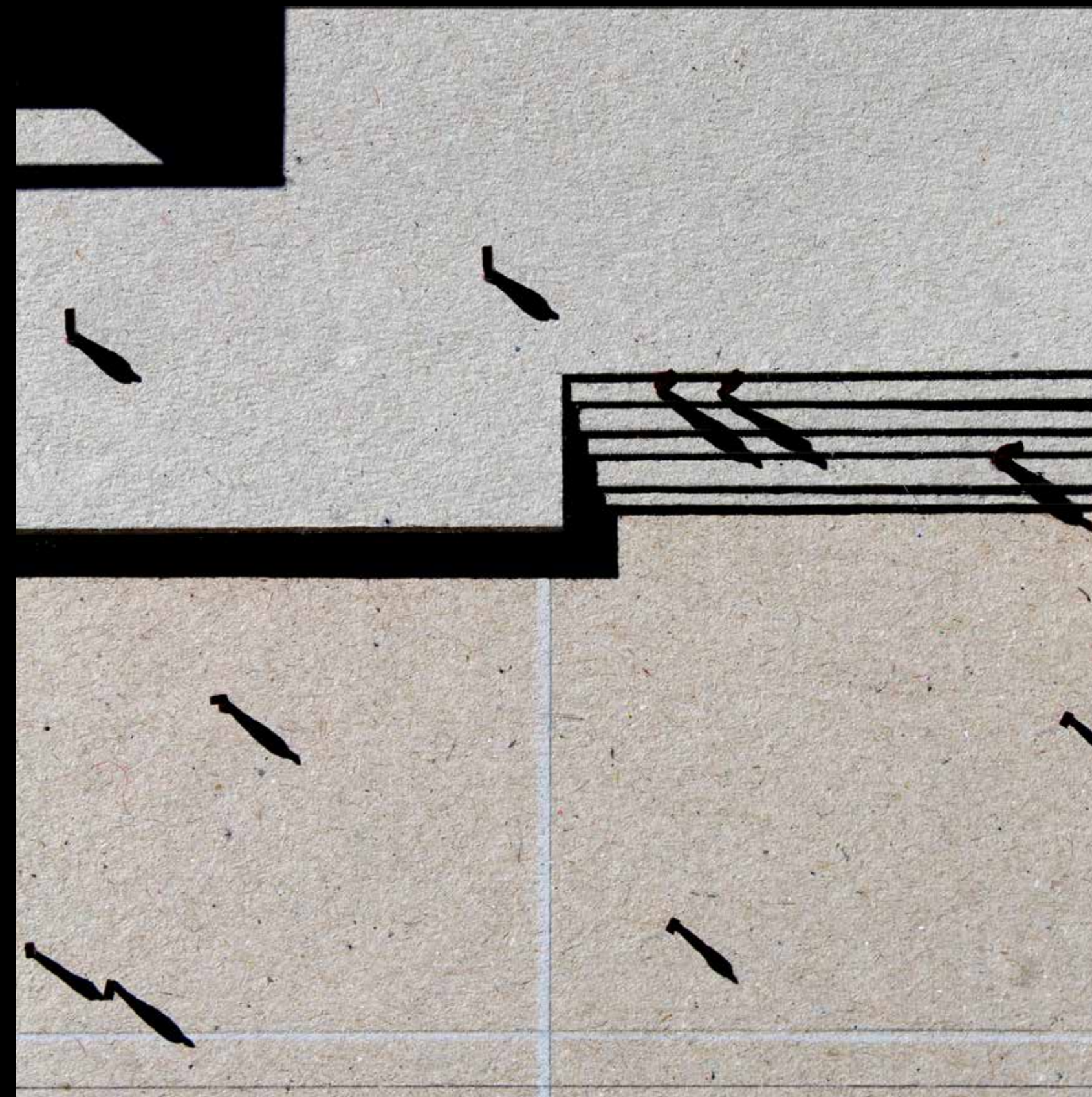
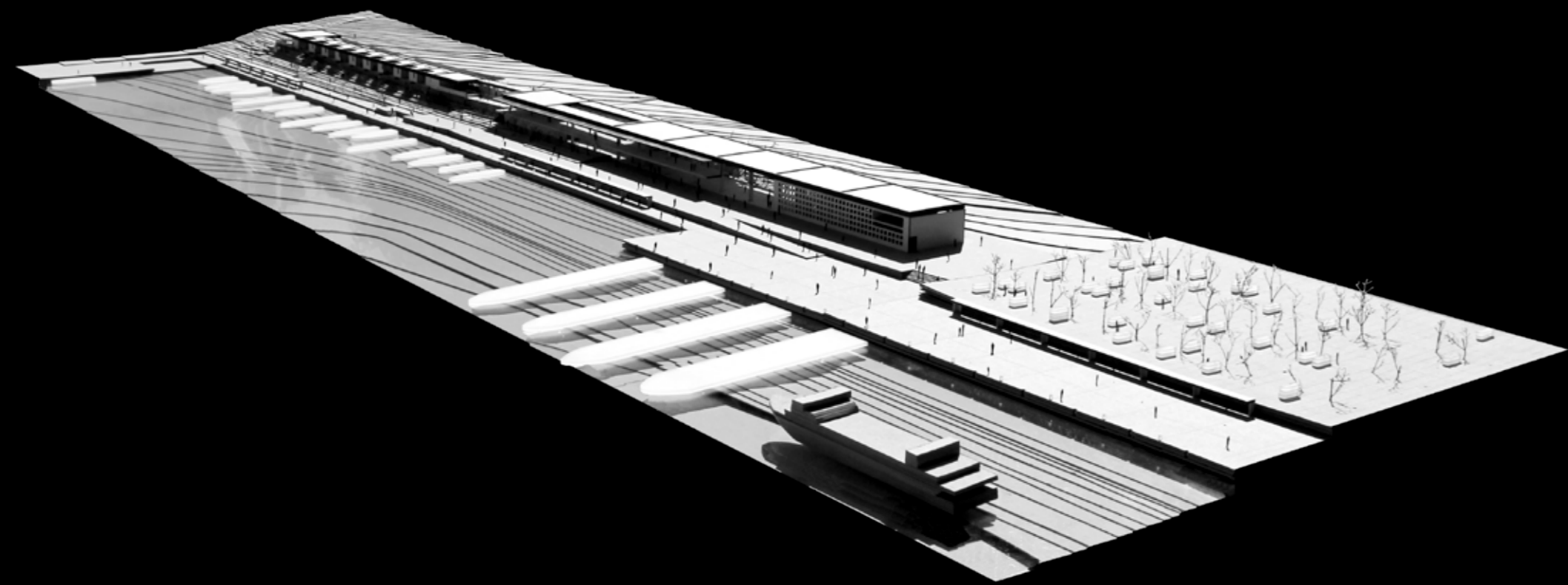
Η διοίκηση συνορεύει με την προκουμαία, είναι το πρώτο πράγμα που αντιμετωπίζεις.

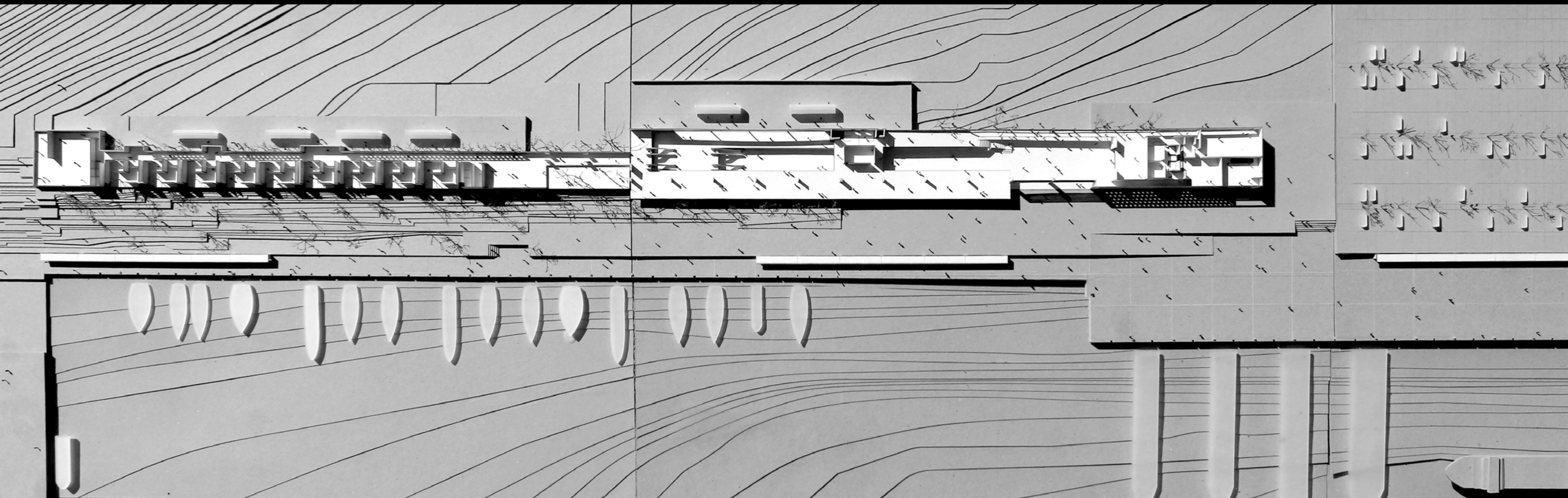

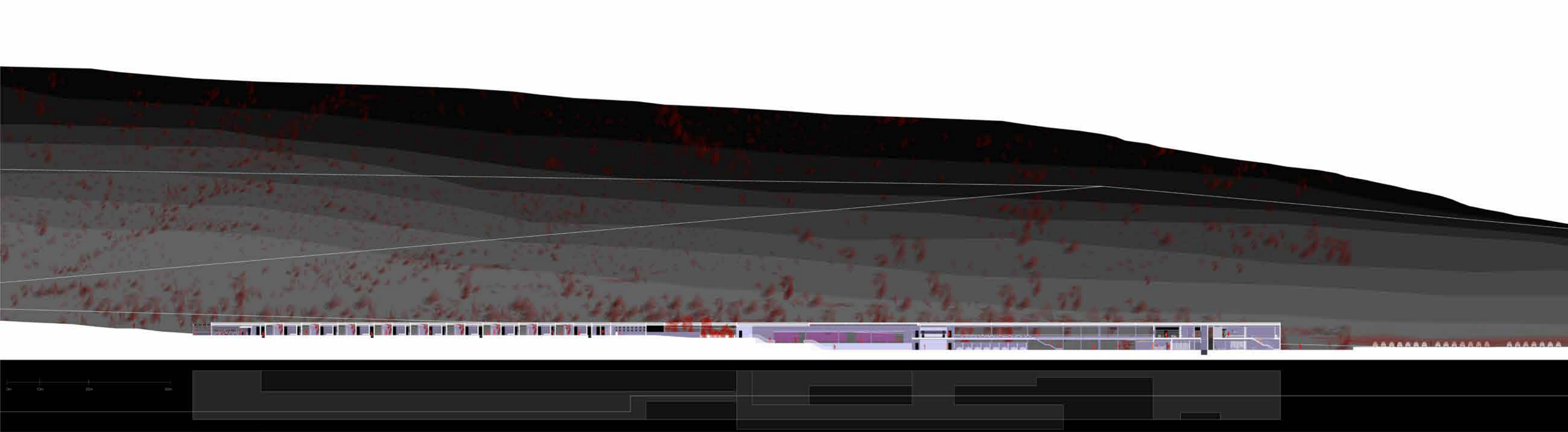

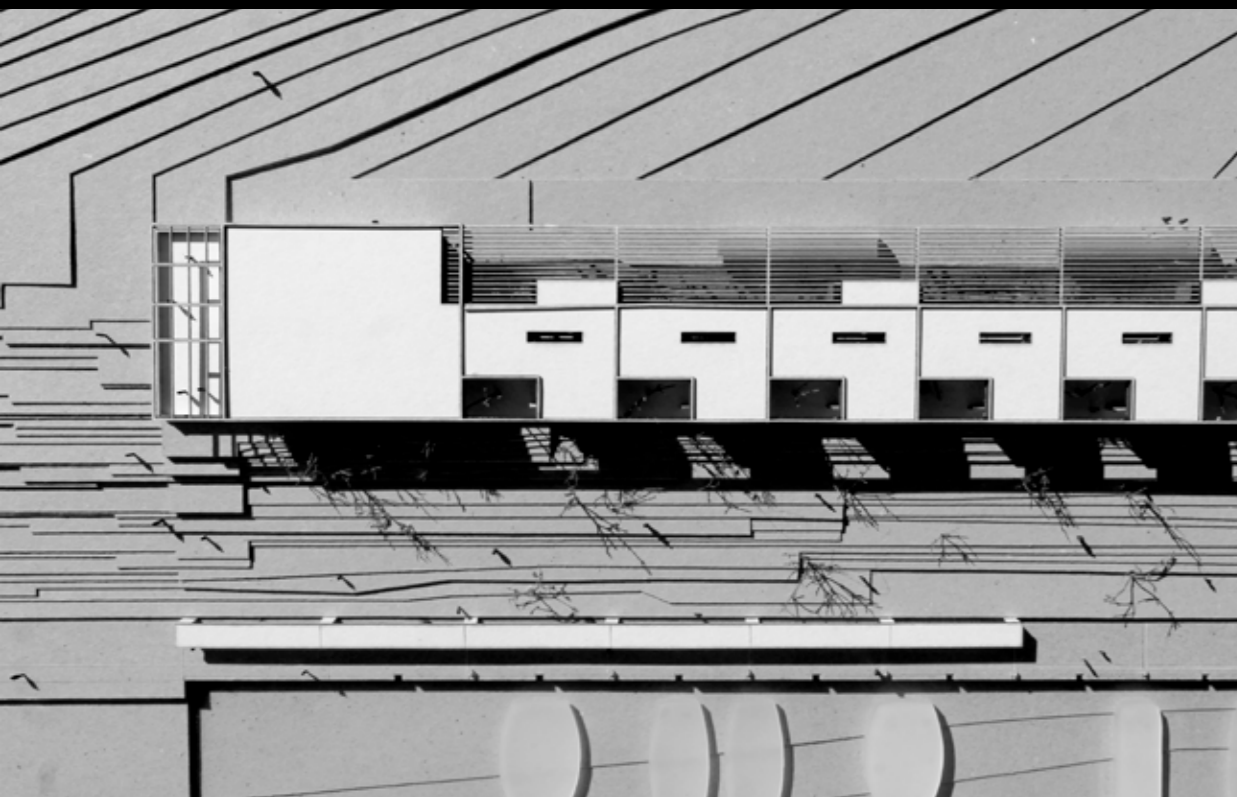

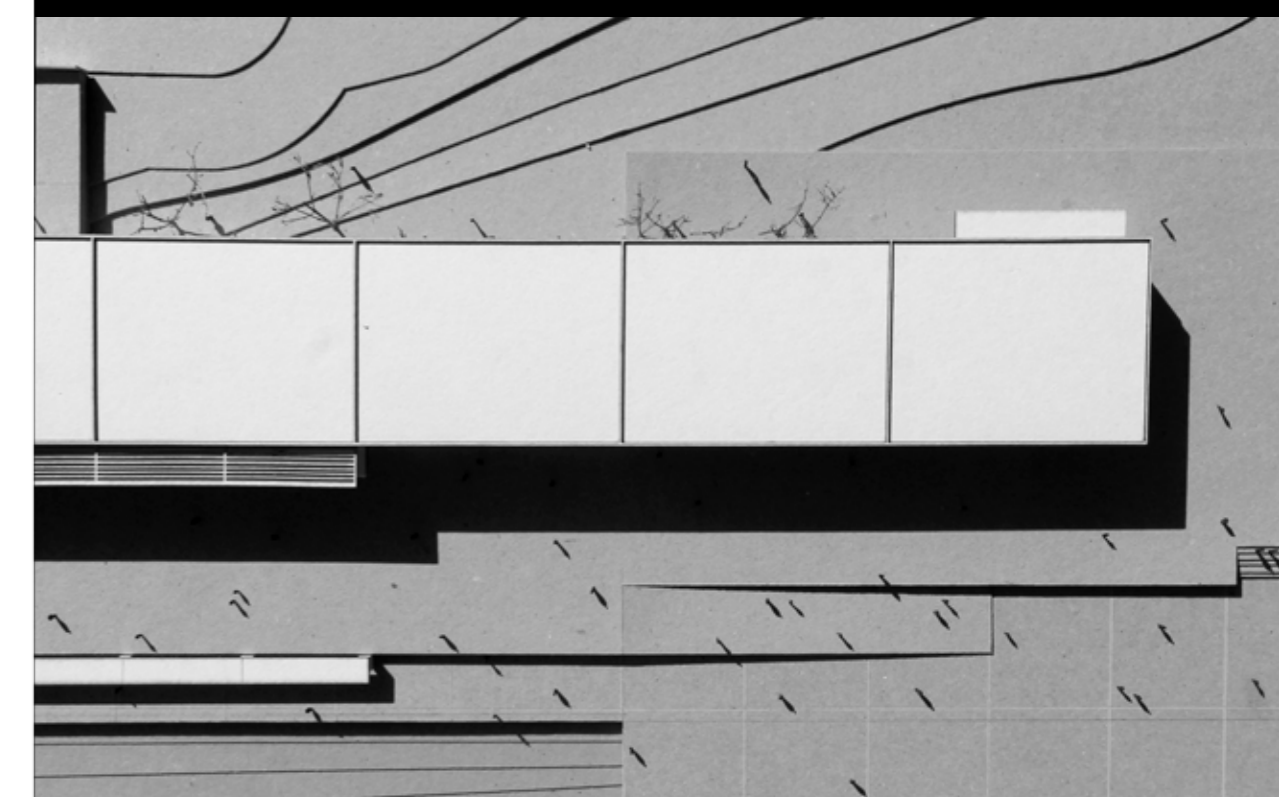
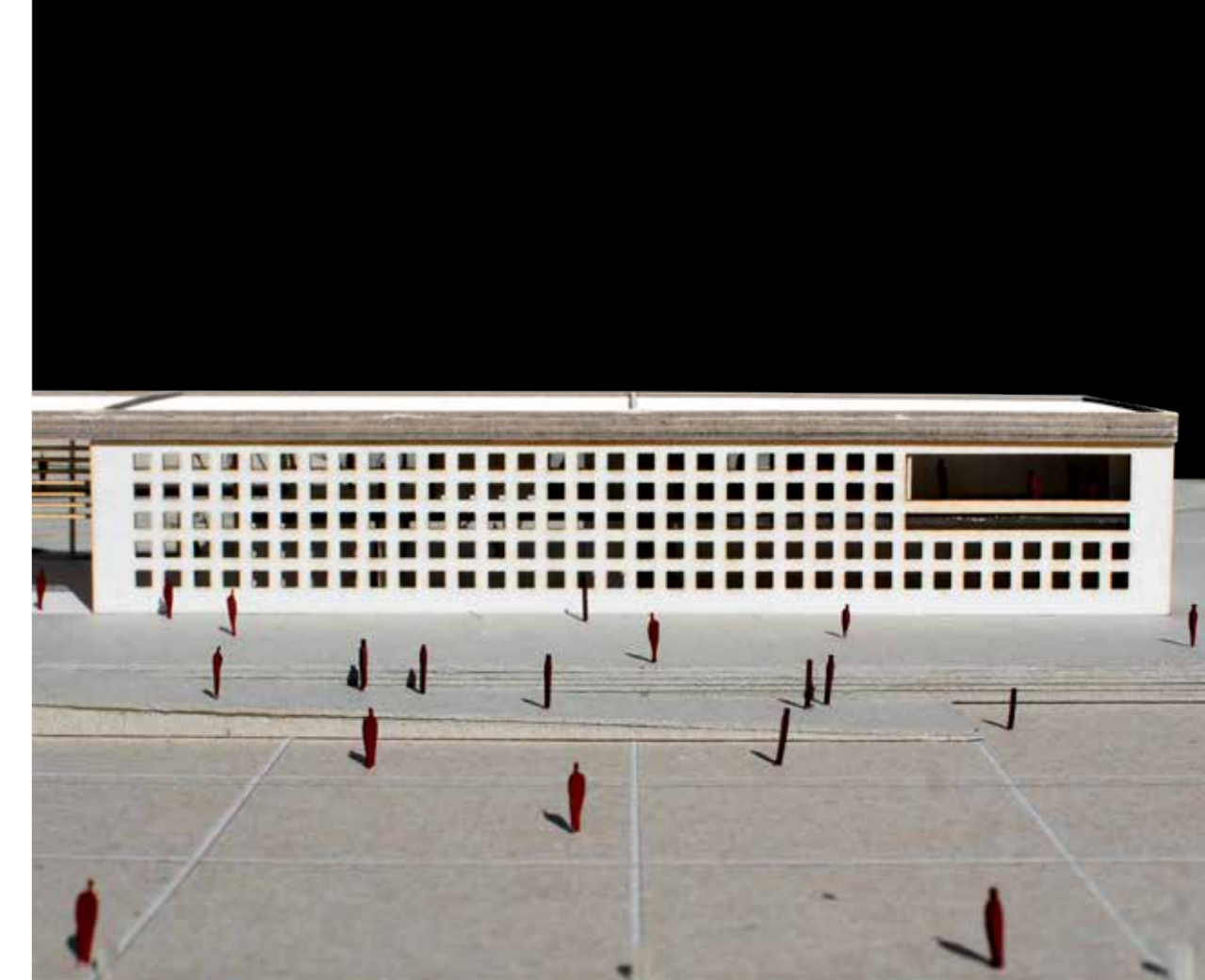
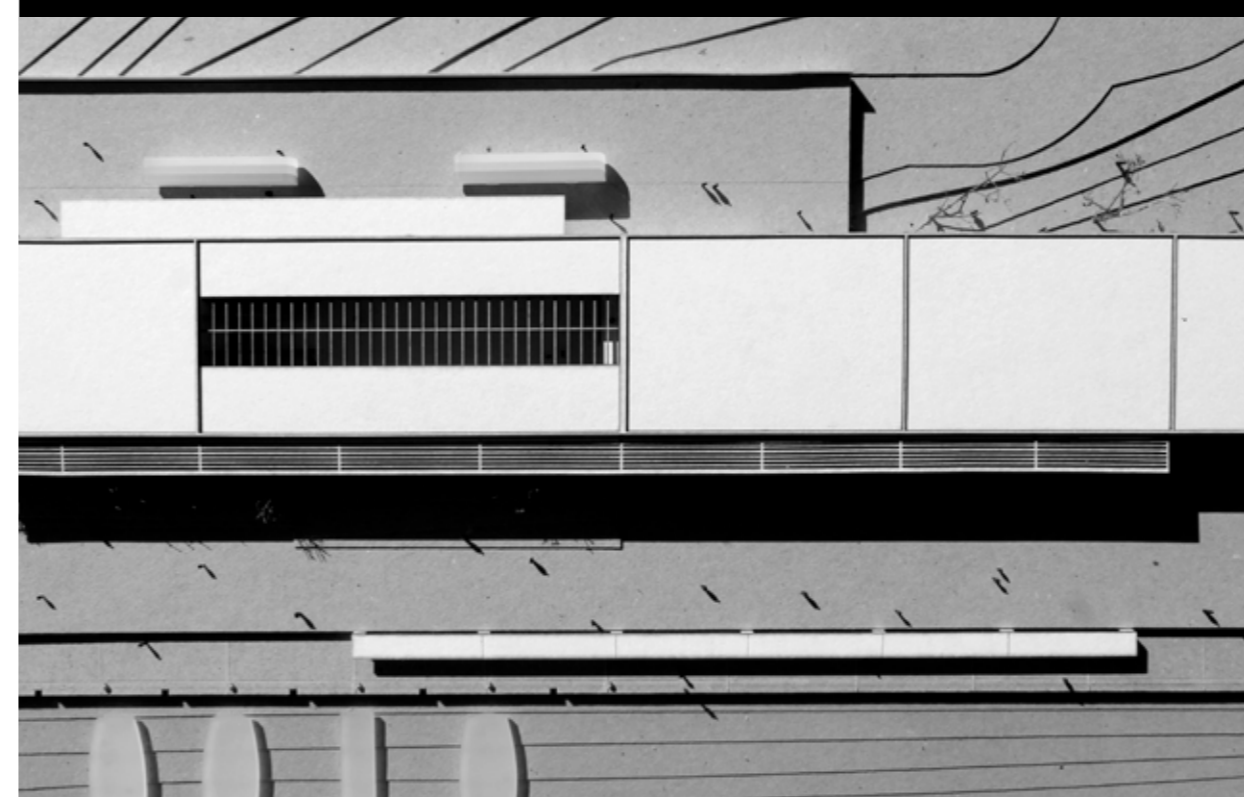
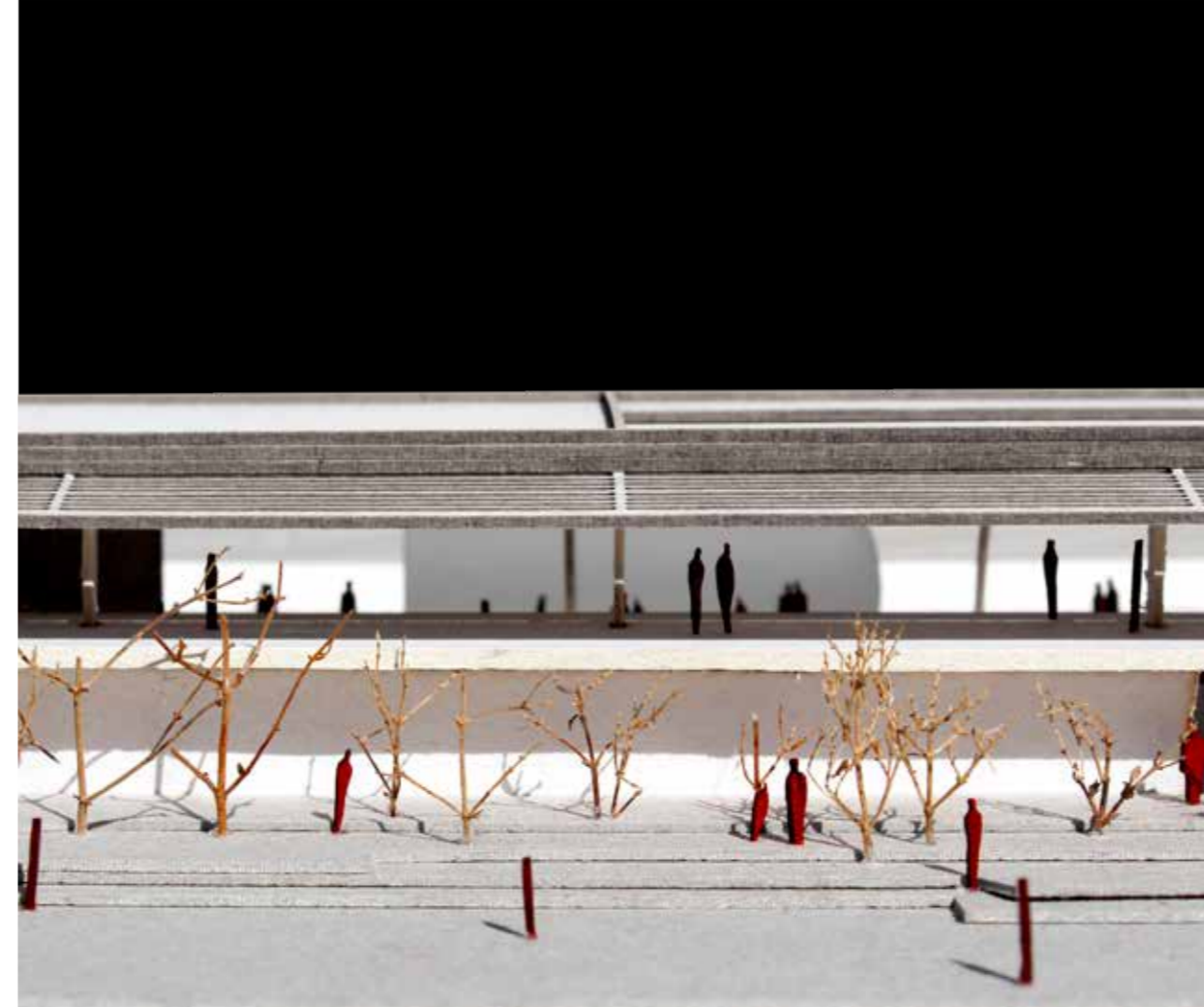

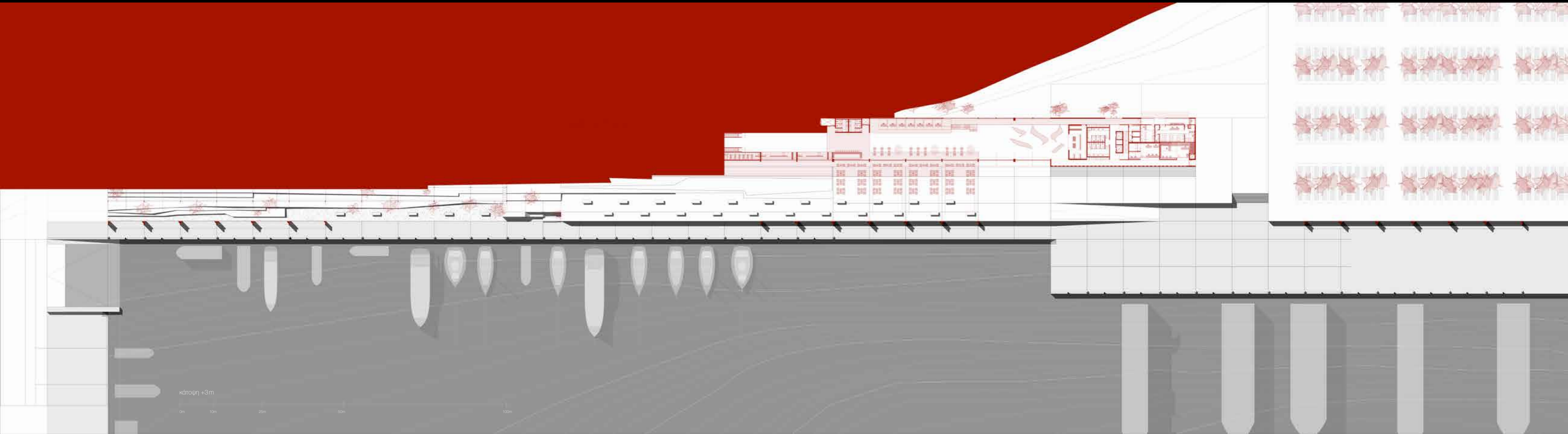

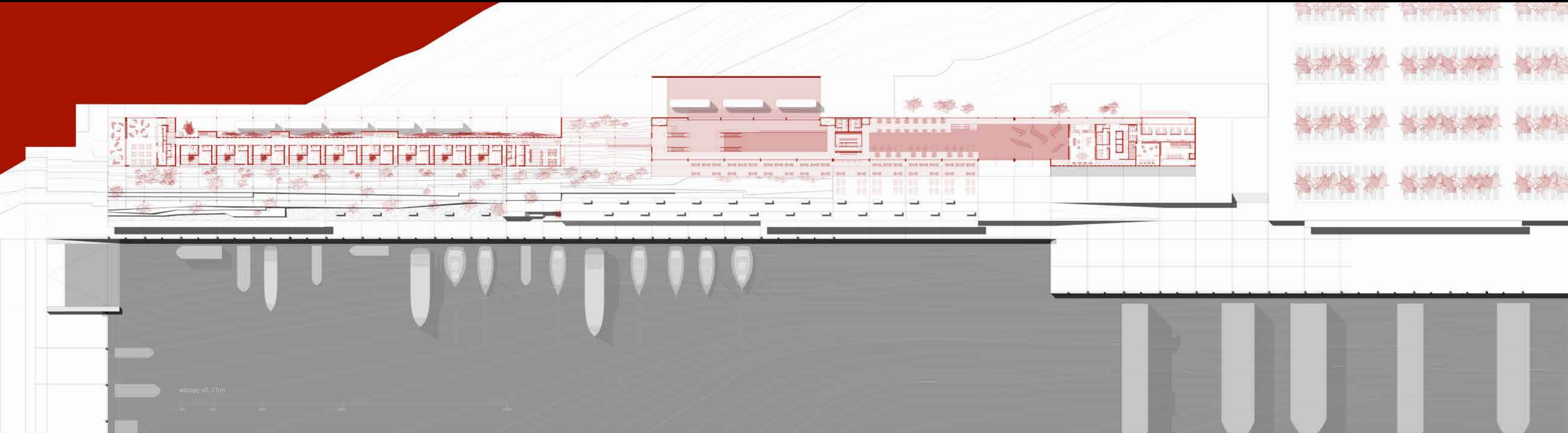
“Οι τοπογραφικές του εδάφους επιτρέπουν στο πανδοχείο αριστερά να εδράζεται στο φυσικό έδαφος ενώ υψίσταται στο τρίτο επίπεδο του κτηρίου.”

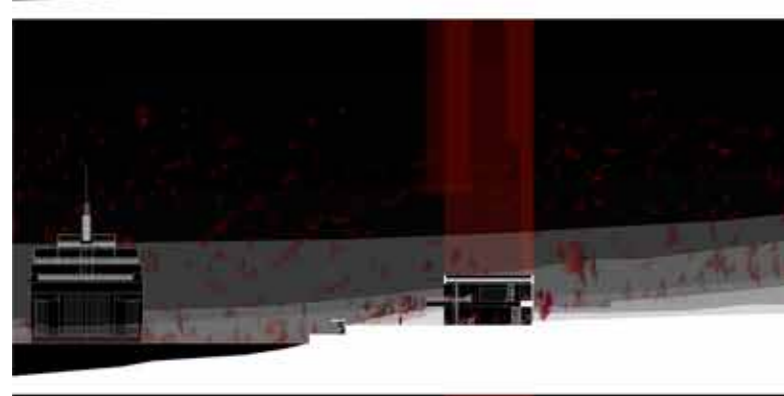
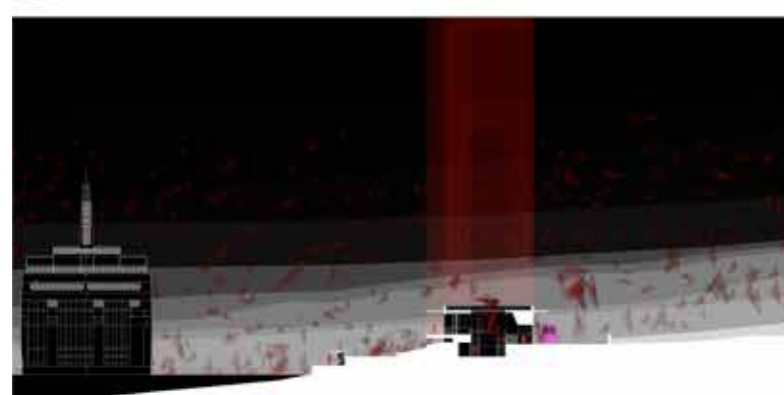
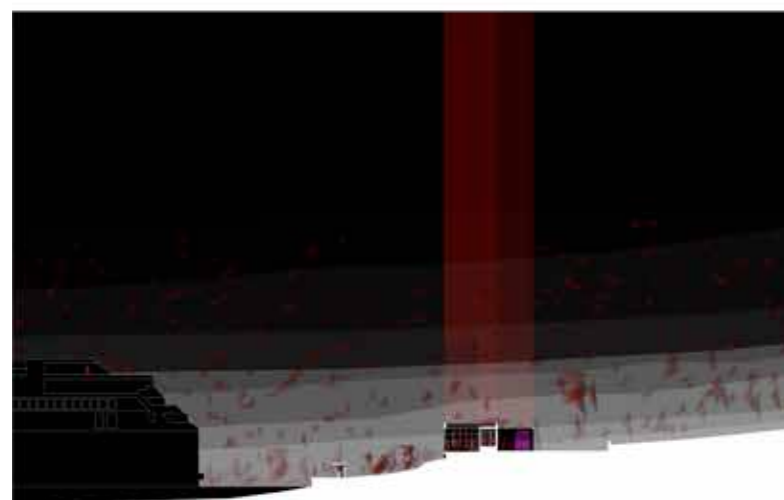
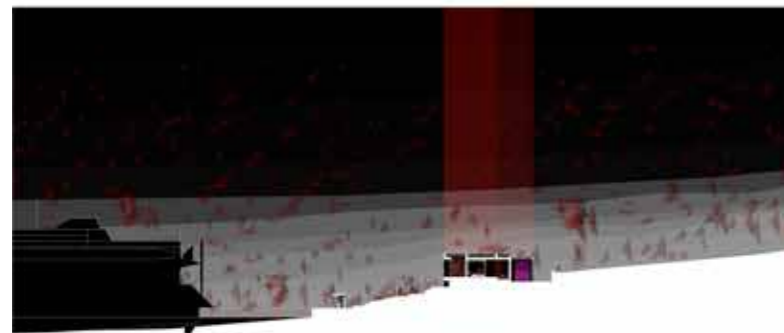

“Το κτήριο του Επιβατικού Σταθμού, που συγκροτείται σε τρεις ενότητες: 1) Διοίκηση, με τα γραφεία του λιμενάρχη, της αστυνομίας και του λιμενικού με τους κοιτώνες τους, το ιατρείο και το πωλητήριο, 2) Διαχείριση των επιβατών και μεταφορά στα ΚΤΕΛ και 3) Πανδοχείο – ξενώνας για ολιγόχρονες διανυκτερεύσεις.”

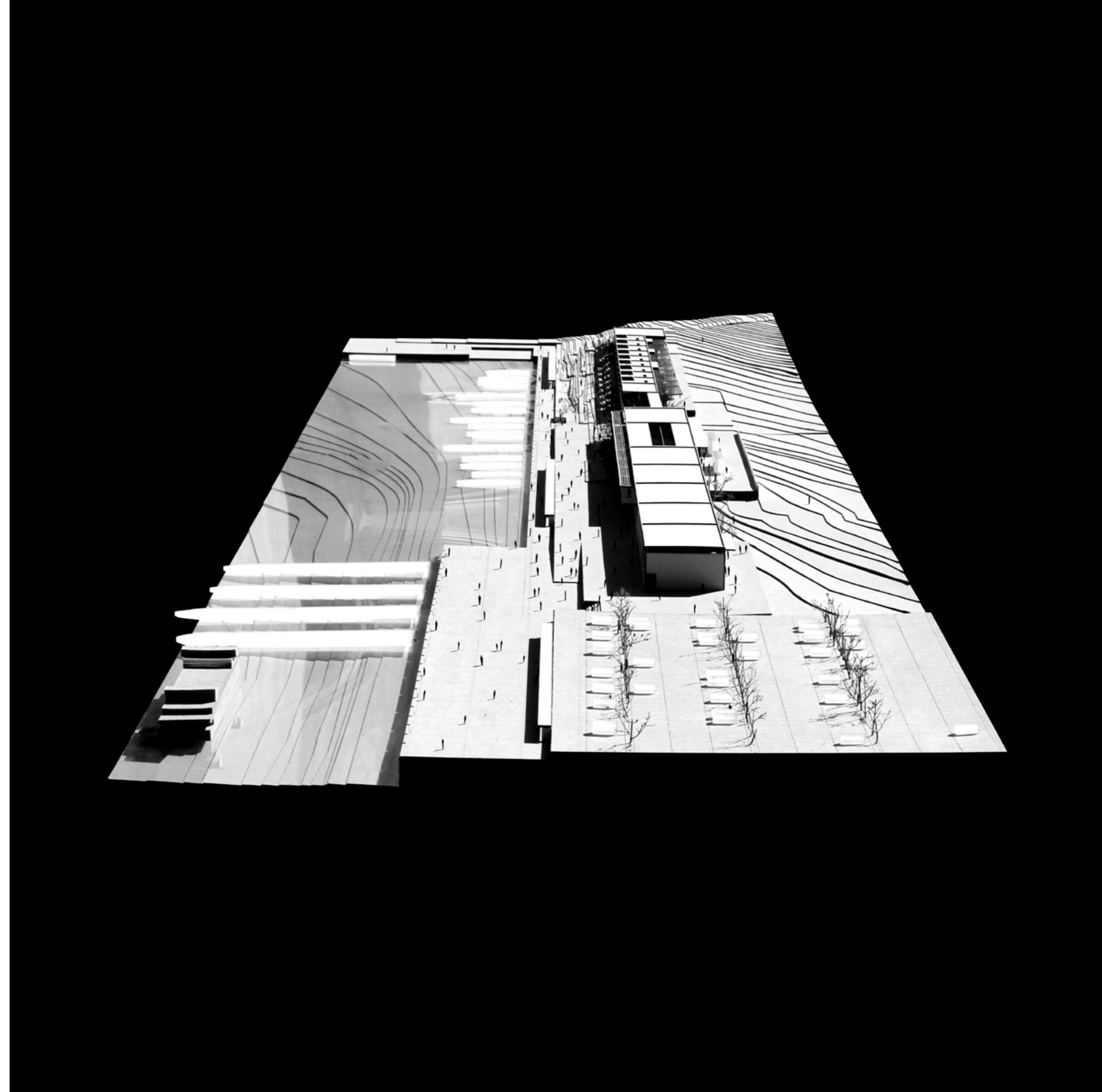
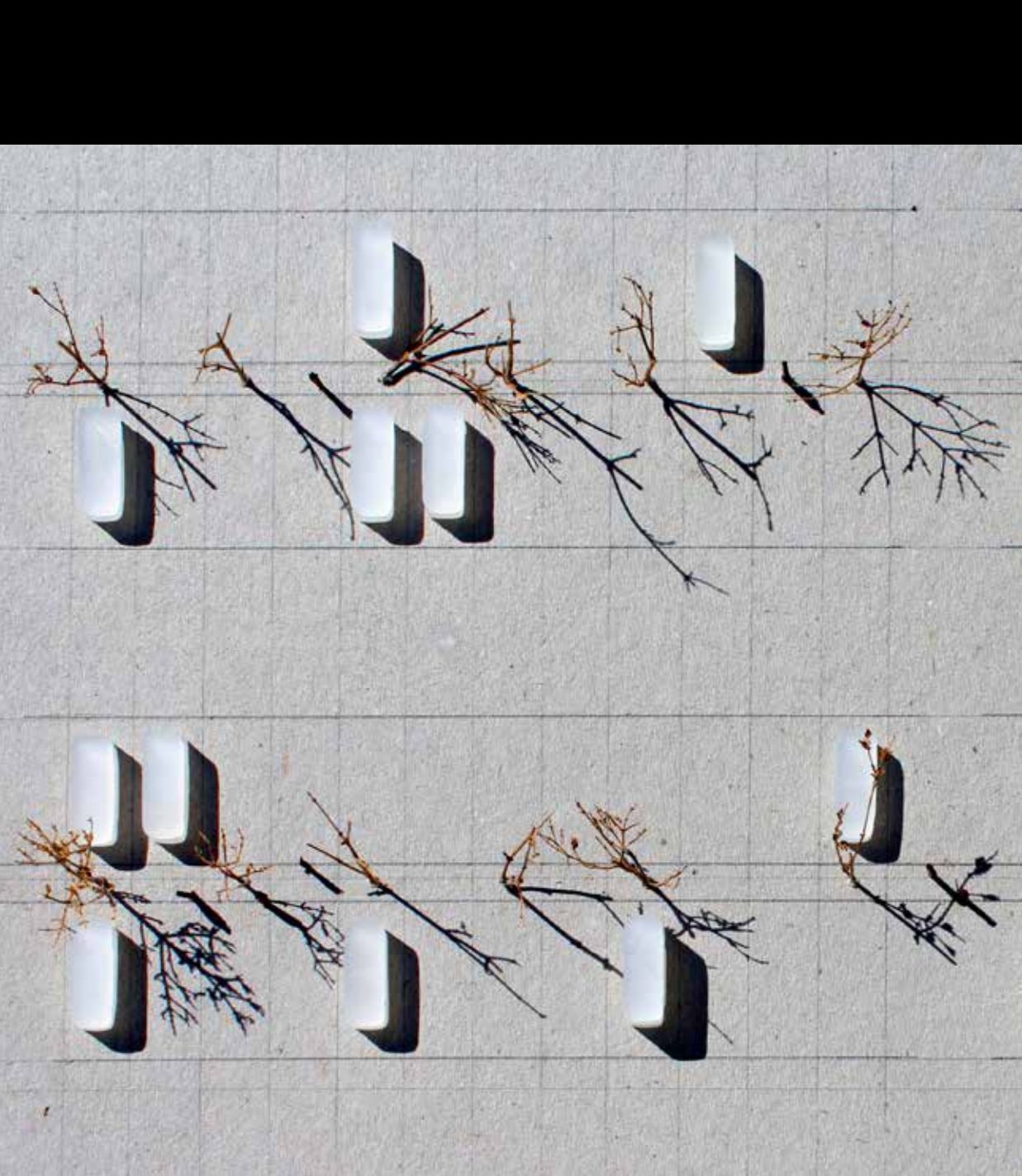
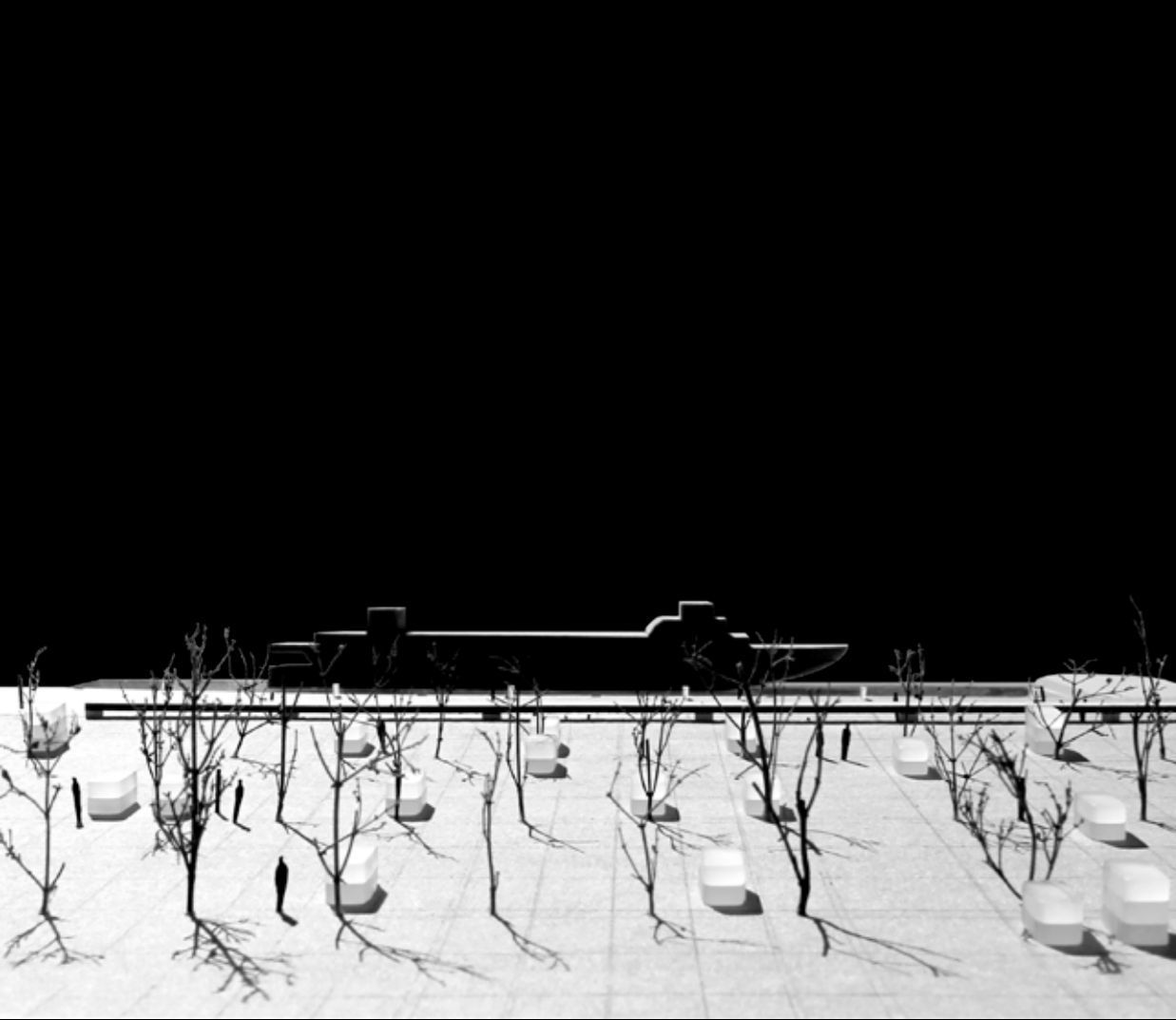
“Τρία στέγαστρα κατά μήκος του παράλιου μετώπου, επιτρέπουν στους ανθρώπους κάτω από τον αυστηρό ήλιο να έχουν σχέση με τα πλοία είτε για αναμονή είτε για αγνάντεμα.”

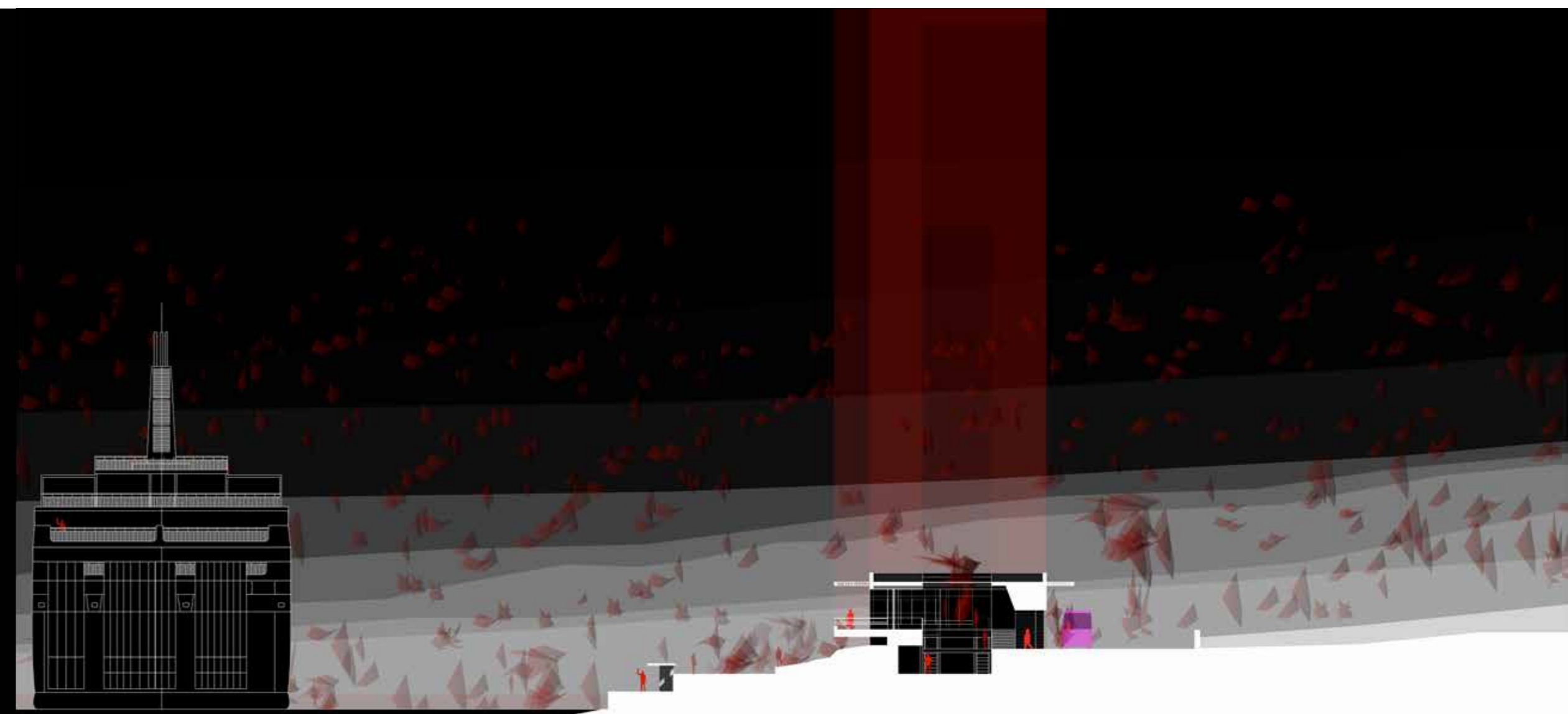
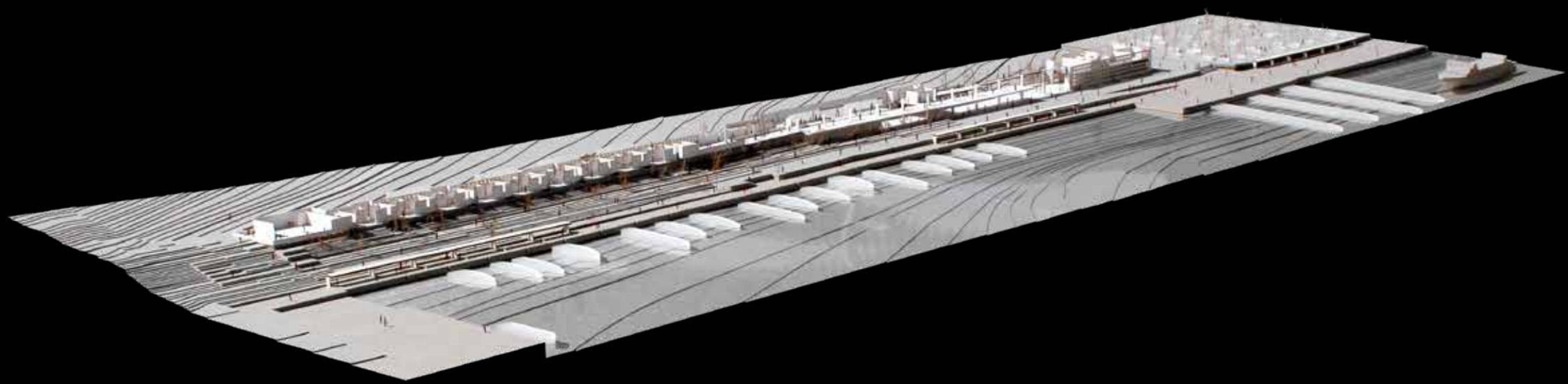

“Η είσοδος, ορίζεται ανάμεσα σε αυτό το μπαλκόνι και, το μπαλκόνι του λιμενικού που εποπτεύει. Η διοίκηση, στο πλάι στη κάτωψη, ελέγχει το κτήριο.”

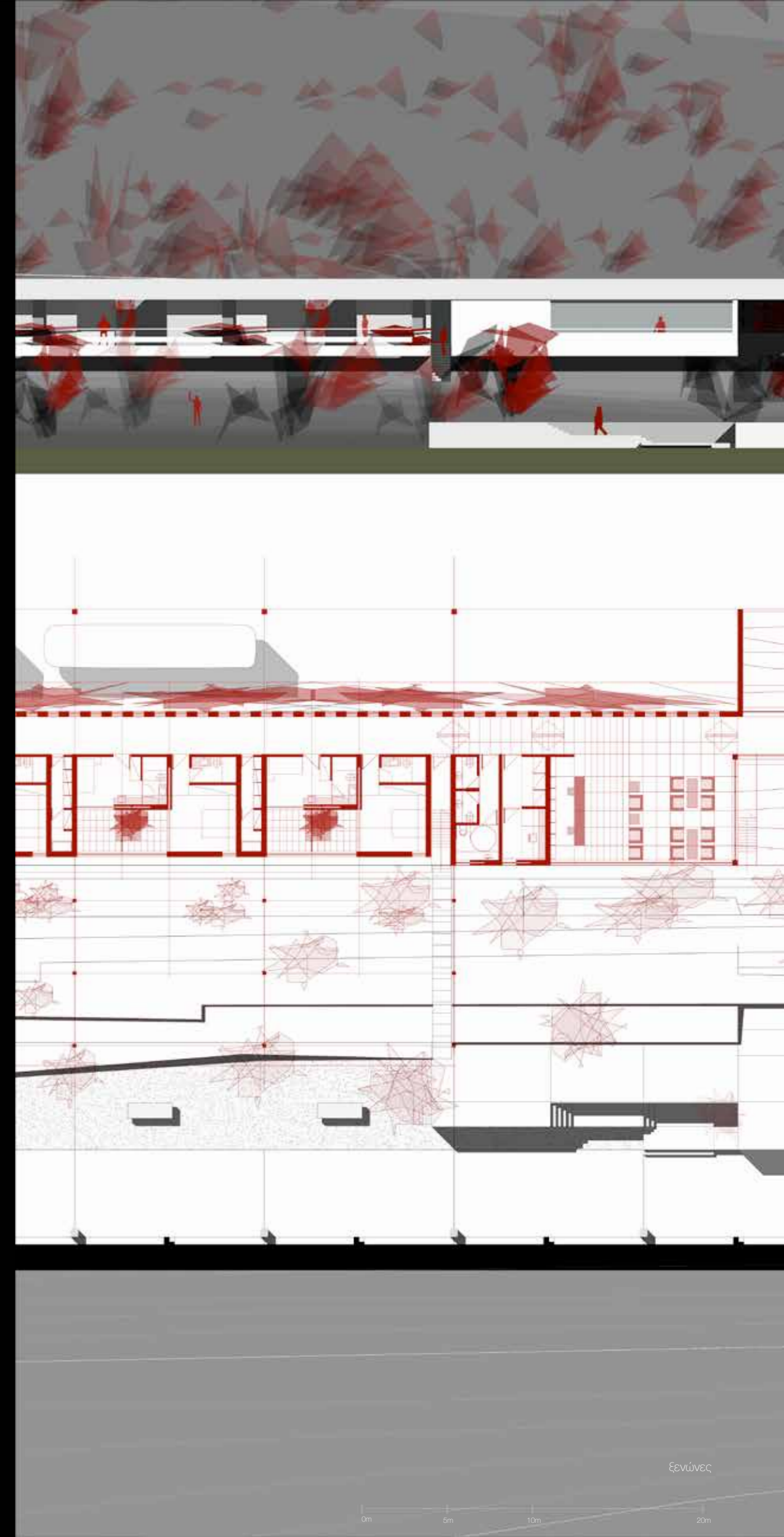

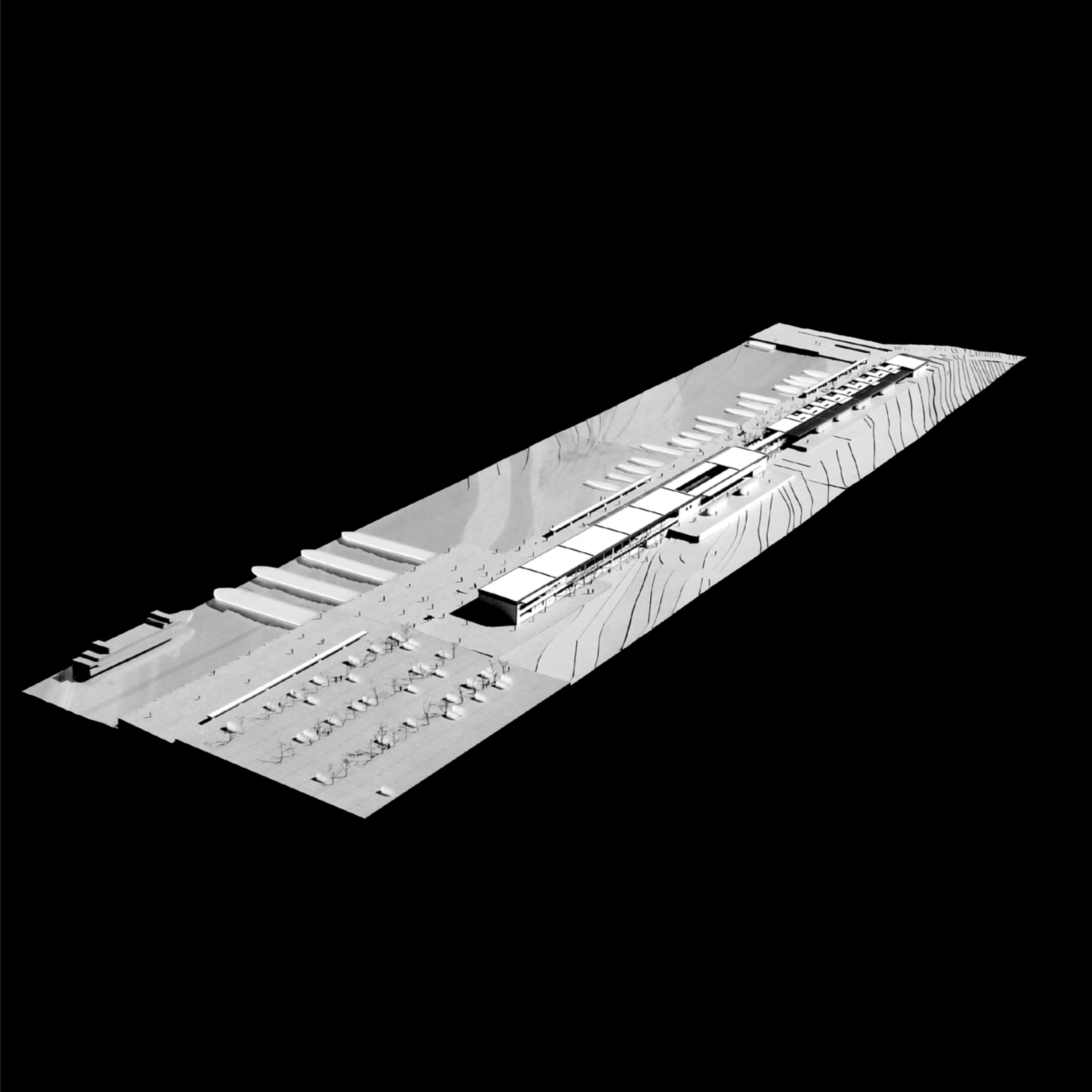

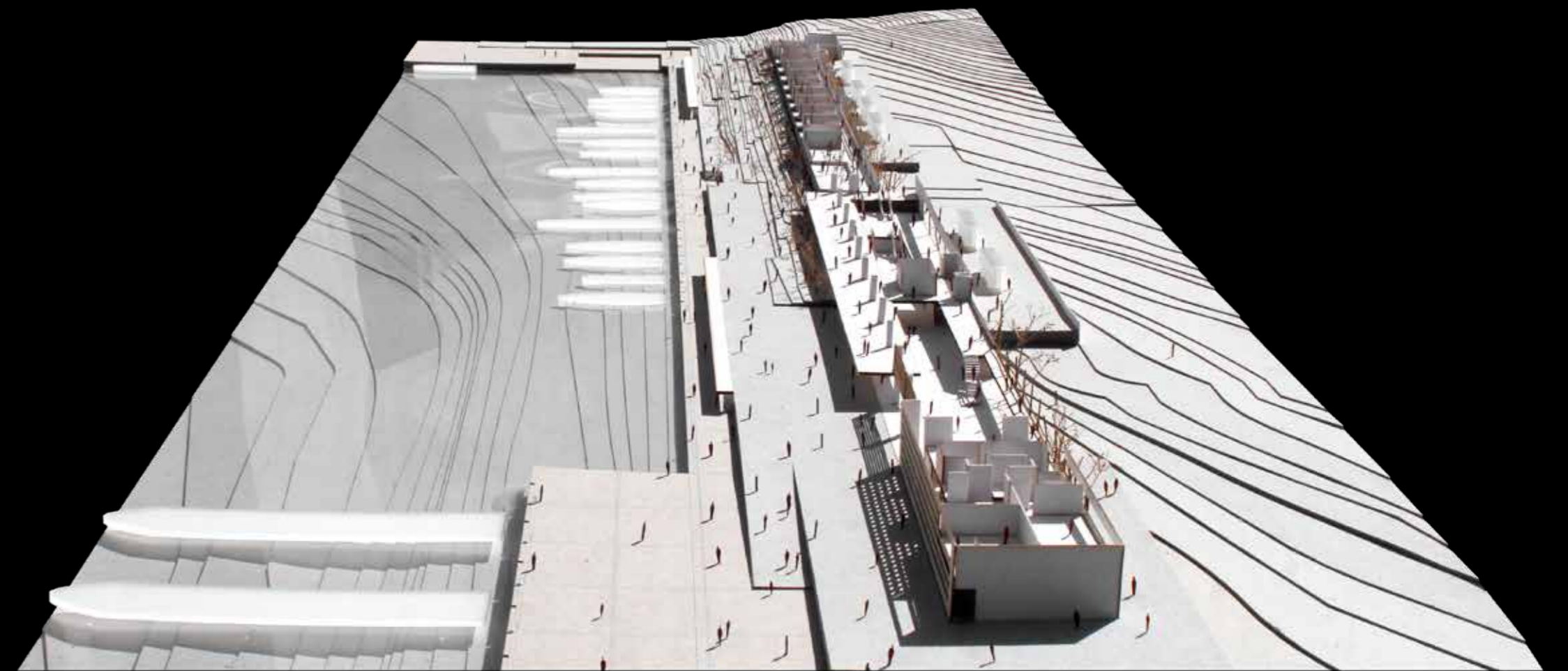
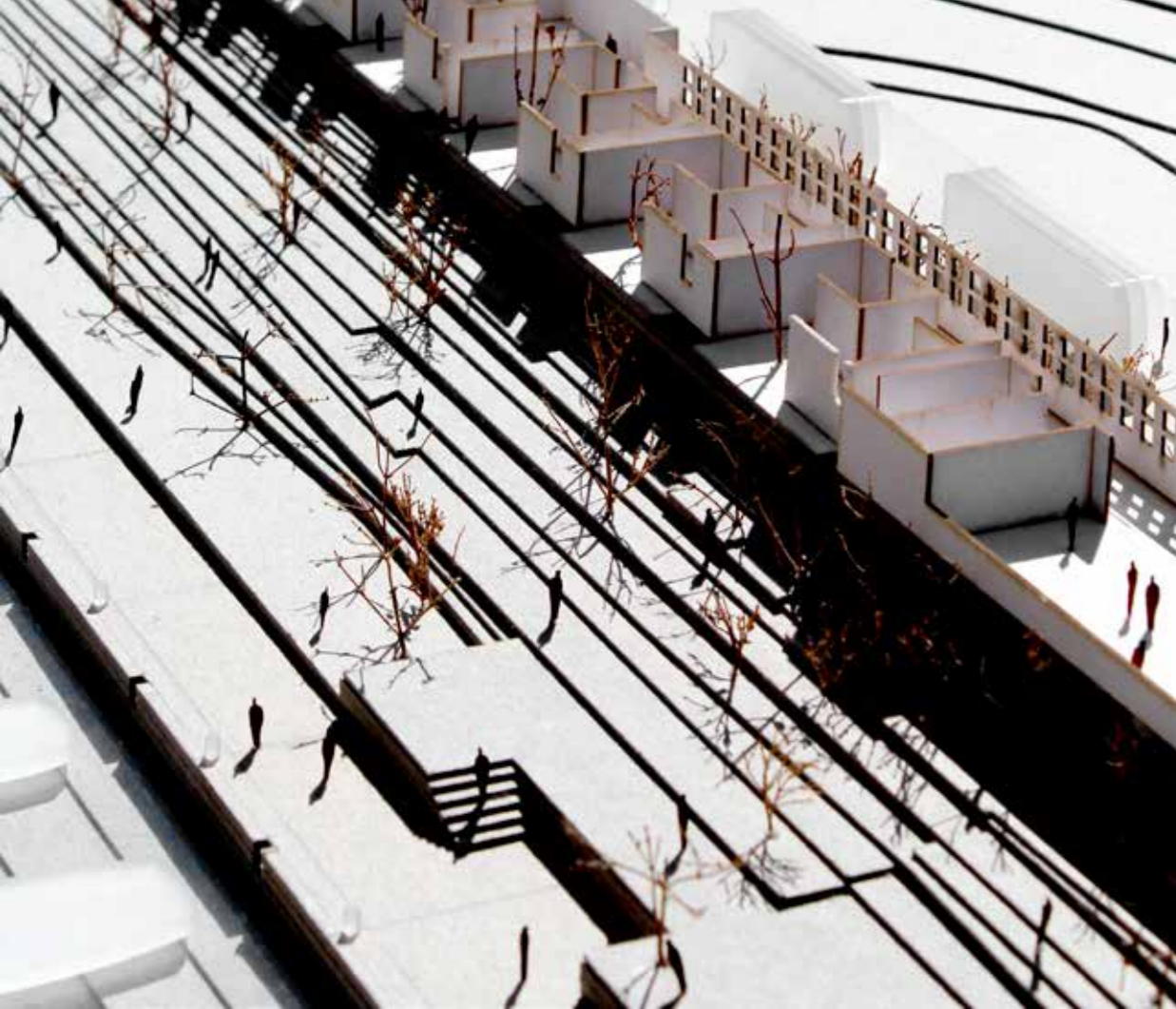

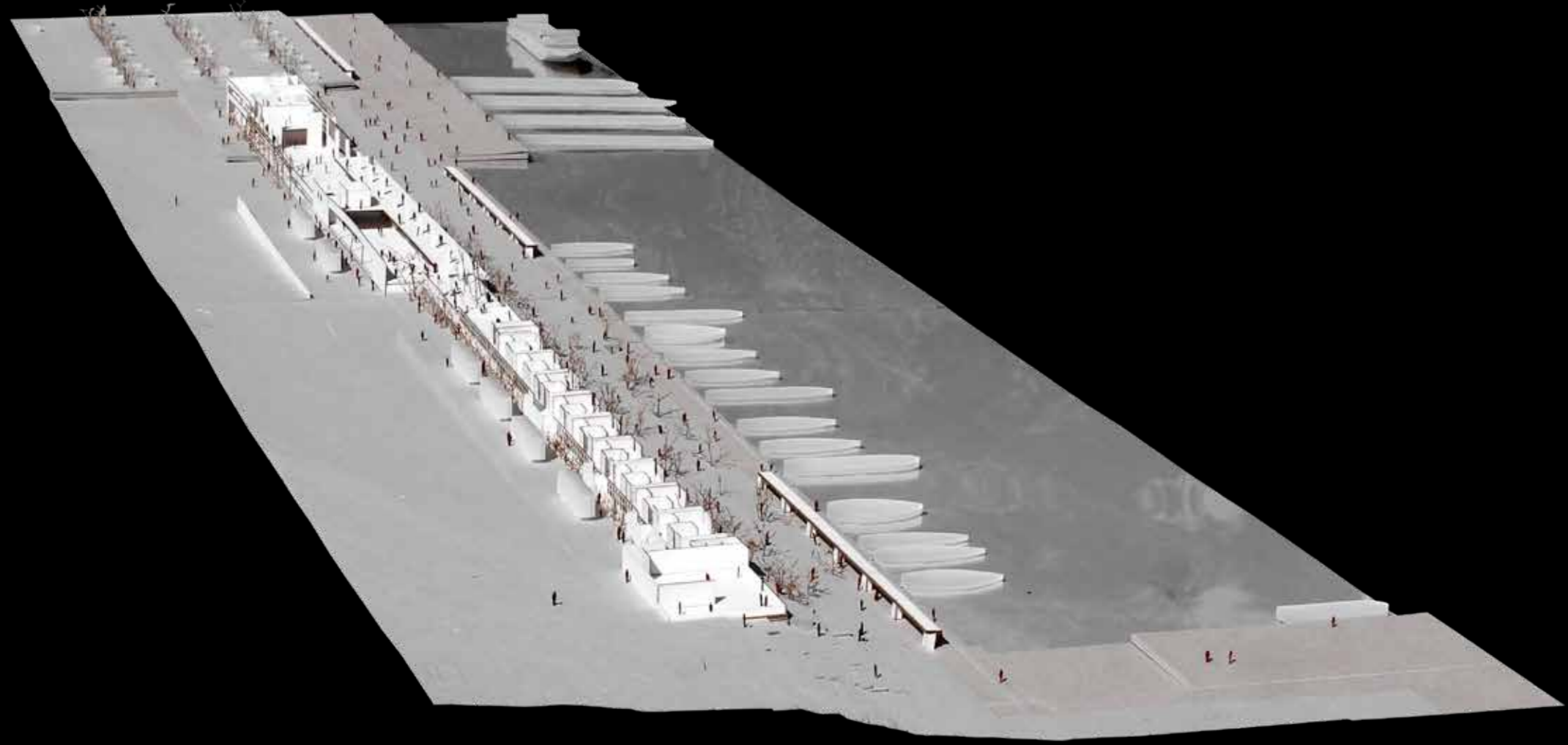

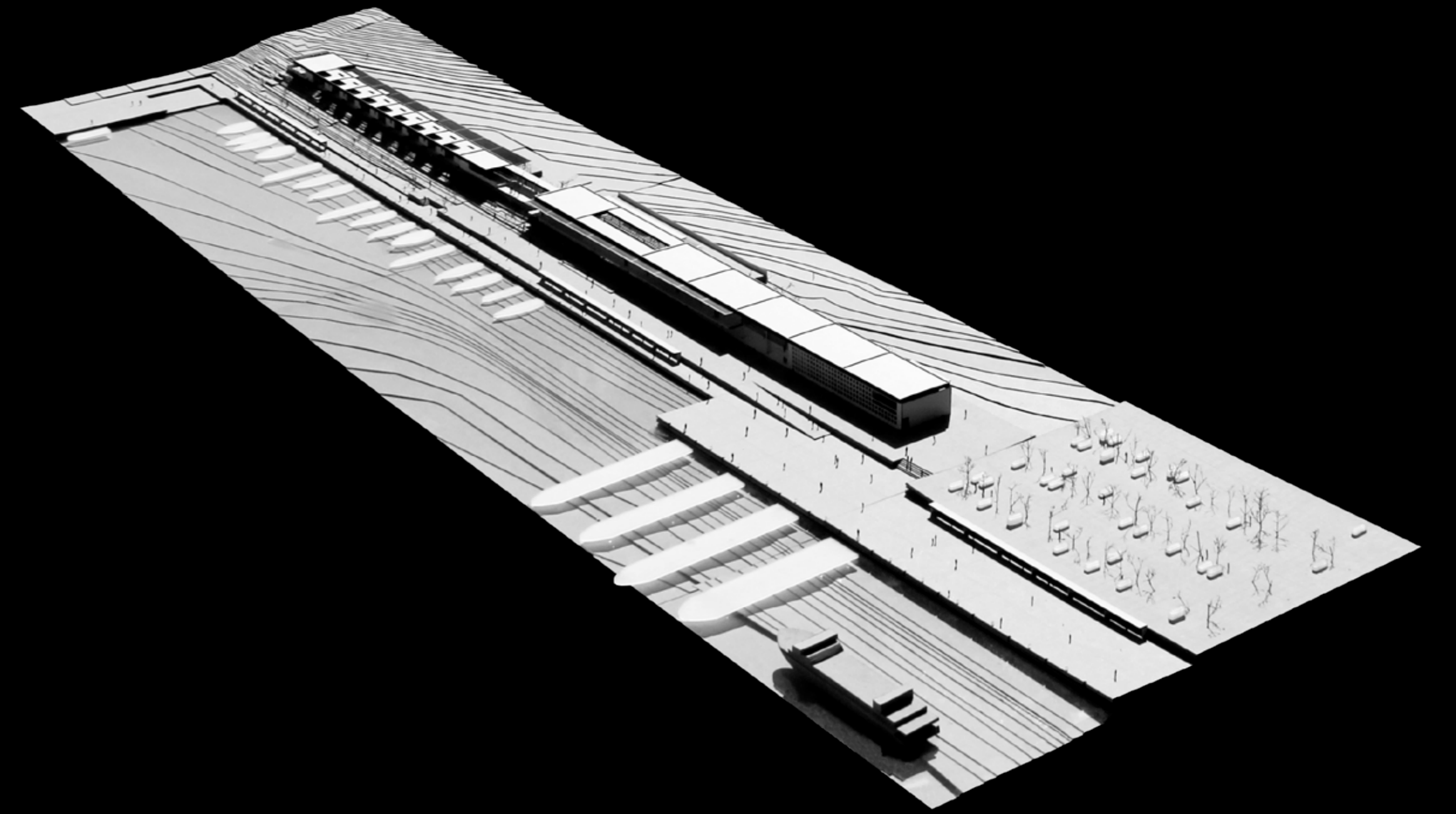
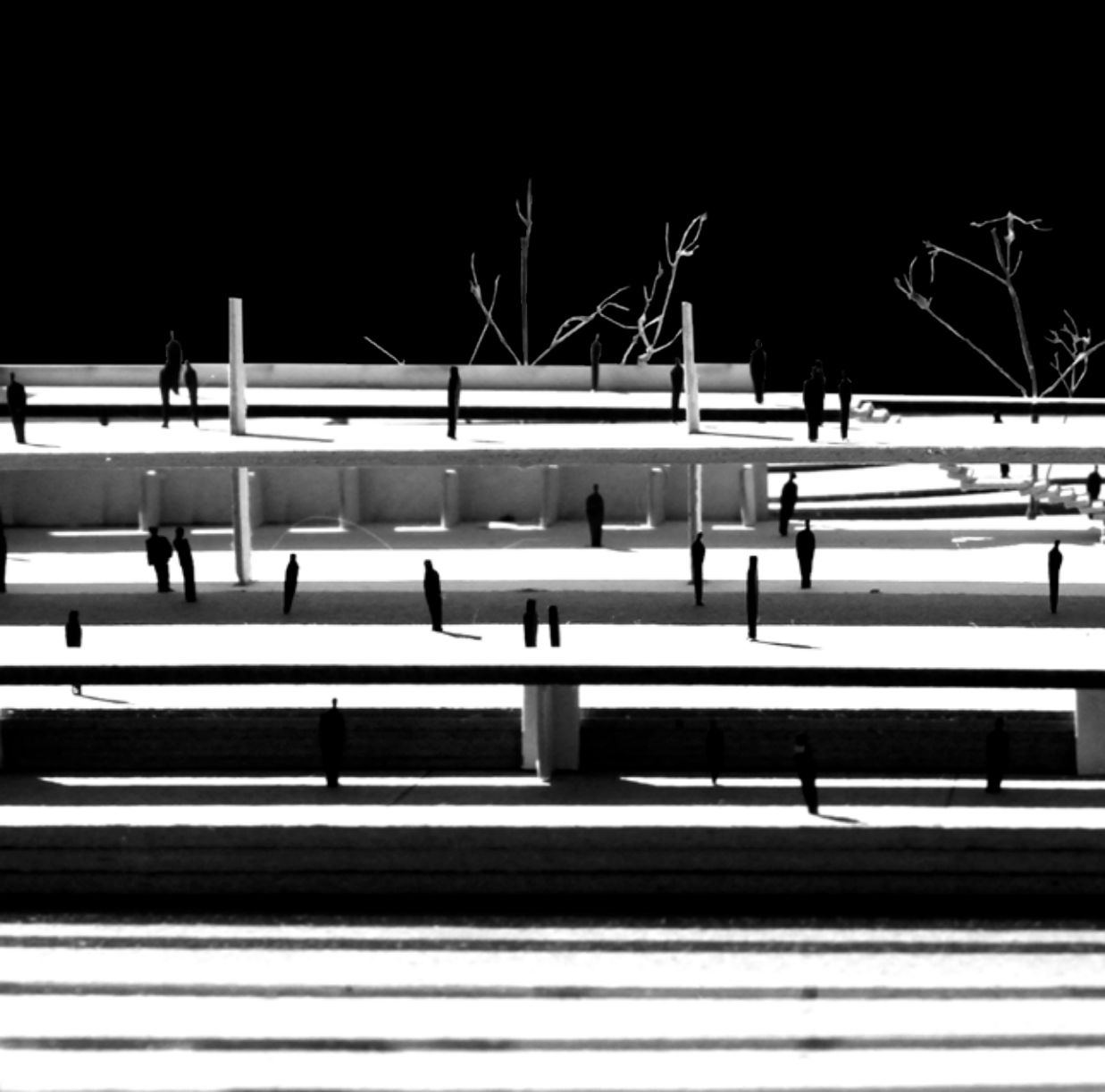
“Ανάμεσα στα δέντρα, τα διαμερίσματα - μονόκλινα (18τμ) και δίκλινα (22τμ) - για εκείνους που θα φιλοξενηθούν για μερικές μέρες. Μια σειρά από μικρά δωμάτια που έχουν το δικό τους υπαίθριο χώρο και άμεση πρόσβαση στη μικρή μαρίνα. Πίσω περιμένουν τα ΚΤΕΛ να έρθουν να πάρουν ανθρώπους.”

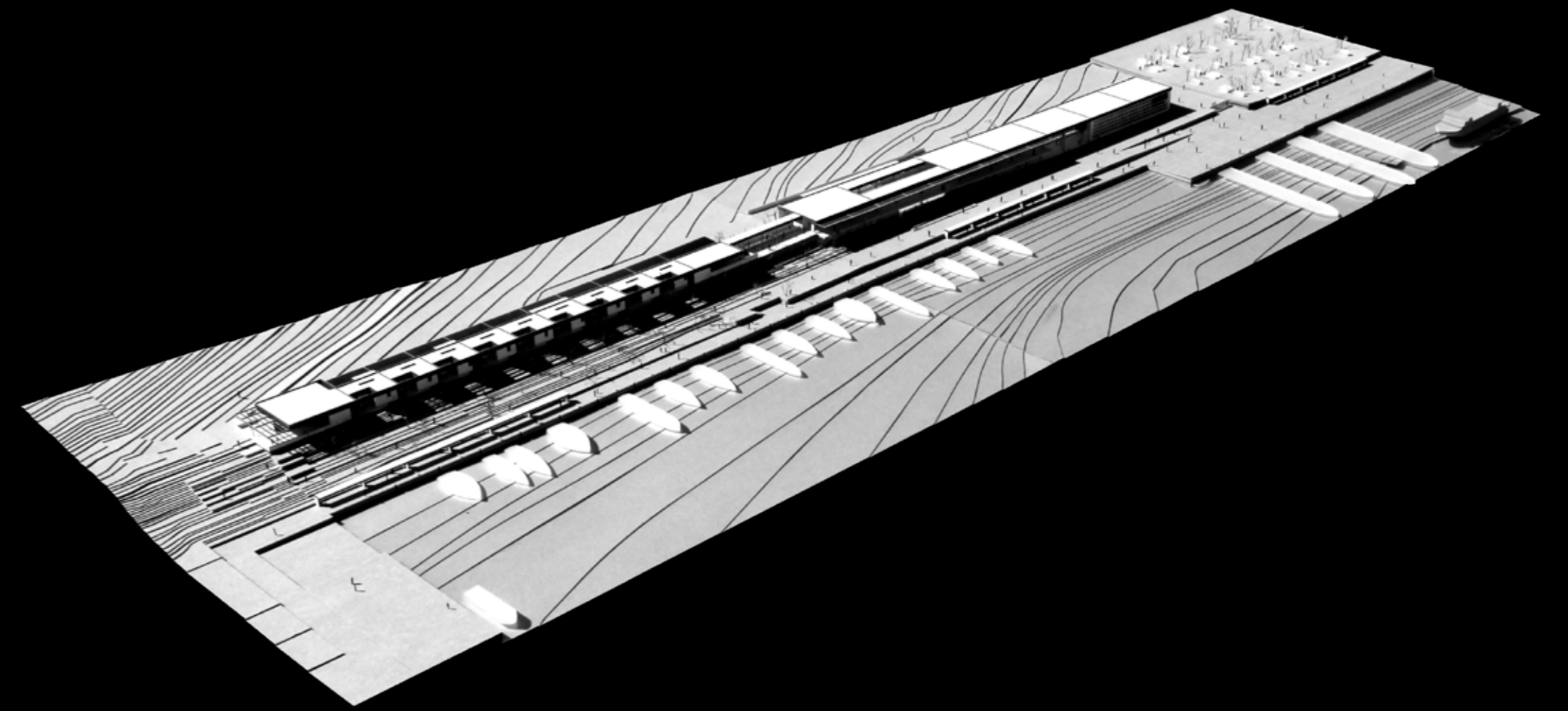

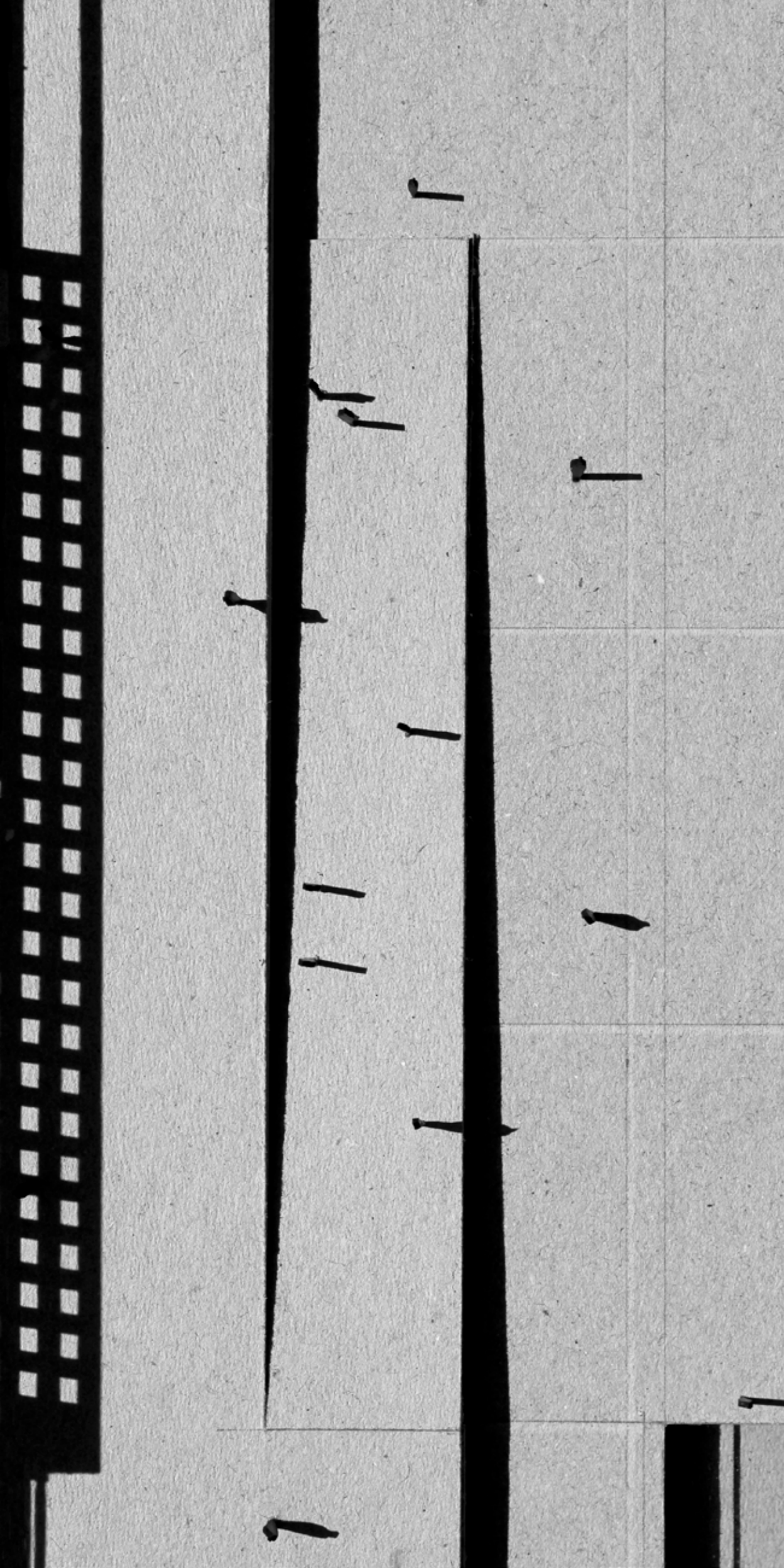

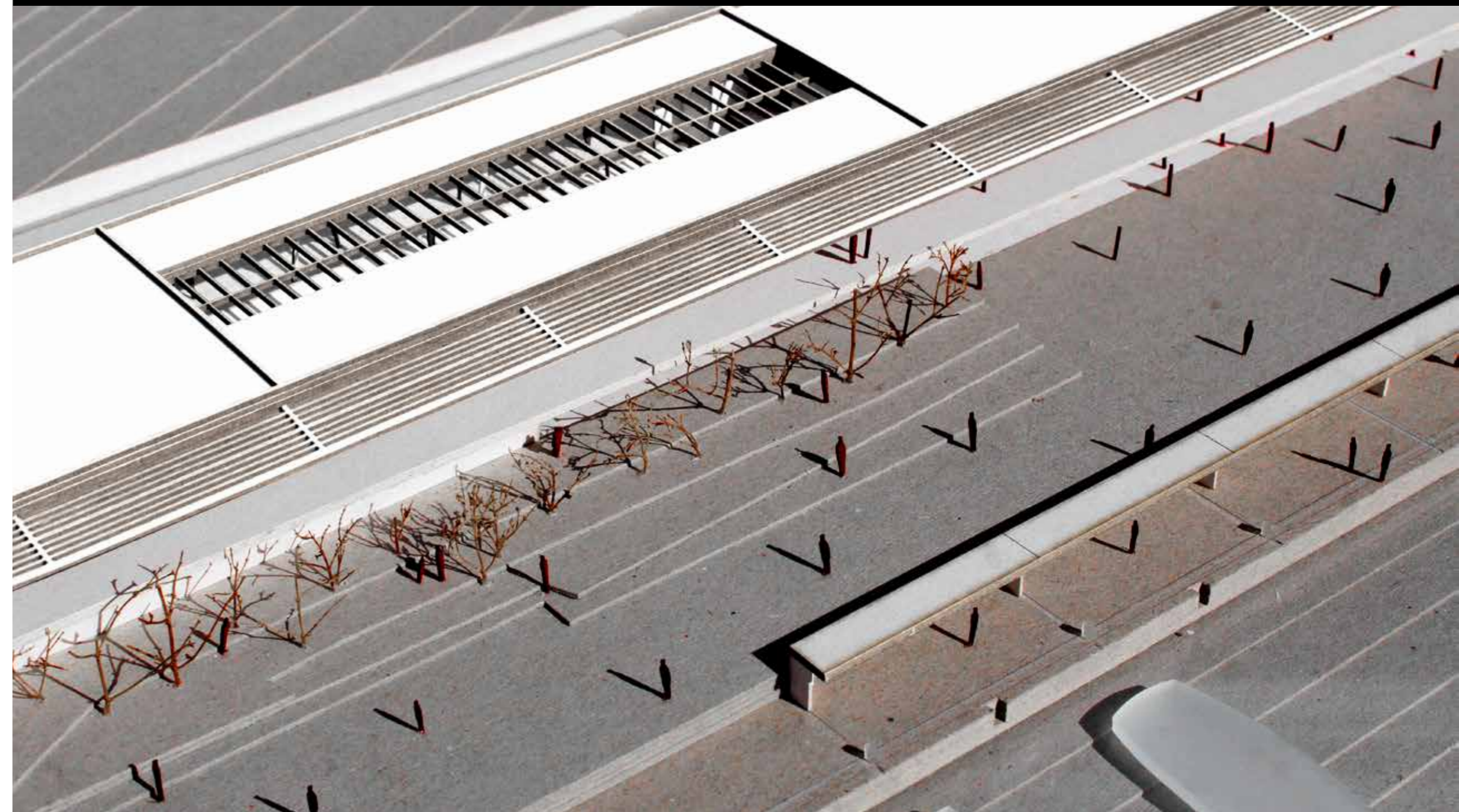

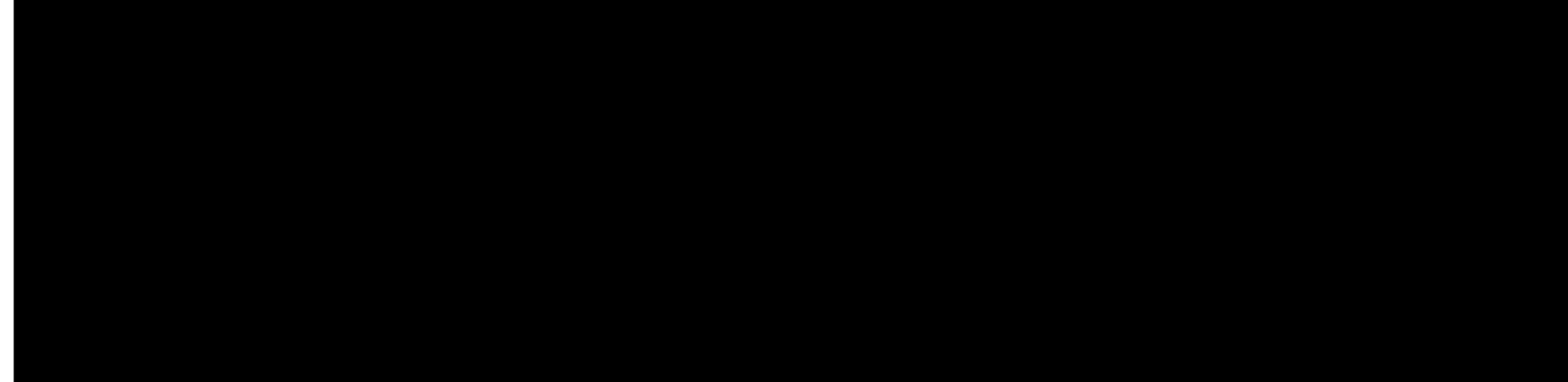
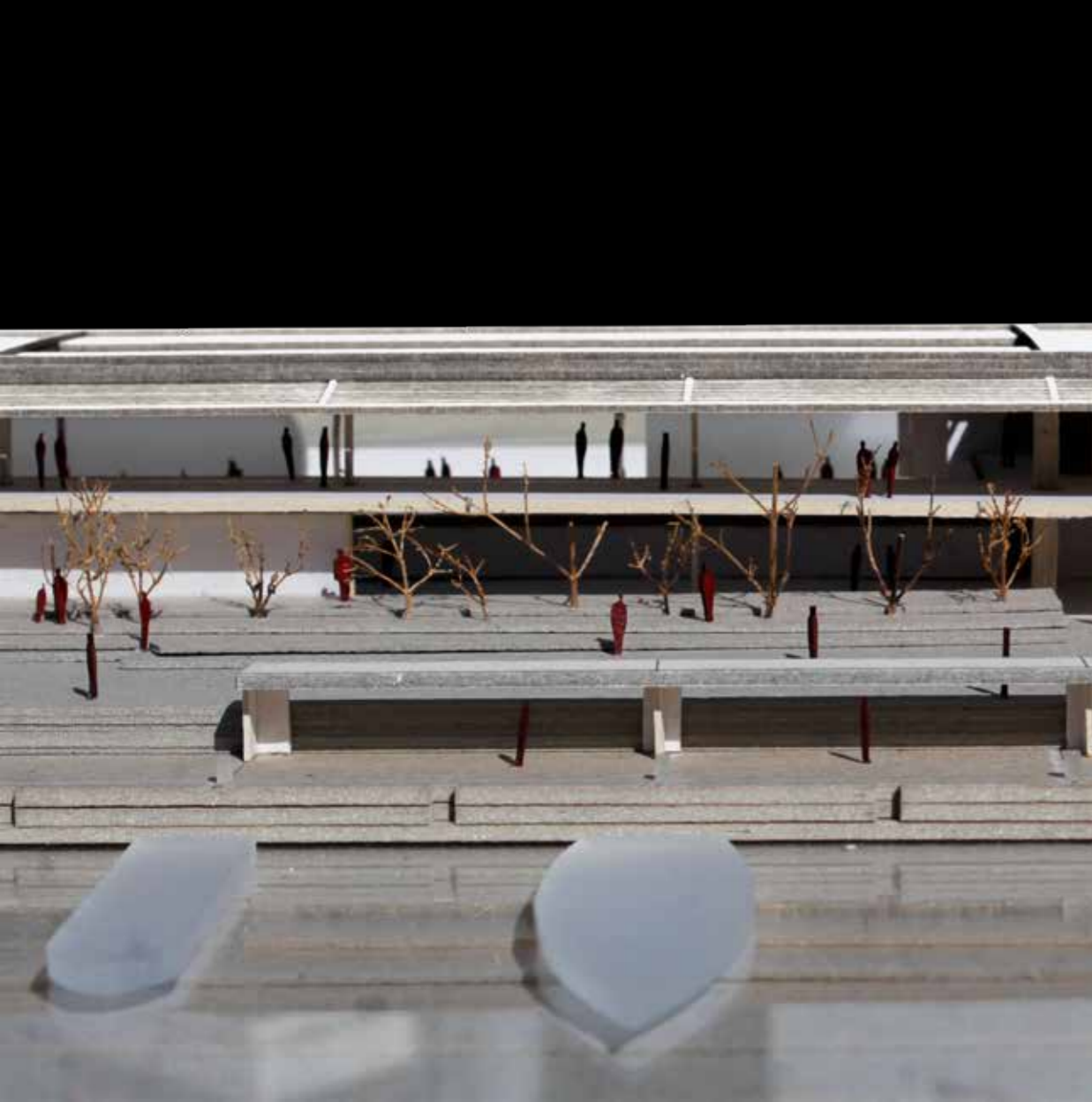

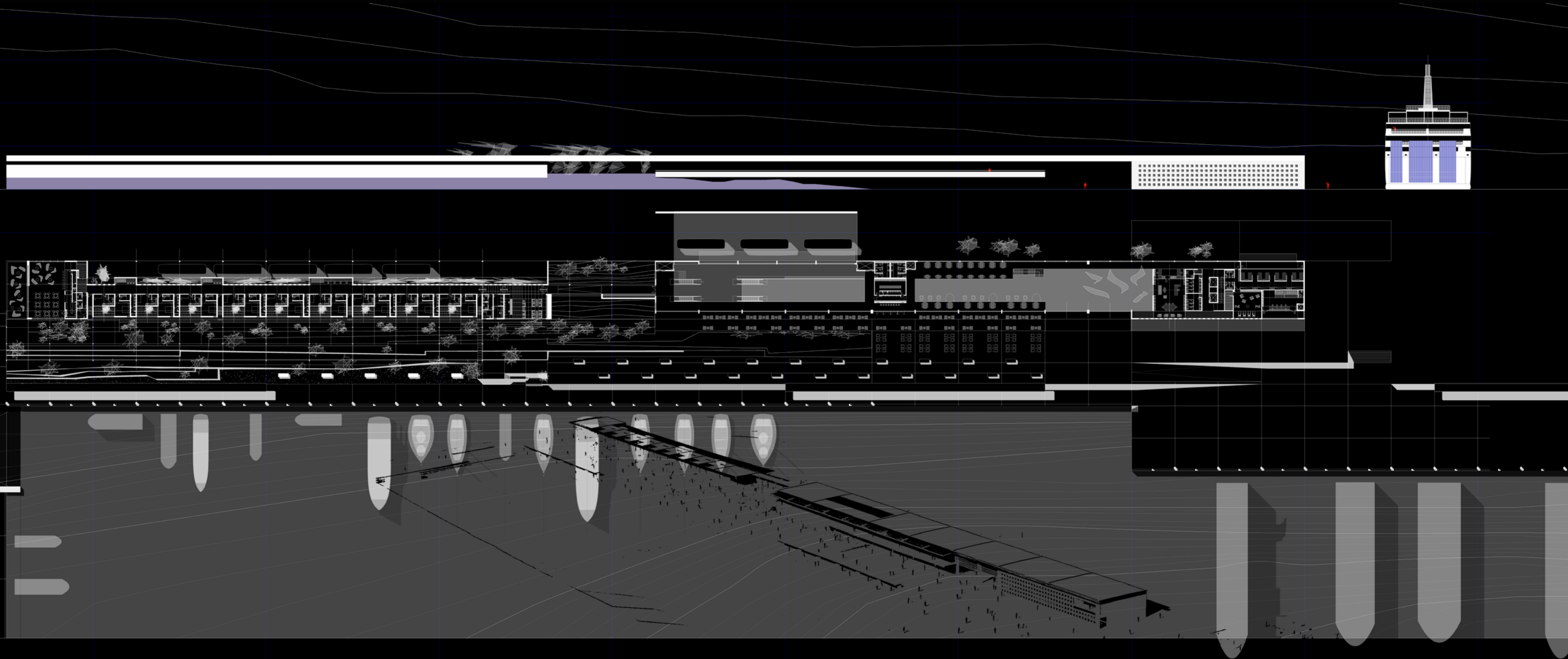

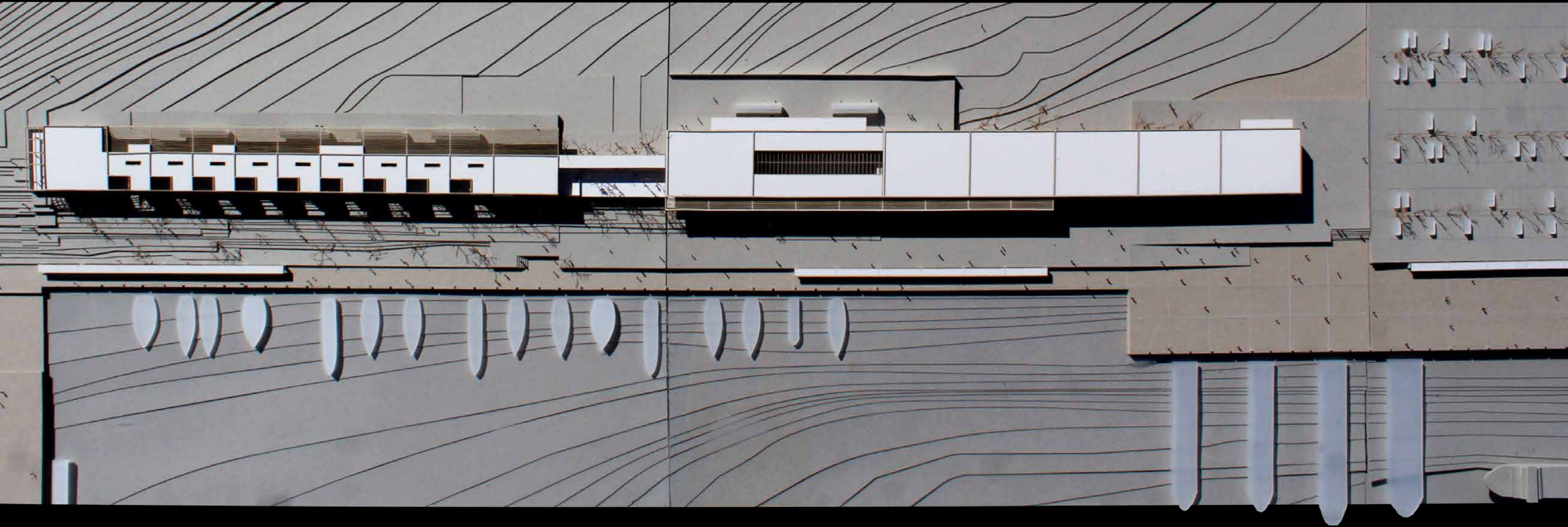

“Ενδιάμεσα από το βουνό και την θάλασσα, η μεγάλη ράμπα, σαν κατασκευασμένη πλέον τοπογραφική, ανεβάζει το έδαφος στη στάθμη εισόδου και φέρνει τους ανθρώπους ομαλά μέσα στο κτήριο. Πέρα από αυτό εξυπηρετεί τους ΑΜΕΑ και τους επιβάτες με βαλίτσες.”

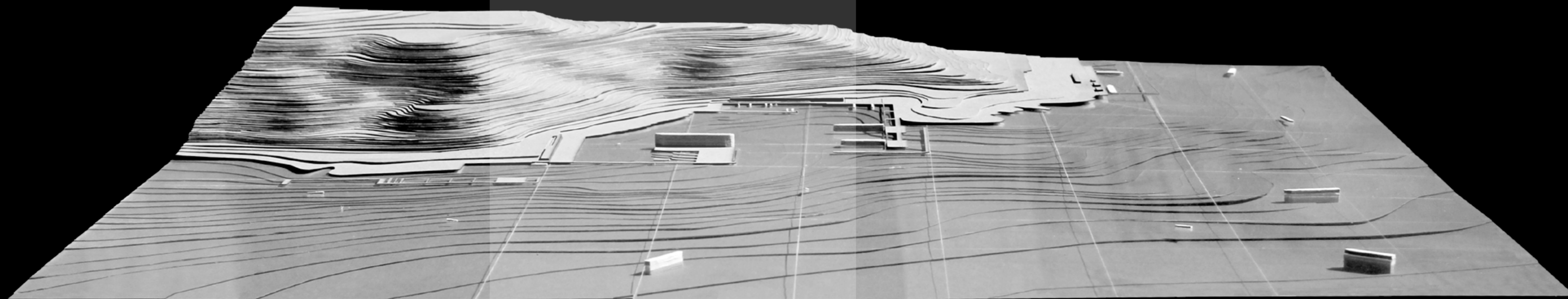

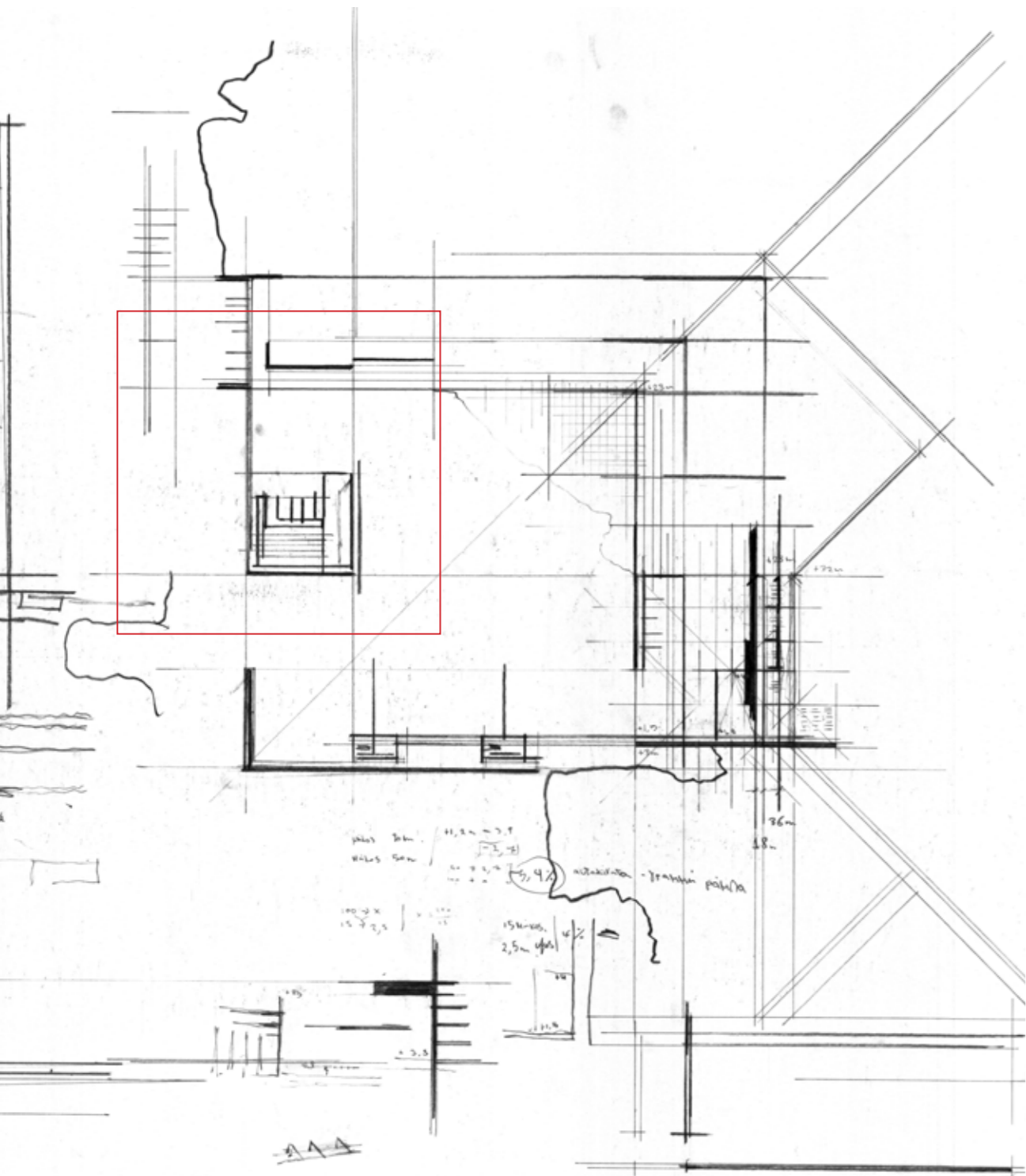

Κ Ρ Ο Υ Α Ζ Ι Ε Ρ Α

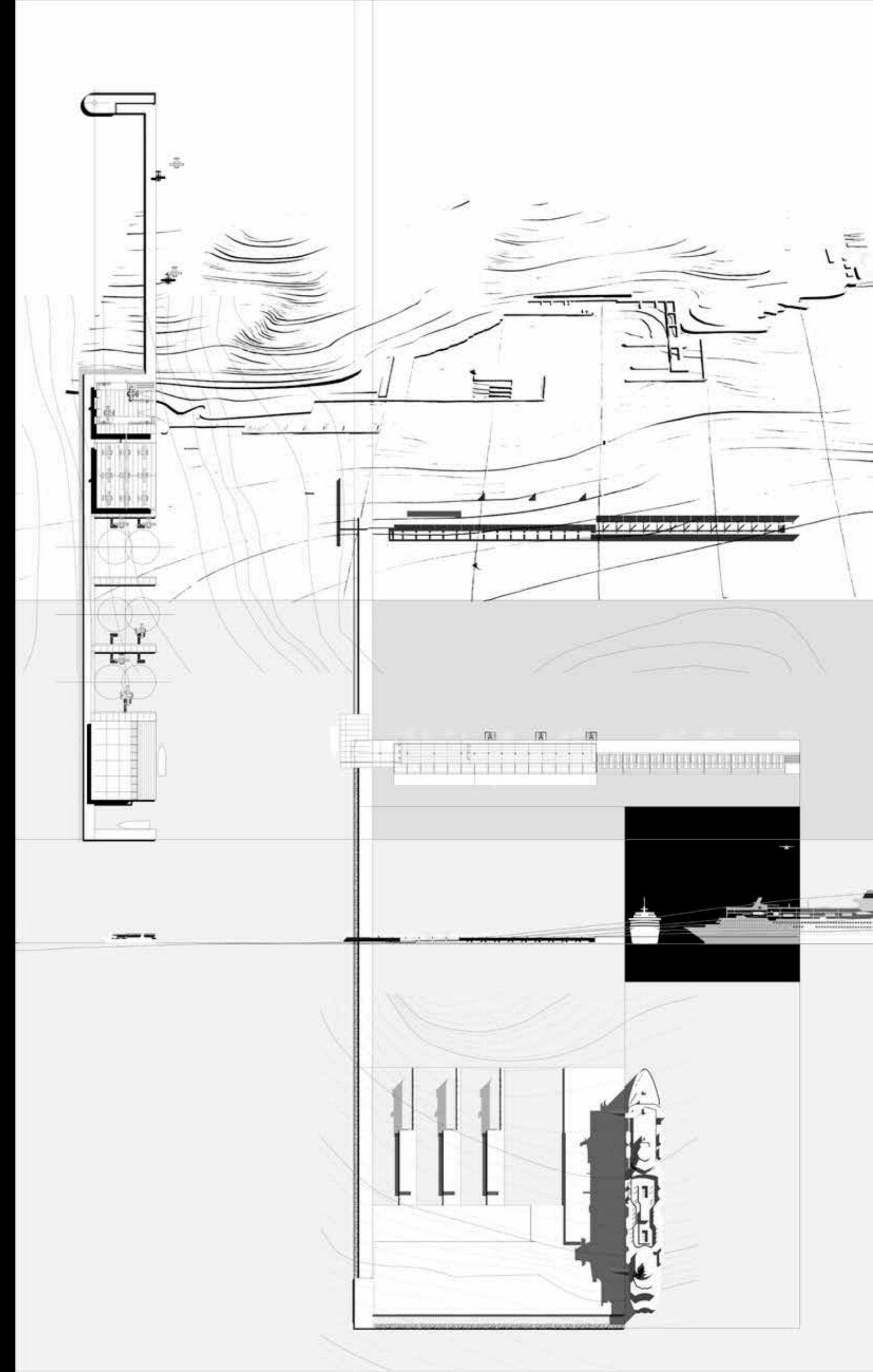
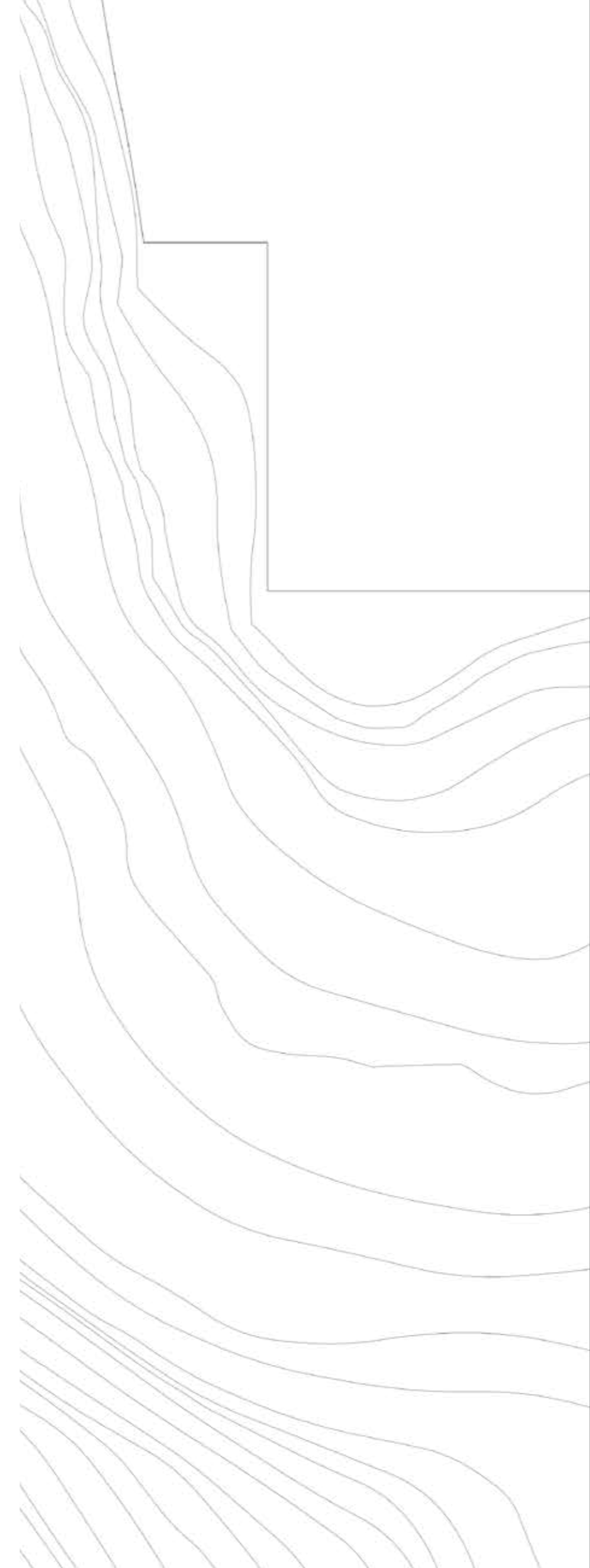

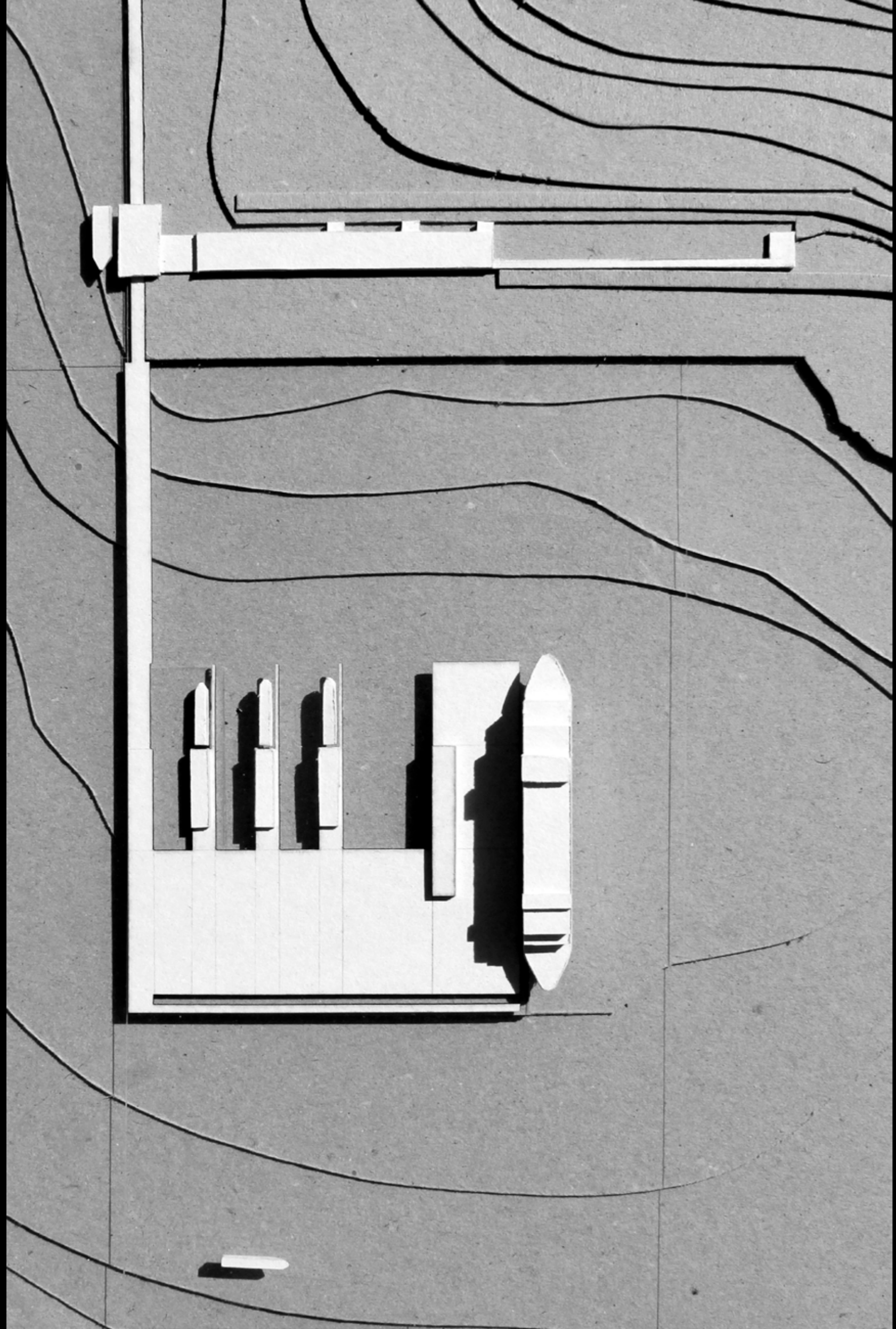
ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ

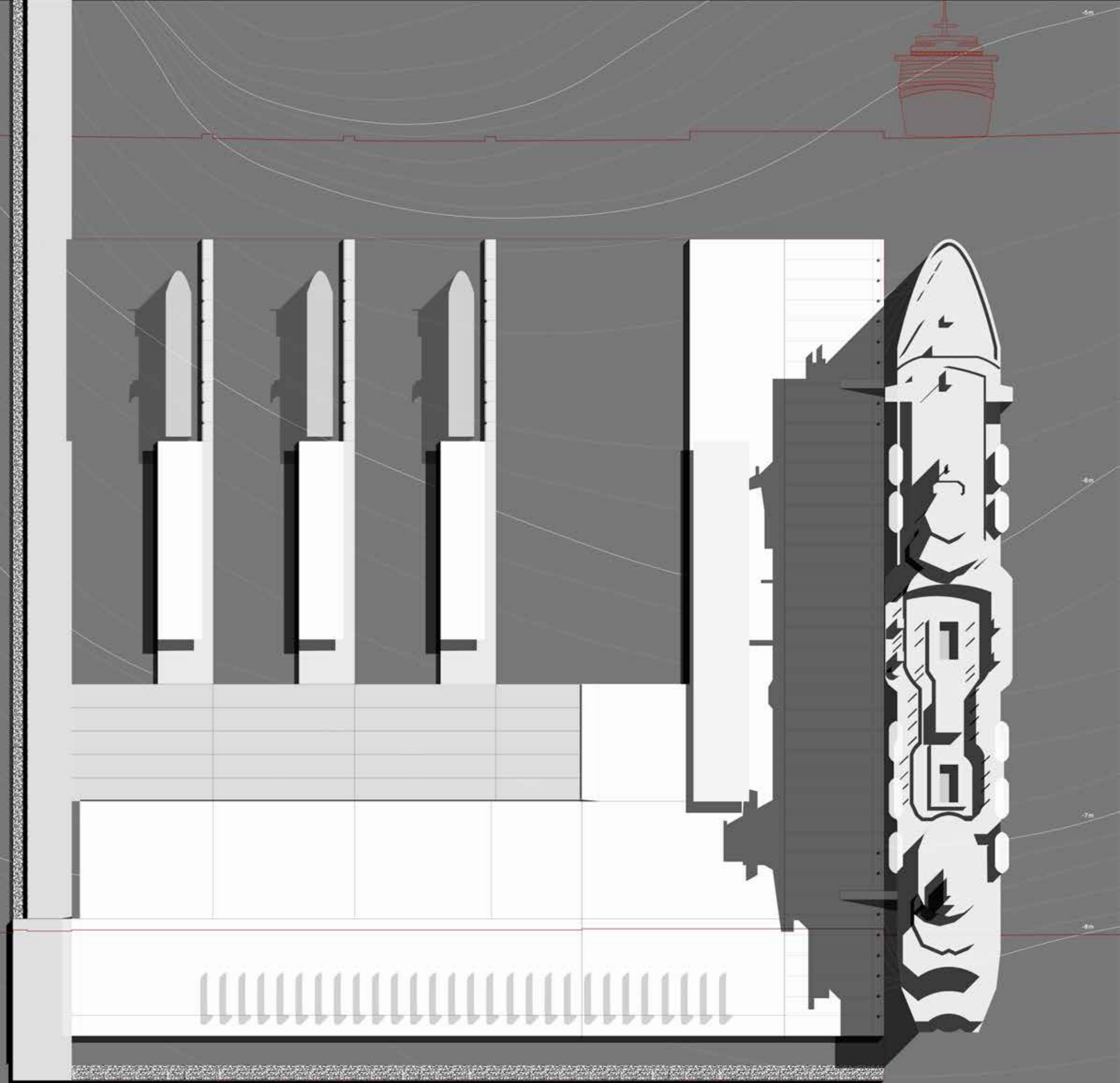
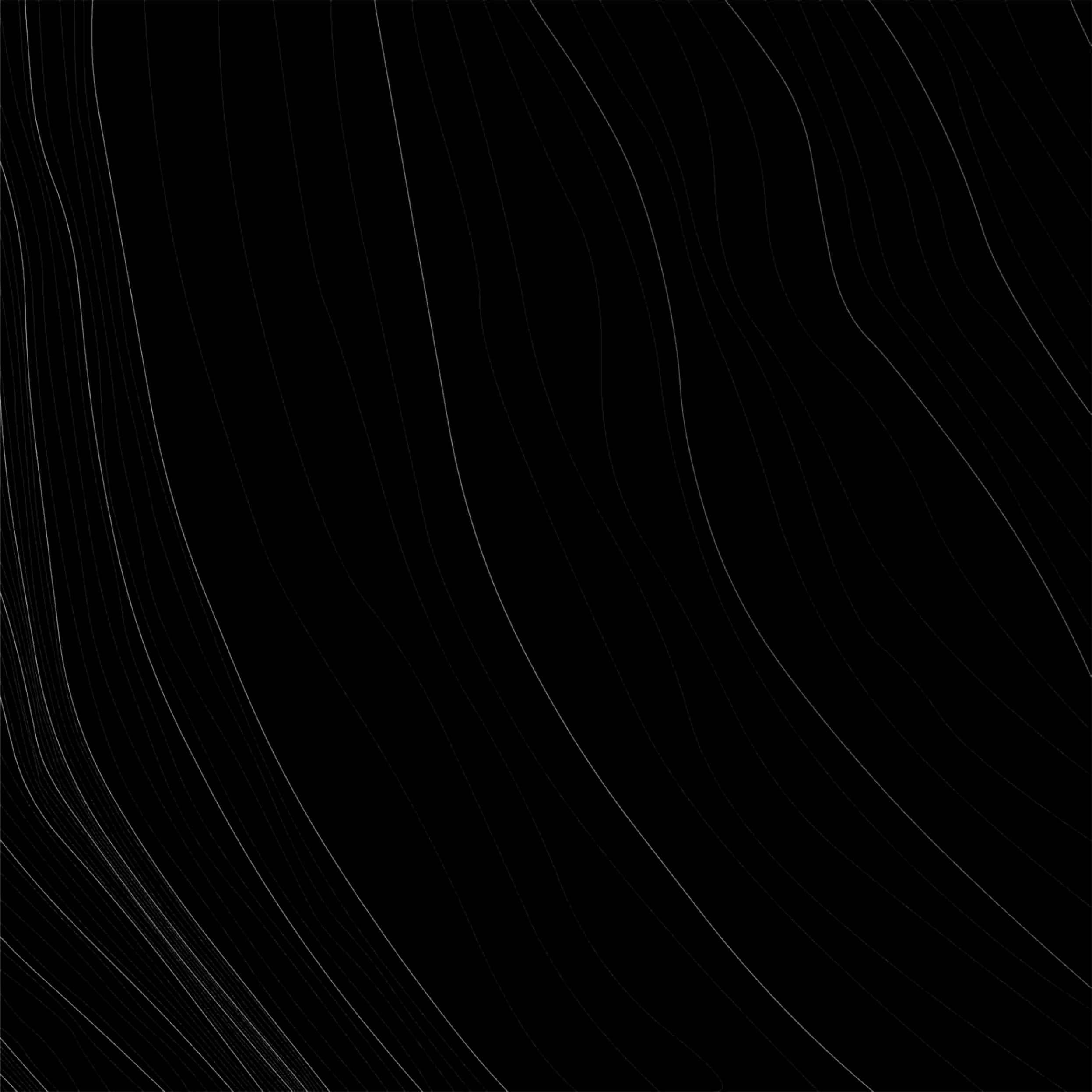
Η κρουαζιέρα, με την διαφορά κλίμακας και τις τόσο διαφορετικές ανάγκες, έχει την δικιά της προβλήτα και διαχείριση.

Εξάλλου το ίδιο το πλοίο, λόγω του μεγάλου μεγέθους του αλλά και των παροχών που προσφέρει, είναι ένα πλεούμενο έδαφος.

Το μόνο που απαιτείται είναι ένα ημιυπαίθριο κτίριο διαχείρισης του κόσμου με επίγεια μέσα μεταφοράς. Αλλιώς, σε περίπτωση που αυτό δεν συμβεί, στην προβλήτα του παρέχονται μικρά πλοιάρια και παραπέρα, δυτικά, ο Σταθμός των υδροπλάνων.

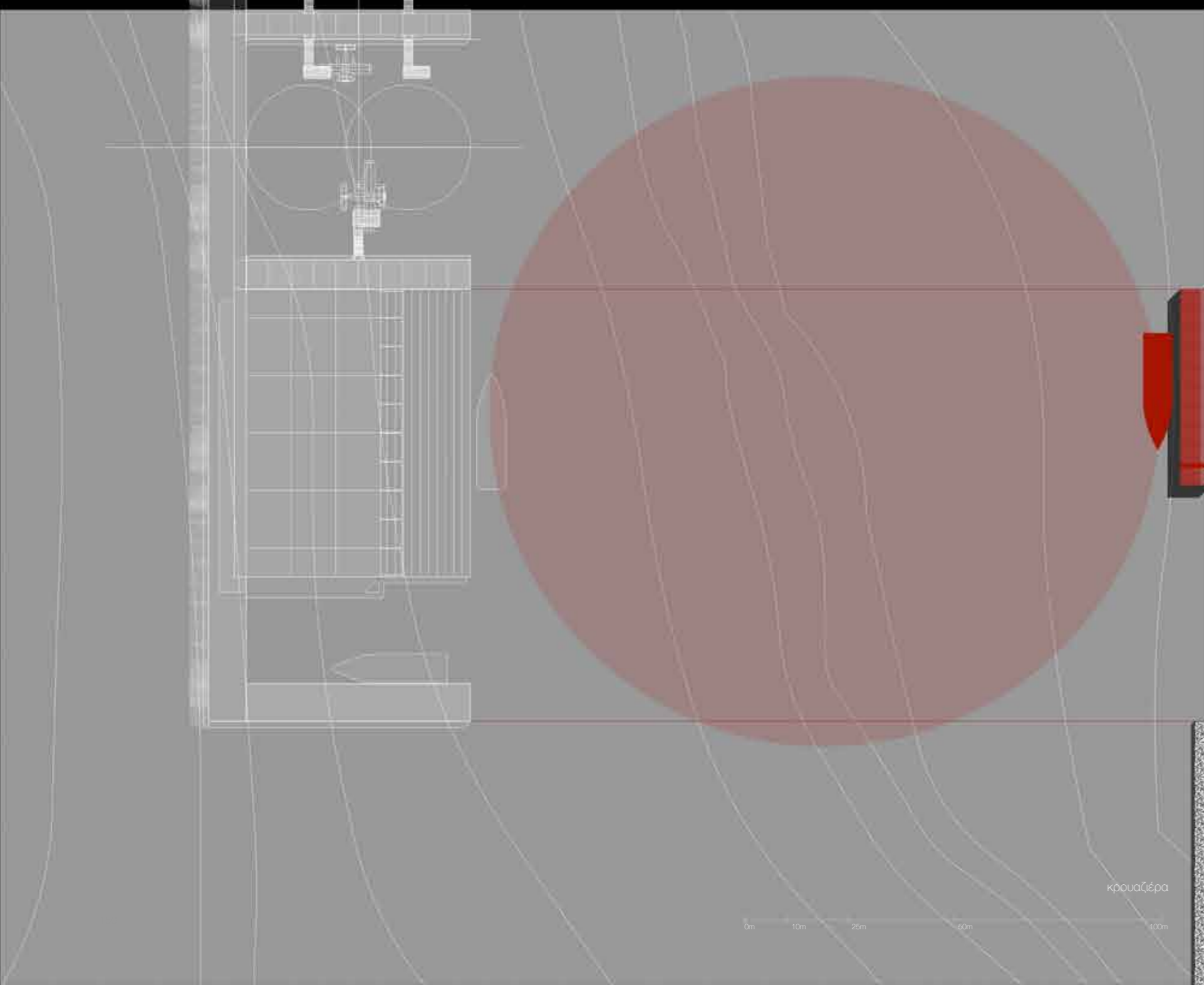
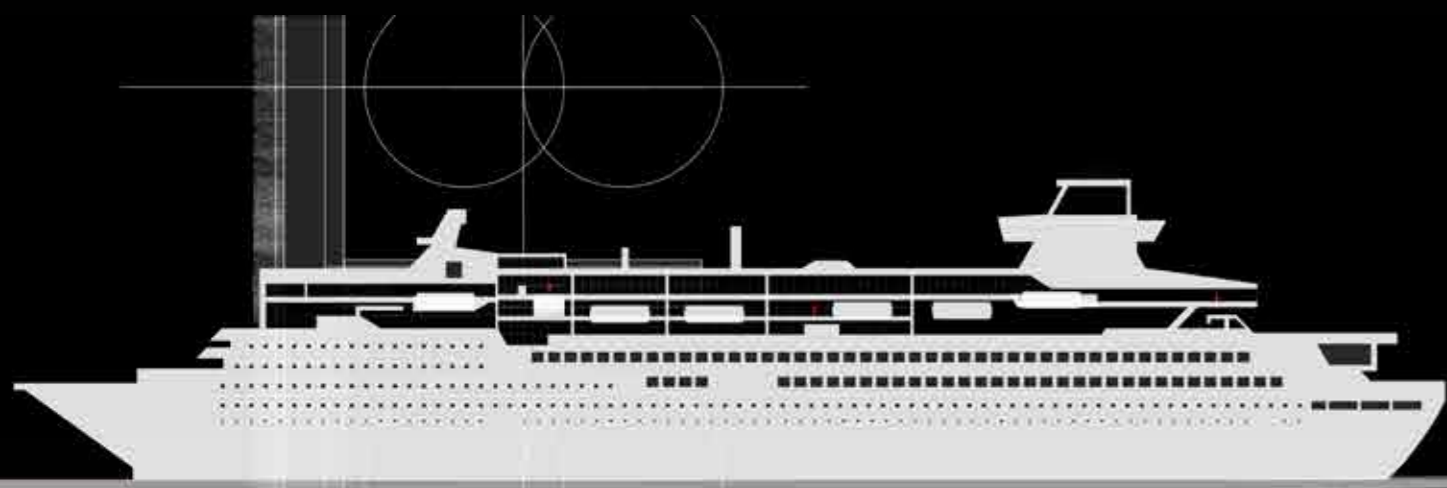

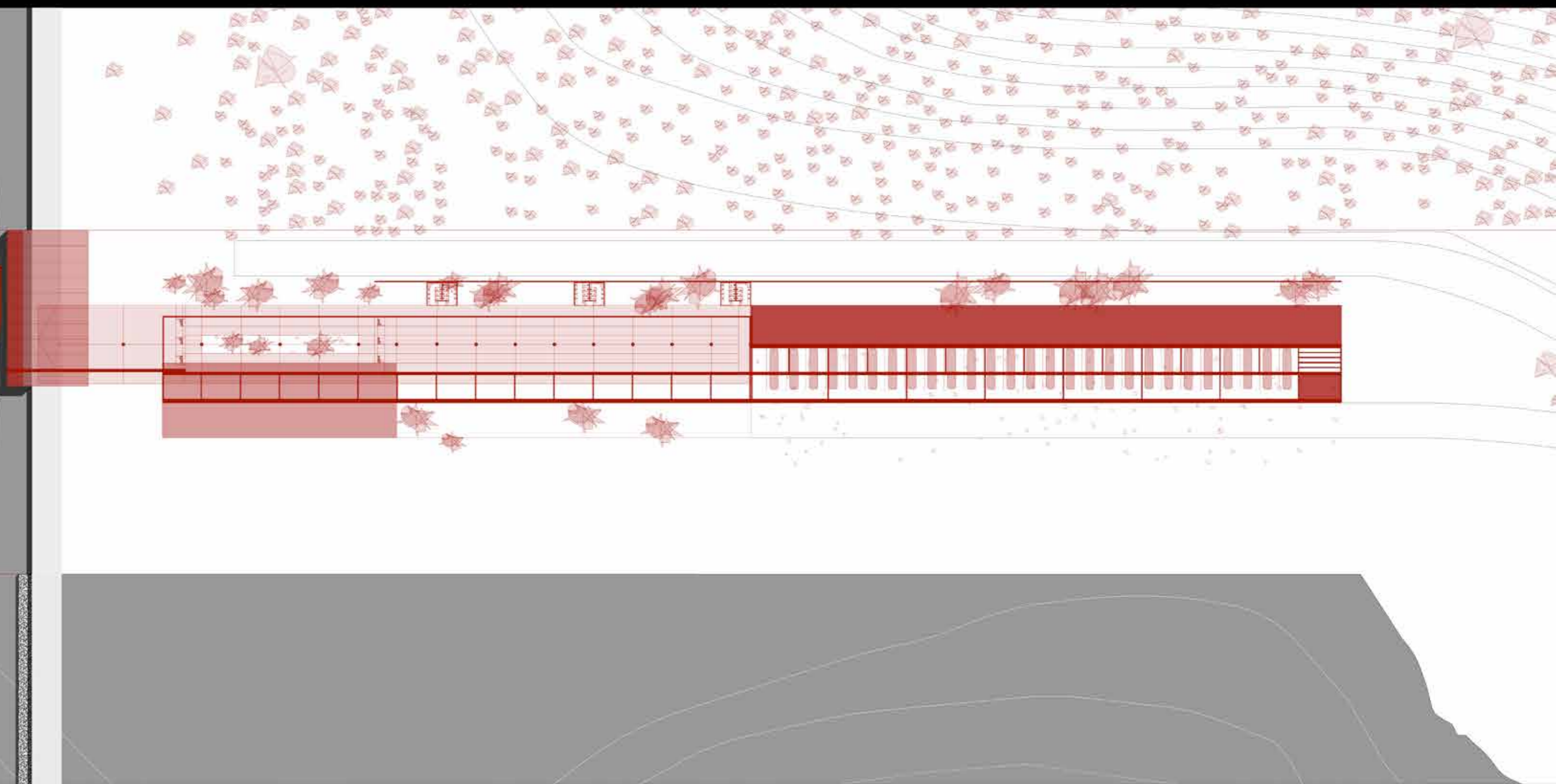
celestial olympia 215 . 28 m | κρουαζιέρα

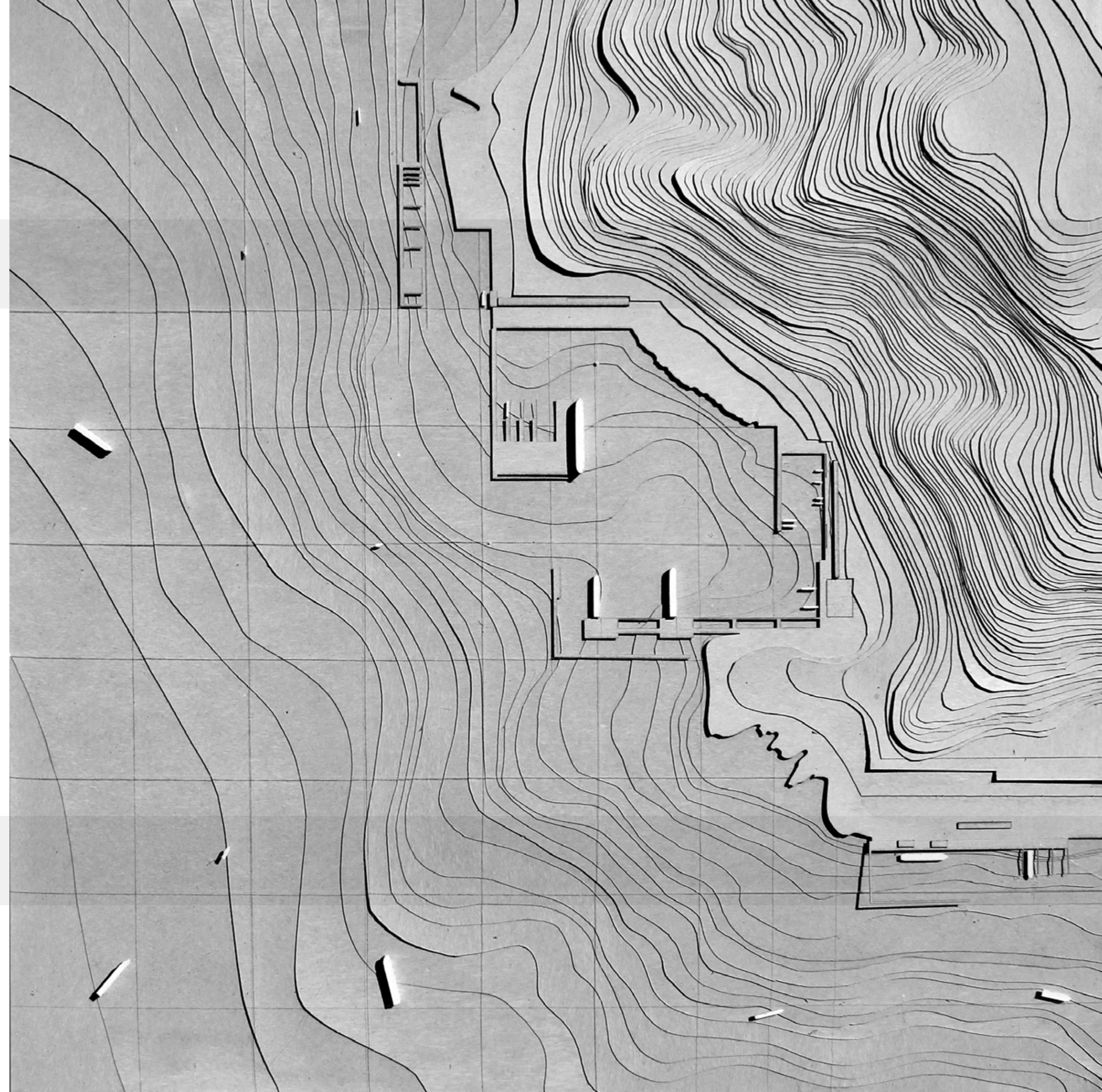
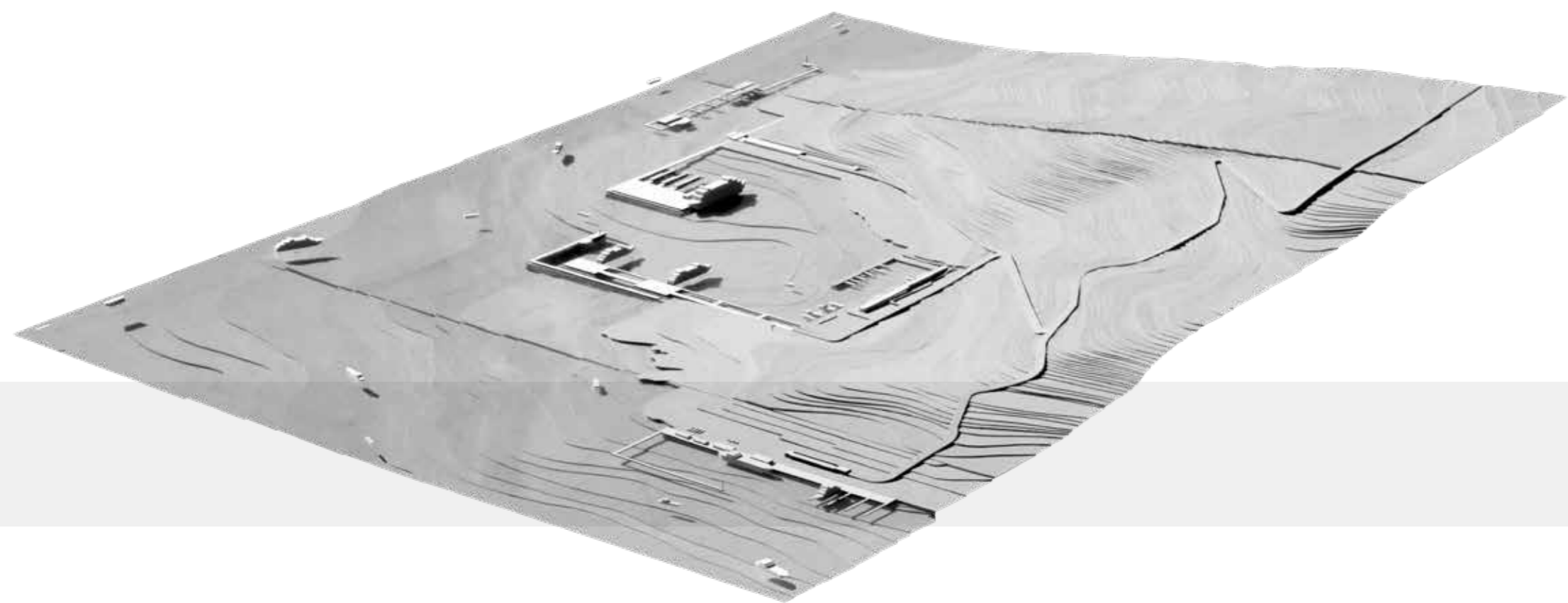

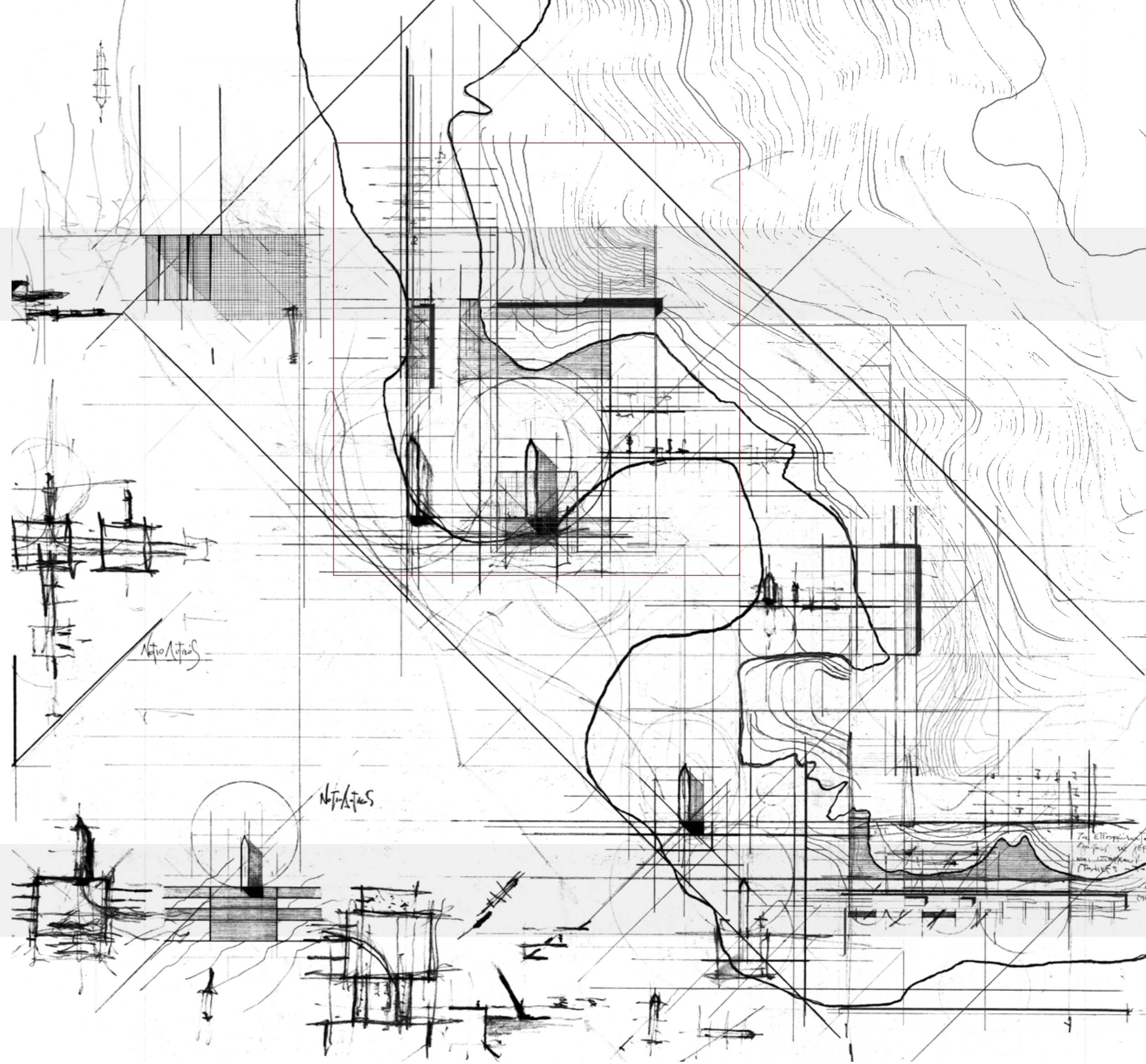
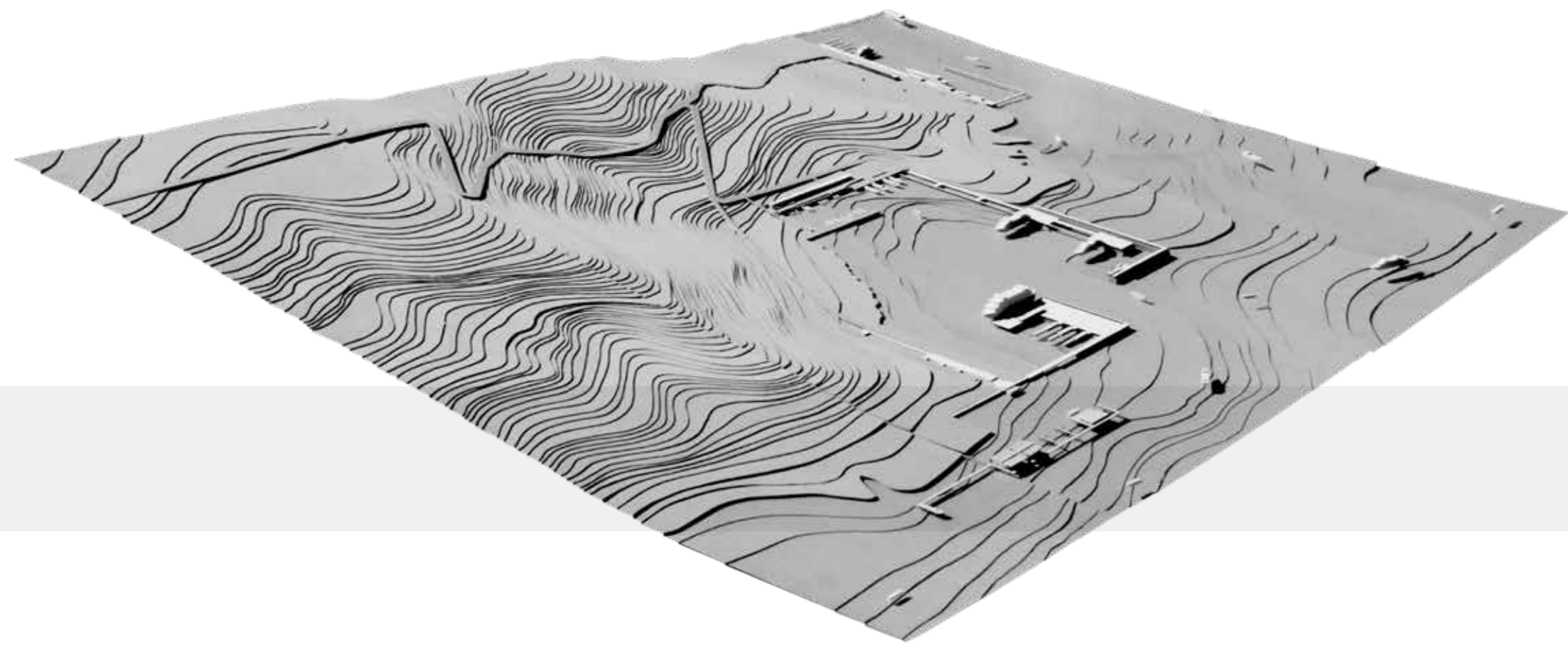
κρουαζιέρα

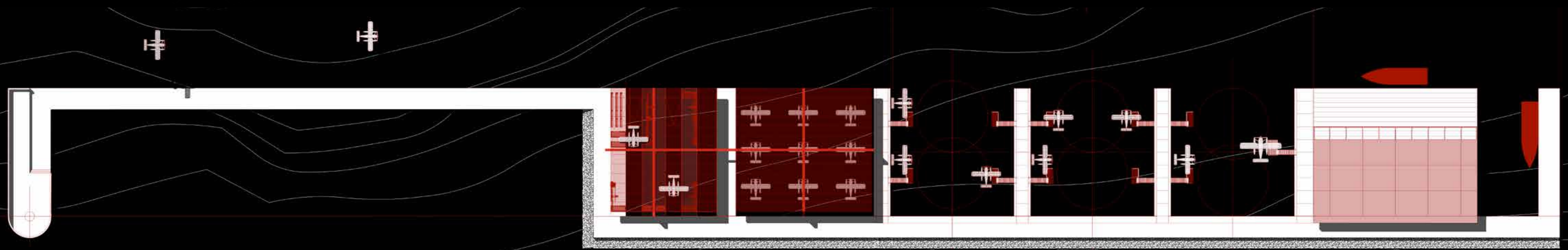
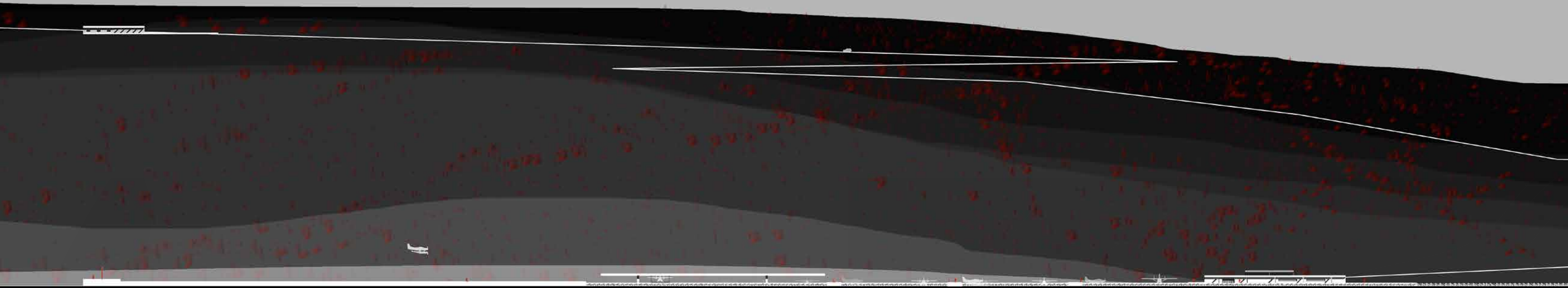
0m 10m 20m 40m 100m

Περιβάλλω ένα εσωτερικό. Έξω από το περίγραμμα, το εμπορικό - το cargo και τα υδροπλάνα

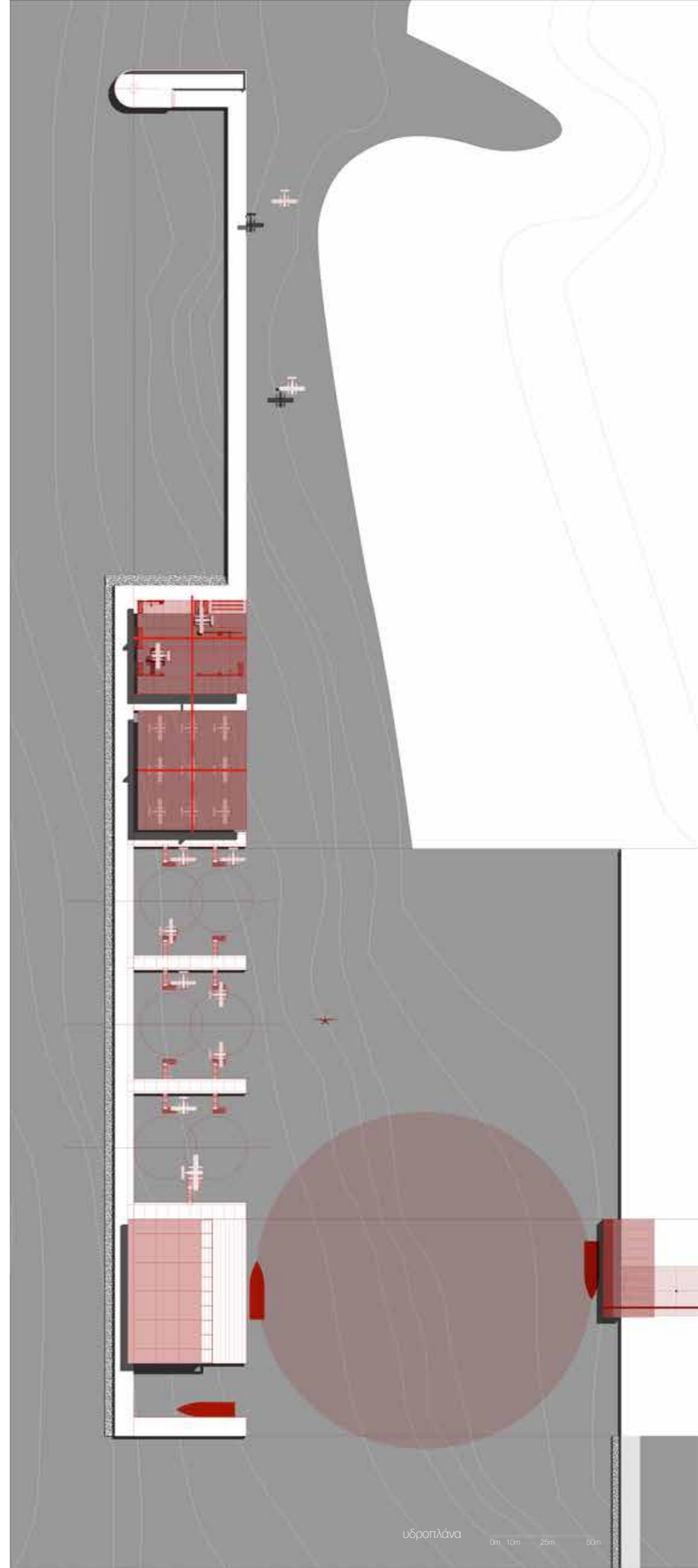
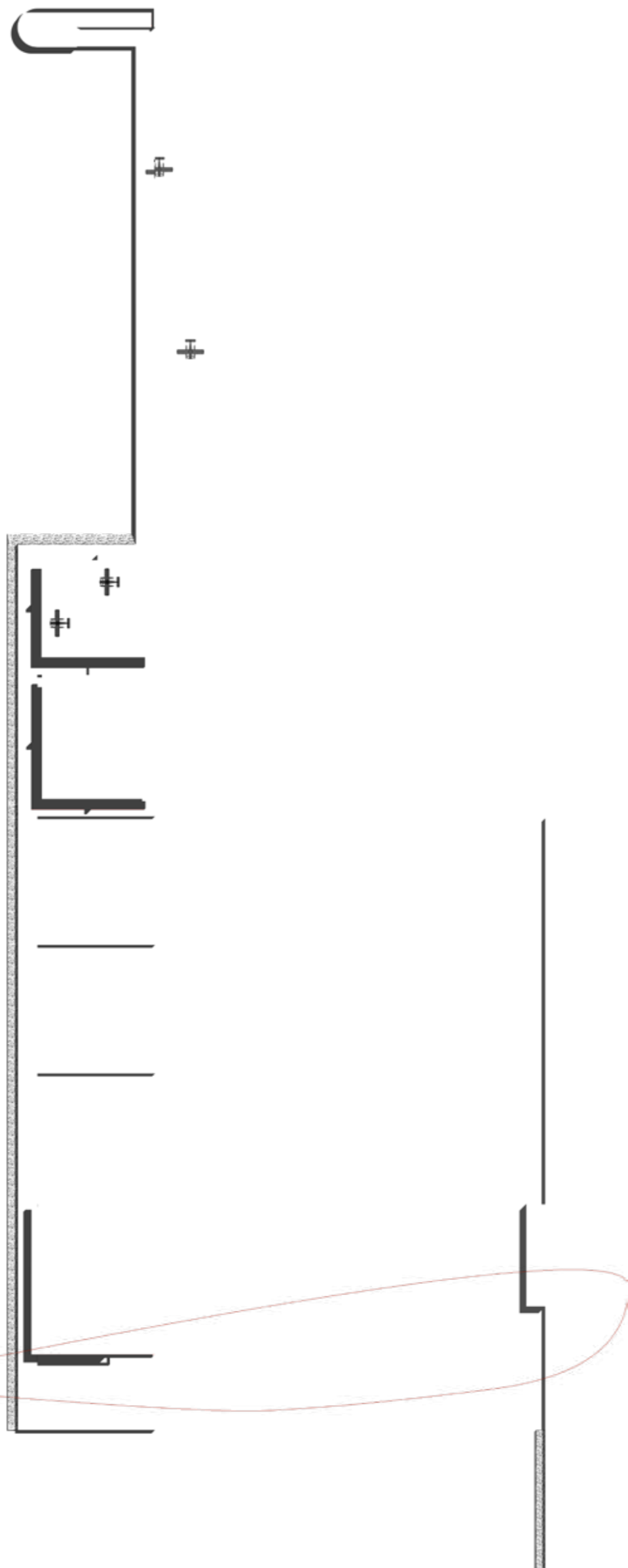
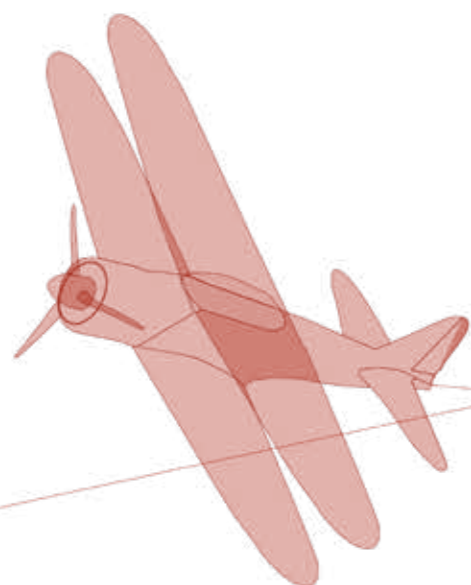

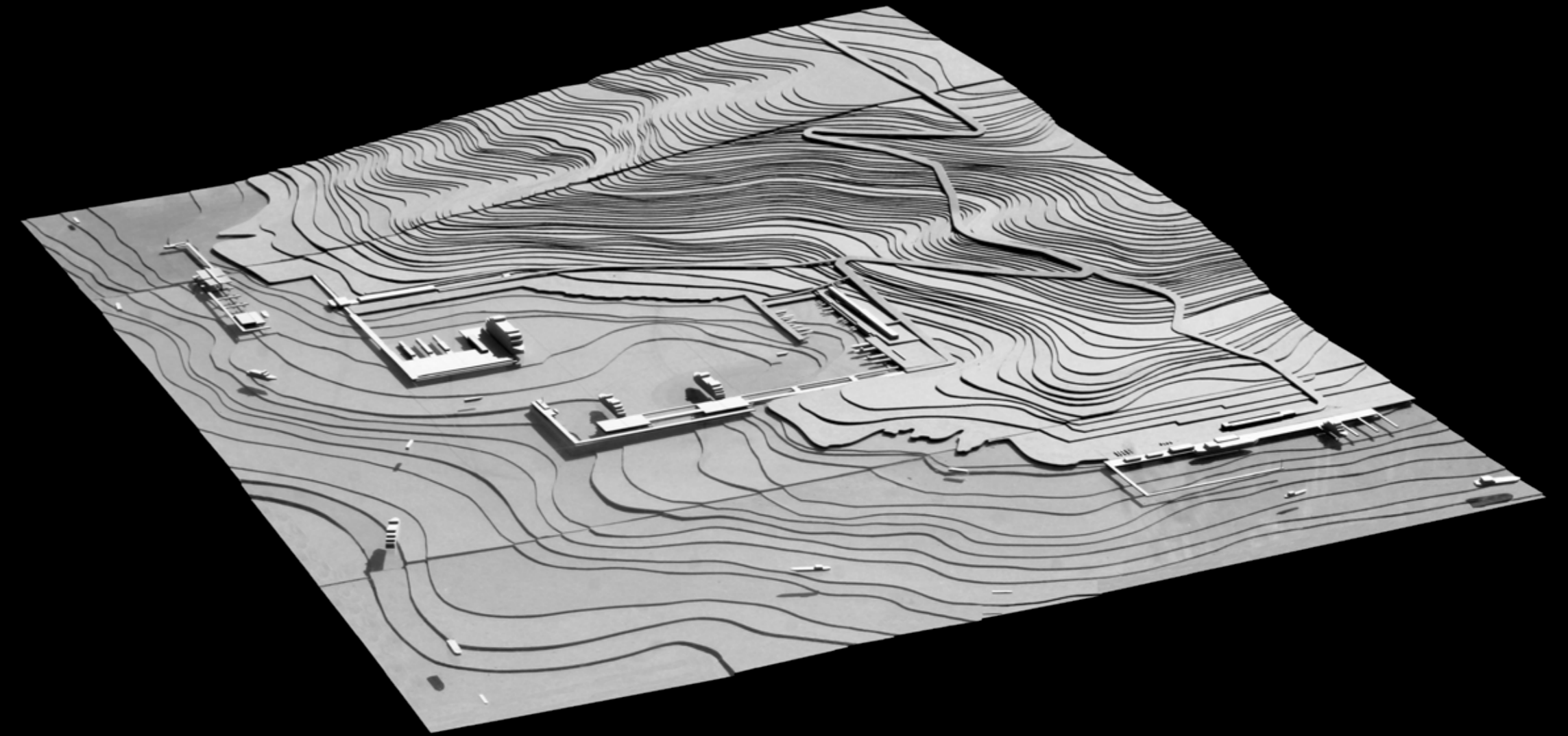
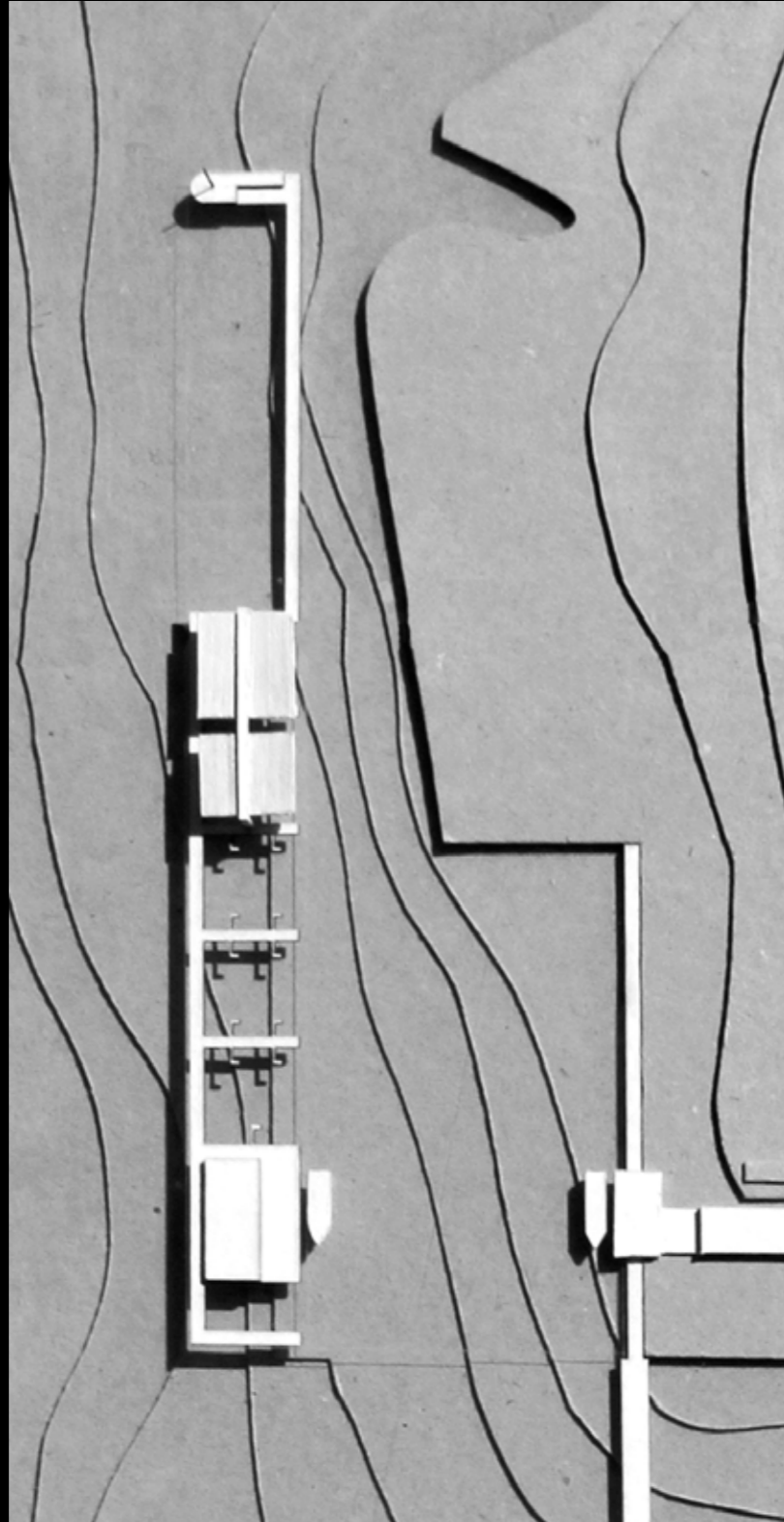
Υ Δ Ρ Ο Π Λ Α Ν Α

Τα υδροπλάνα, σε διάφορα μεγέθη - 3-28 επιβάτες - είναι μια αυξανόμενη κίνηση στο Αιγαίο. Τα πάμπολλα νησιά, διάσπαρτα στο πέλαγος και σε κοντινές αποστάσεις μεταξύ τους, είναι ιδανικοί προορισμοί ιδιαίτερα όταν δεν εξυπηρετούνται από πλοία της γραμμής. Πέρα από αυτό όμως συμβάλλουν και στην μεταφορά ασθενών και φαρμάκων.

Τα εξυπηρετεί μεσοπέλαγα, μια ανεξάρτητη προβλήτα και κυματοθραύστης, δυτικά του Σταθμού της κρουαζιέρας με τον οποίο συνδέεται με μικρά σκάφη. Εκεί ανάμεσα και ο αεροδιάδρομος.

Παρέχει χώρο προστατευμένης αναμονής επιβατών, πλωτές προβλήτες πρόσβασης στα υδροπλάνα, καθώς και συνεργεία συντήρησης των σκαφών.

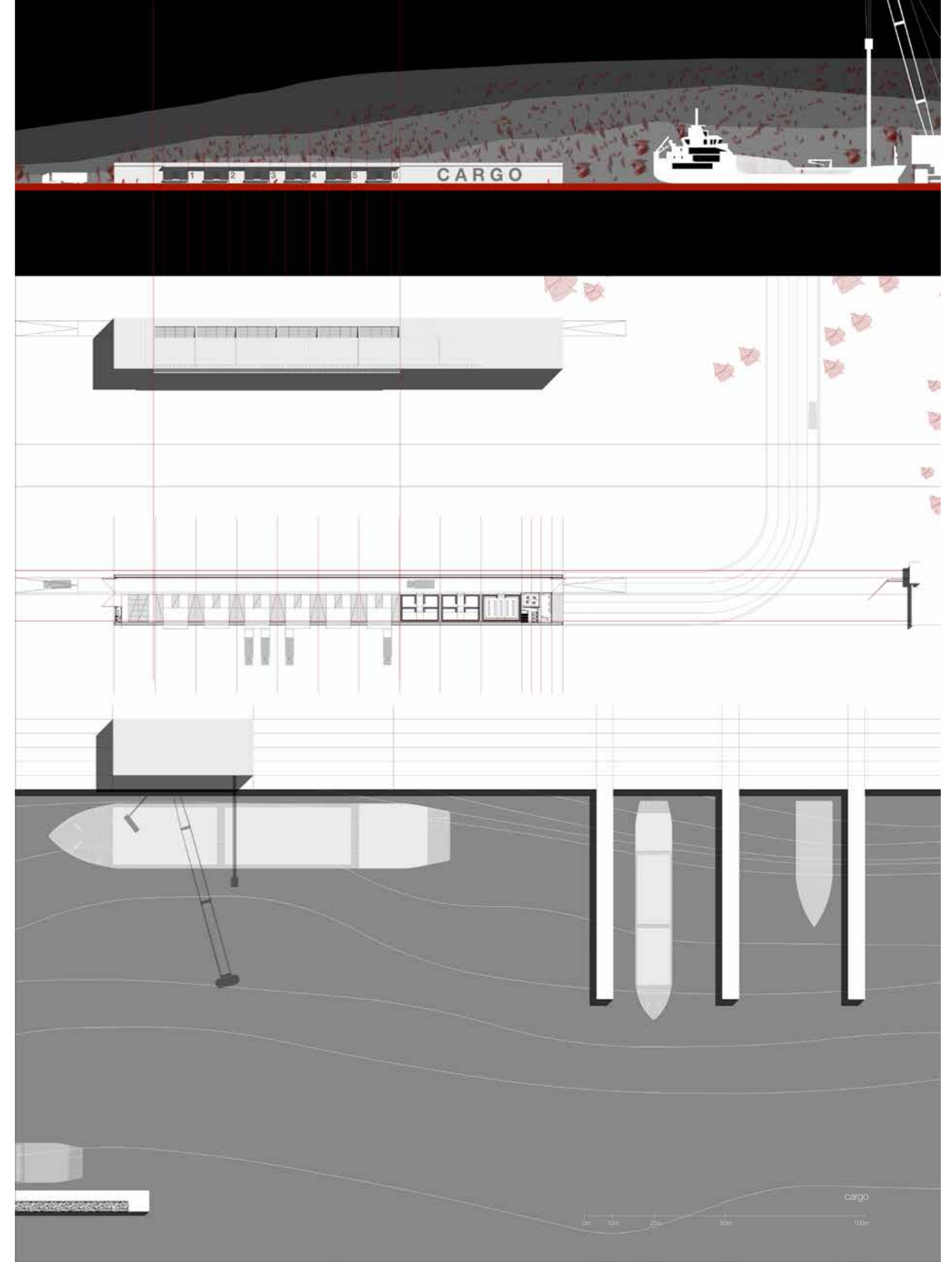
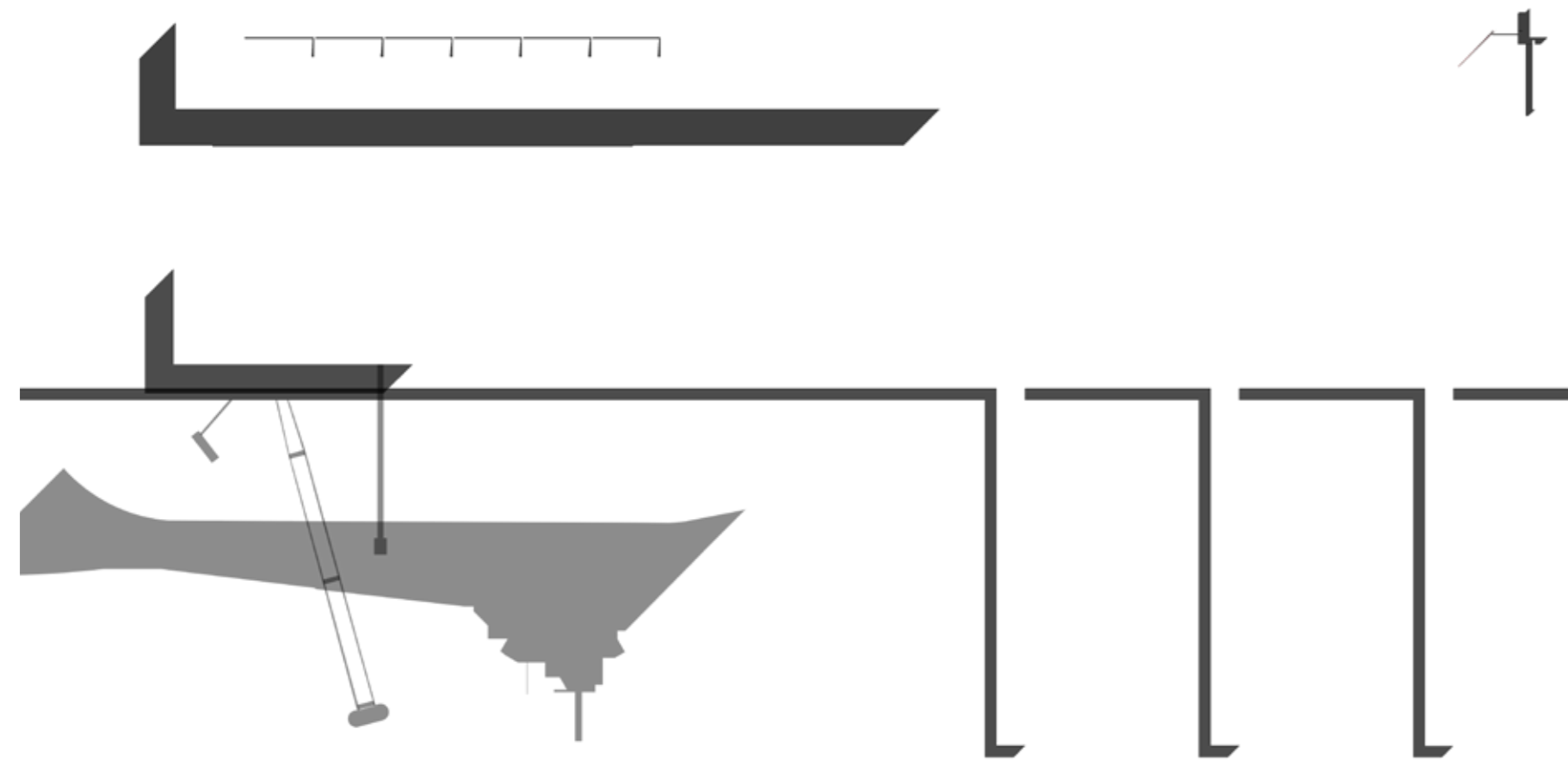
C A R G O

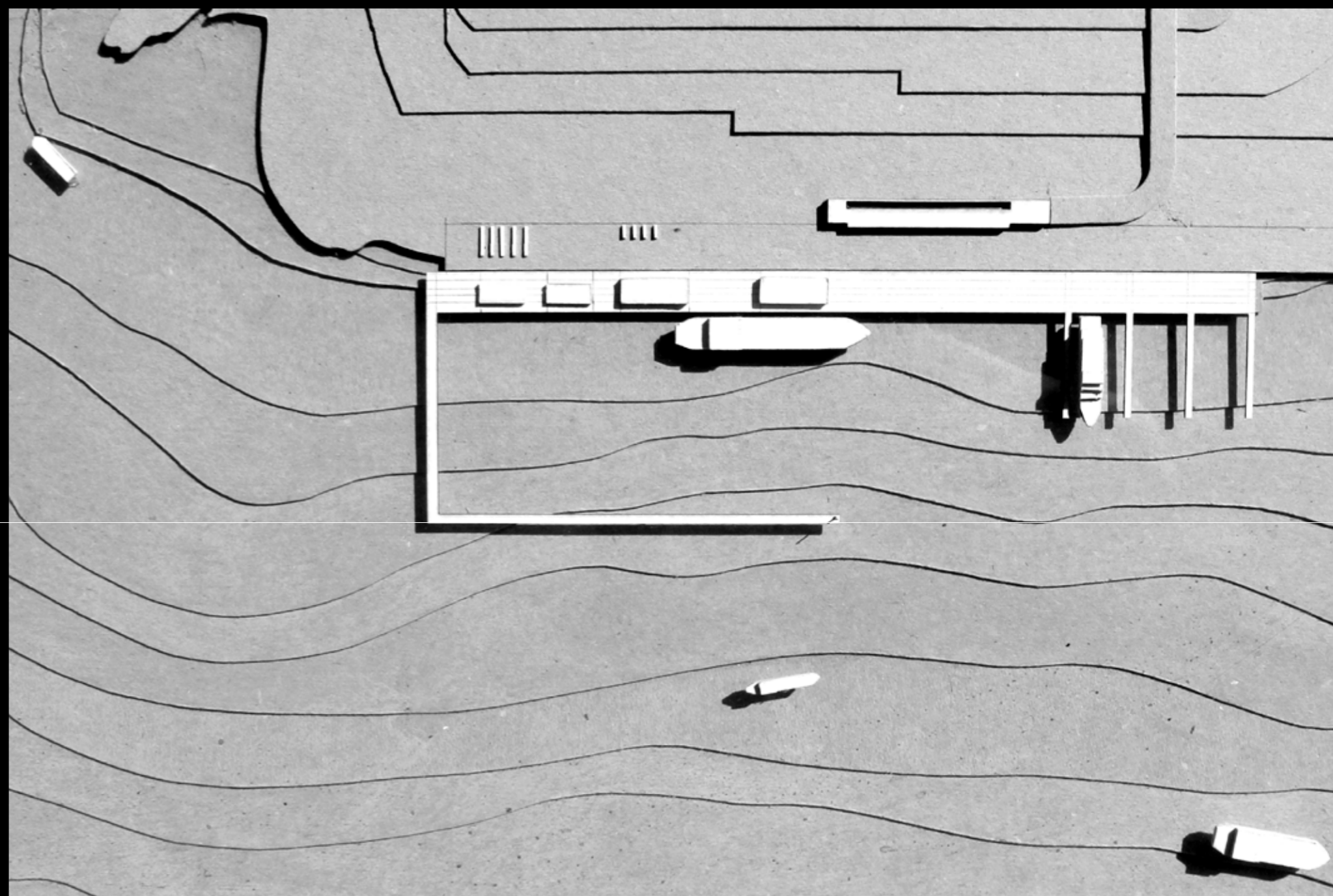
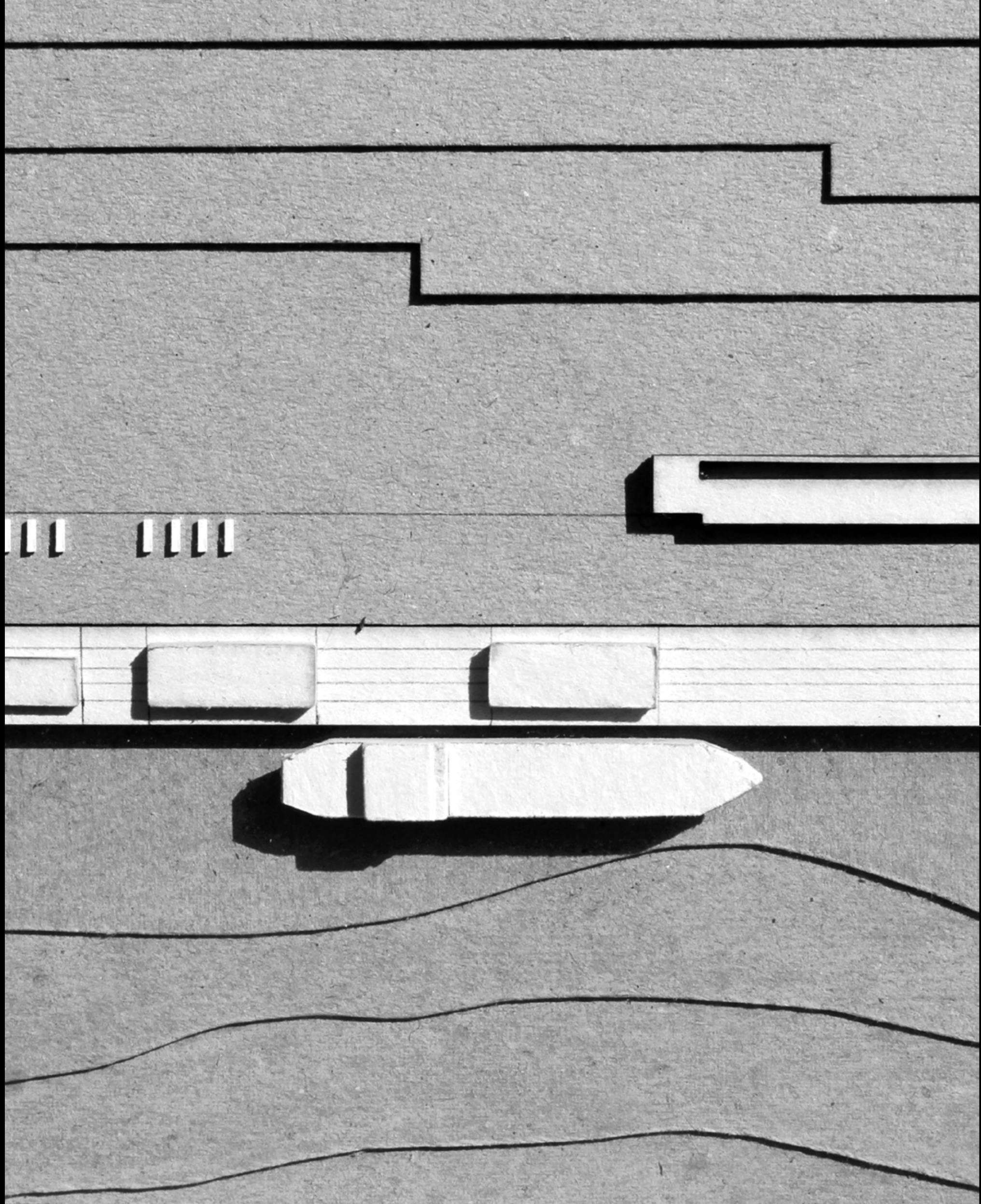
Ο Εμπορικός σταθμός βρίσκεται στο πιο νότιο τμήμα της ευρύτερης περιοχής του λιμανιού, με σκοπό την αποσυμφόρηση της Χώρας από την κίνηση που εισάγει σε αυτήν η ανάγκη τροφοδοσίας του νησιού.

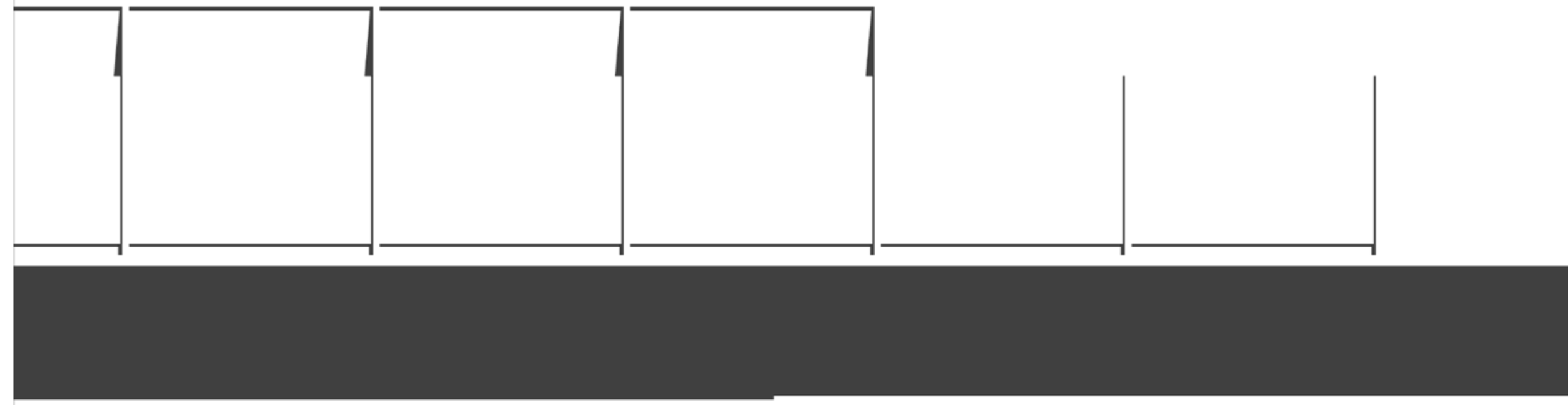
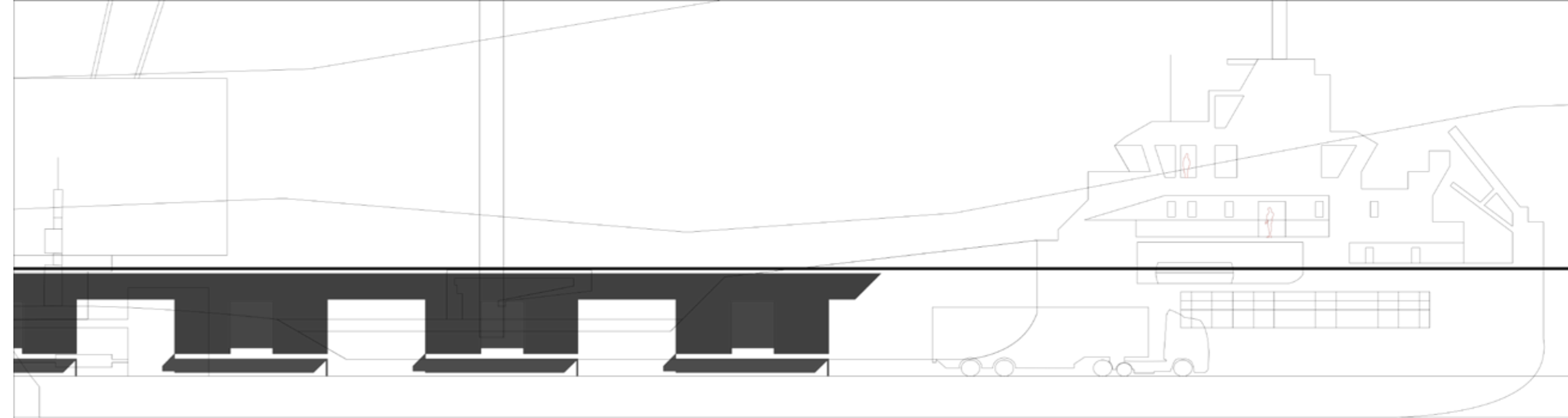
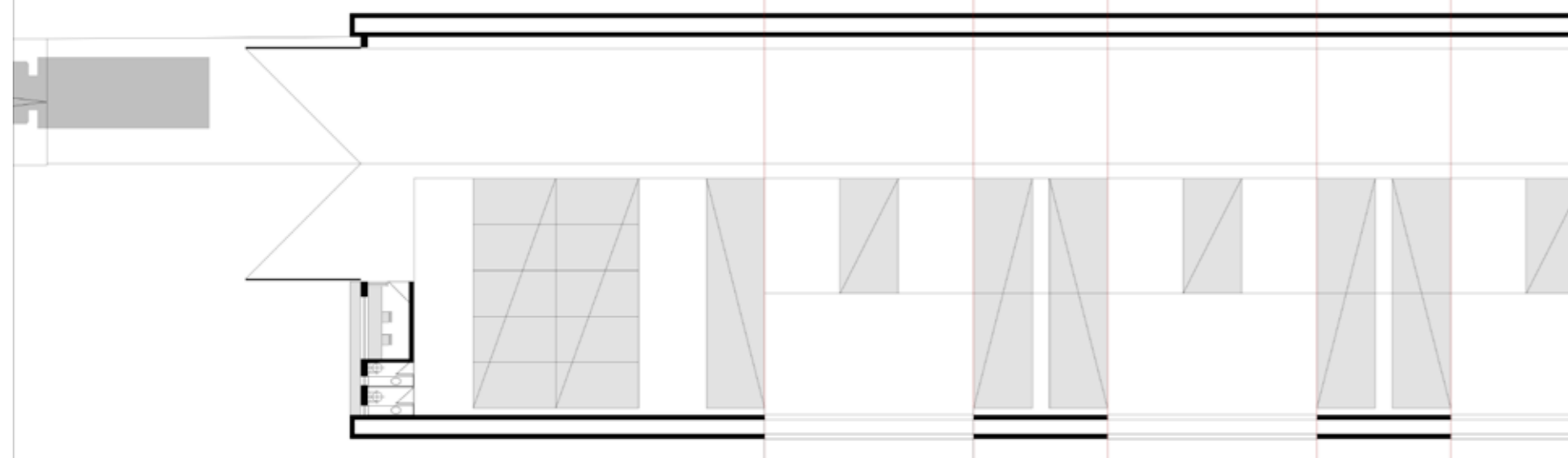
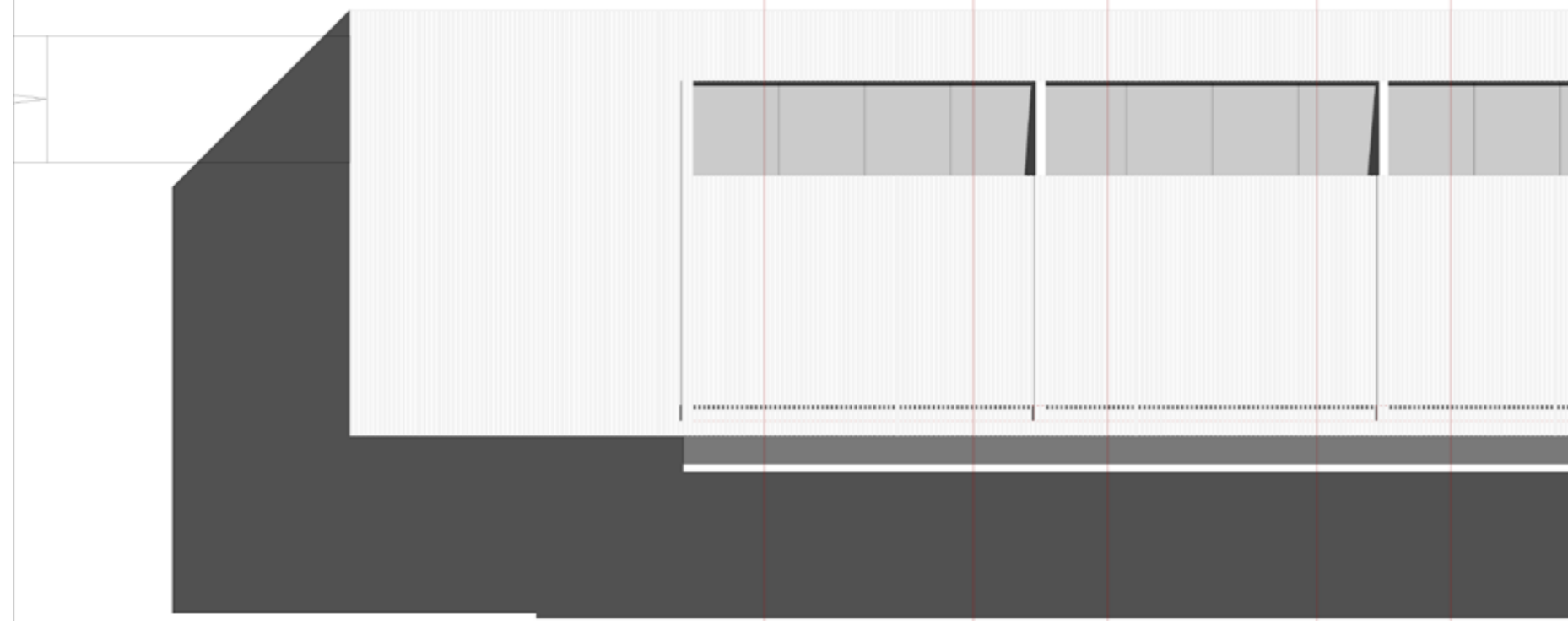
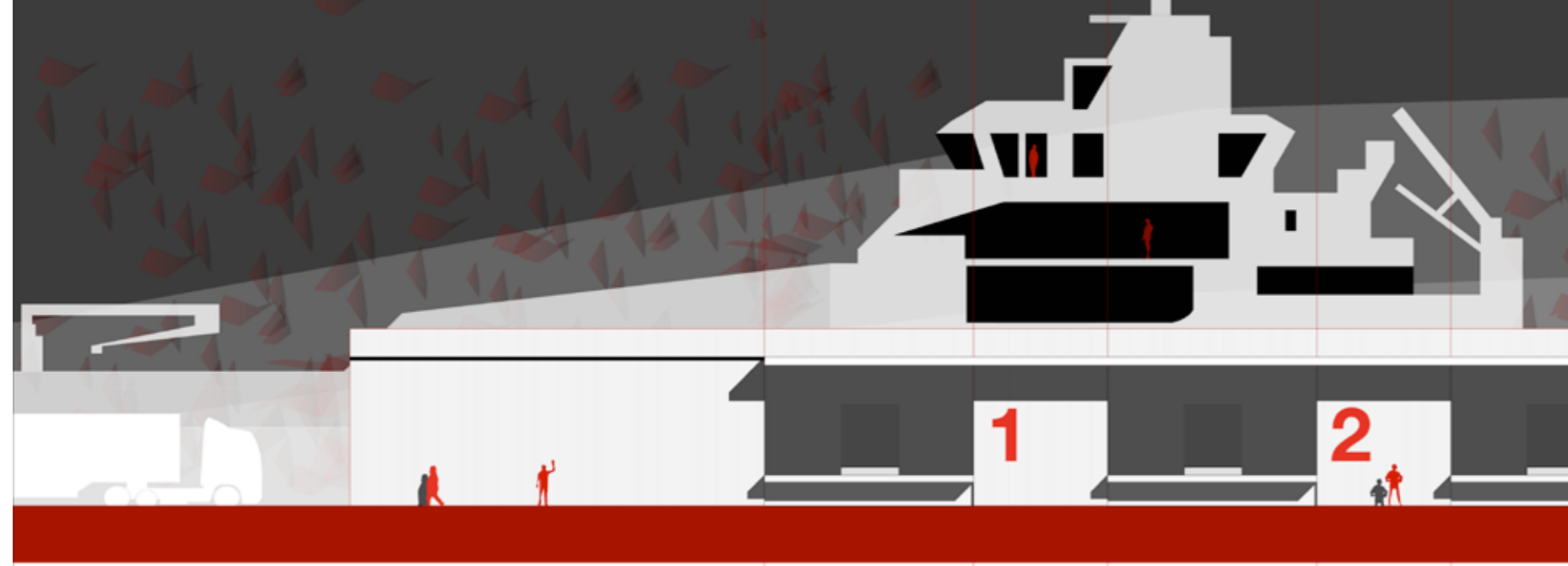
Ο χώρος είναι οργανωμένος και έχει είσοδο από τον δρόμο στα δεξιά, προέκταση και απόληξη του βασικού δρόμου του λιμανιού.

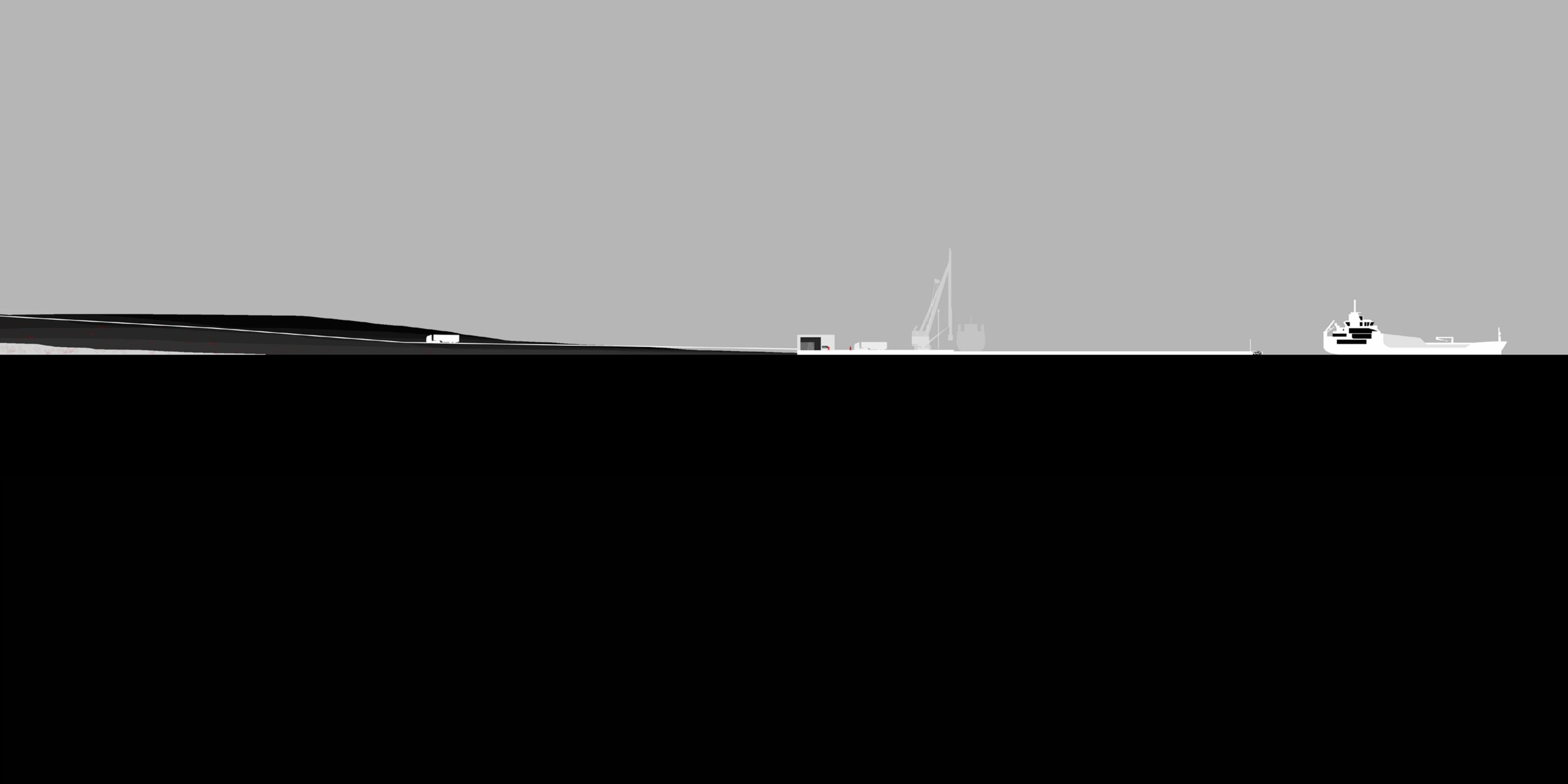
Συγκροτείται από το κτήριο της αποθήκης CARGO - μεταλλικό κτήριο οργανωμένο σε κάρναβο - που περιλαμβάνει και ψυγεία για τροφές και άλλα ευπαθή προϊόντα, την περιοχή των μεγάλων γερανών, που μεταφορτώνουν προϊόντα και containers, καθώς και ημιυπαίθριο χώρο αποθήκευσης υλικών οικοδομής.

Συνάρτηση αυτού είναι ένα στοιχειώδες επισκευαστικό ναυπηγείο.

0m 50m 100m 250m

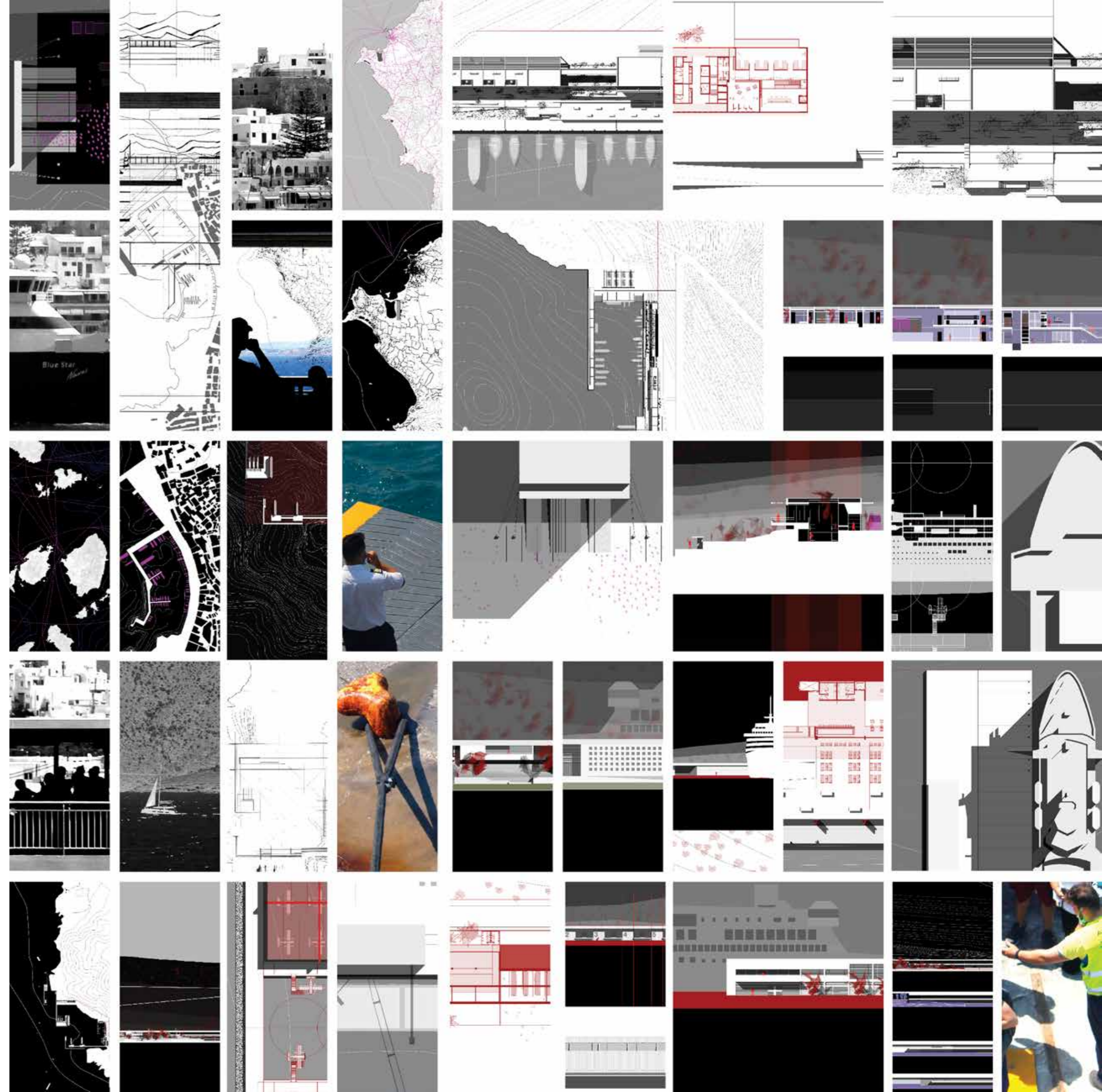

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΜΕ ΣΥΝΤΡΟΦΕΨΑΝ ΣΕ ΑΥΤΟ
ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΚΑΙ ΜΕ ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΙΗΣΩ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ

Γιάννης
Μάρκος
Νόνα
Γιάννης
Βασίλης
Θάνος
Αθηνά
Τάσος
Φράγκα
Χρυσούλα
Ηλιάννα
Νικόλας

τον Παναγιώτη Μπινίσκο, πολιτικό μηχανικό - λιμενολόγο

τους Δασκάλους μου, Τηλέμαχο Ανδριανόπουλο, Γιάννη Ζαχαριάδη

καμάρβι | Μ 224 | 03

